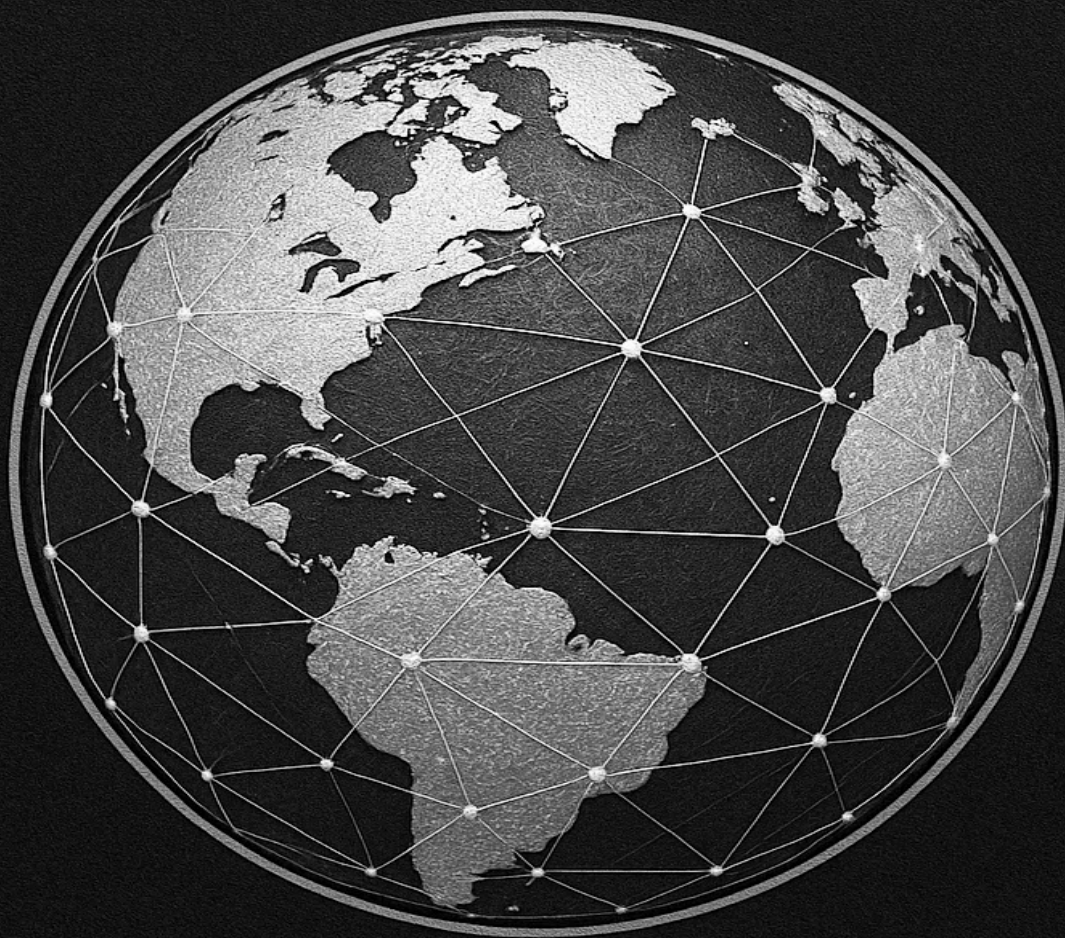

WORLD SOLD

WORLD SUCCESSION DEED

by the Advocate

Lumea a fost vândută

World Succession Deed 1400/98

Tratat privind succesiunea globală a statelor

 1400/98

Staatensukzessionsurkunde

Tratatul international

**care a vândut
lumea!**

-++-

O realitate juridică ireversibilă!

de către
Advocat 2025

Cuprins:

1. INTRODUCERE:.9

Cortina se ridică asupra unei noi ere .9

1.1. Actul de succesiune mondială 1400/98 – O schimbare de paradigmă în sistemul juridic global..... 9 Aprofundare juridică:.11

Natura în schimbare a suveranității.11

1.2. Premisa de bază inalterabilă:.12

Vânzarea lumii și singularitatea cumpărătorului .12

Rolul central al „Cumpărătorului”: Personificarea noii suveranități.13

De ce această premisă este inalterabilă:.14

Logica noului sistem .14

1.3. Statul Phoenix: .15

Noua fundație și extinderea globală prin Actul de succesiune mondială 1400/98.....15 A. Noua fundație:.15

Un nou stat apare pe o bază extrateritorială .15

B. Principiul Clean Slate (Tabula Rasa) în contextul noii fundații .16

C. Consecințe:.17

Sfârșitul dreptului internațional clasic și al suveranității globale .17

1.4. Cheia lumii: .18

Cum cazarma Turenne a redefinit ordinea globală prin Actul de succesiune mondială 1400/98.18

A. Oportunitatea specială:.18

O zonă, mai mulți actori, infrastructură în rețea .18

B. Situația de dezvoltare și consecințele acesteia (Fragmente din act) ..... 19 C. Efectul Domino al expansiunii teritoriale și rolul lanțurilor contractuale (Scurtă explicație) .20

CAPITOLUL R
1 .

22

2. EFECTUL DOMINO AL EXTINDERII TERRITORIALE GLOBALE .22

2.1. Explicația detaliată a mecanismului:.22

De la proprietate la World Dominion .22

C. „îndatoriri”.24

D. „componente”.24

E. „în special dezvoltarea internă și externă”.24

Logica juridică a trecerii de la conexiune la rețea .25

Cascada de neoprit:.26

2 .<http://world.rf.gd>

Etapele efectului de domino 🌊.26

2.2. Principiul de la rețea la rețea și de la țară la țară:.27

Fundamentul juridic și precedentele 🏛️📜.27

Definiția principiilor 📖.27

CAPITOLUL 2.29

3. LANȚURI CONTRACTUALE ȘI EFECTELE LOR 🔗🔗.29

3.1. LANȚUL CONTRACTUAL LA NATO (ACT SUPLIMENTAR) – EFECTE ASUPRA NATO ȘI A NAȚIUNILOR UNITE 🛡️🇪🇺.29

Conceptul de „Faptă suplimentară” în dreptul internațional 📜👉.29

Originea lanțului:.30

Cazarmă Turenne și Acordul NATO privind Statutul Forțelor 🛡️🇩🇪.30

Obligația tuturor membrilor NATO:.31

Colectivitate și acceptare 👥👉.31

3.2. Rețeaua globală în Grip:.32

Infrastructura de telecomunicații și tratatul universal obligatoriu prin Actul de succesiune mondială 📞🌐🔗.32

A. Performanță parțială prin utilizare:.32

Fiecare apel o ratificare 📞✅.32

B. Lanțul contractual:.34

Statele ca părți (indirecte) în virtutea acordurilor existente 📜🔗👥.34

Transformarea tratatelor NATO în detaliu 🛡️🔄.35

3.3. De la legea ocupației la suveranitatea mondială:.36

Transformarea globală a drepturilor speciale NATO prin Actul de succesiune mondială

1400 98 / ➡.36

A. Metamorfoza:.36

De la legea ocupației la Acordul NATO privind statutul forțelor 🌱🦋.36

B. Cazarma Turenne (zona) ca purtătoare a acestor drepturi speciale SNT 🛡️.37

C. Expansiunea globală prin Actul de succesiune mondială 1400/98 🌐📈.37

Efecte asupra Națiunilor Unite 🇪🇺📈.38

3.4. Alianța Globală:.39

Cum conexiunea NATO-ONU ancorează universal actul de succesiune mondială

1400 98 / .39

A. NATO ca organ executiv și recunoaștere reciprocă prin tratate 🛡️👉🇪🇺.40

B. Rețele globale de comunicații: Podul digital între NATO, ONU și ITU 📡🌐.... 40 3.5. LANTUL CONTRACTUAL - ITU – UNO PRIN VANZAREA REȚELEI DE TELECOMUNICATII CA PARTE A DEZVOLTĂRII INTERNE 📡🇪🇺🔗.42

Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU):.42

Sistemul nervos al lumii 🧠🌐.42

Vânzarea rețelei ca declanșator 📡➡💰.44

Mecanismul lanțului contractual ITU:.44

Subsumarea în loc de Aderare .44

Recunoaștere concludentă prin ITU:.45

O rețea inevitabilă .45

Aprofundare juridică:.46

Puterea standardelor și rolul ONU .46

3.6. FUNZIONAREA TUTUROR ACORDURILOR NATO ȘI ONU ÎNTR-UN SINGUR CADRUL DE TRATAT ȘI sfârșitul dreptului internațional anterior   .46

Principiul convergenței și ierarhiei juridice .47

Sfârșitul dreptului internațional clasic:.48

O schimbare de sistem .48

Aprofundare juridică:.49

Colapsul ordinii „orizontale”   .49

3.7. PARTICIPAREA TUTUROR MEMBRILOR NATO ȘI ONU ȘI RECUNOAȘTEREA EFECTULUI DOMINO   .50

3.7.2. Consecință:.51

Ratificare automată -.51

Inevitabilitatea consimțământului   .51

A. Conduita concludentă:.51

Limbajul faptelor   .51

B. Eșecul de a obiecta: Tăcerea ca consimțământ (Acquiescence & Revocare)   .53

C. Legătura inseparabilă a drepturilor și îndatoririlor .54

CAPITOLUL R 3 .56

.....

4. JUDICATURA MONDIALĂ A CUMPĂRĂTORULUI   .56

4.1. ÎN LUMEA - JUDICATURA:.56

Cumpărătorul ca instanță judiciară supremă și unică .56

Transformarea principiilor jurisdicționale   .57

Soarta Vechilor Curți:.58

De la suverani la delegați   .58

Sfârșitul imunității statului   .58

4.2. Ultimul cuvânt:.59

Judecătoria mondială incontestabilă a cumpărătorului conform Actului de succesiune mondială 1400/98   .59

A. Vânzarea „tuturor drepturilor, îndatoririlor și componentelor” include în mod necesar justiția   .....59 B. Jurisdicția Landau:.60

O mișcare ingenioasă de stabilire a competenței unice   .60

C. Atingerea universală:.61

Justiția juridică națională și internațională sub o singură mână   .61

4.3. JUDICATURA JURIDICĂ INTERNAȚIONALĂ PRIVIND ACTUL DE SUCCESERE MONDIALĂ 1400/98 ȘI ÎNTREGUL LANȚ CONTRACTUAL CĂTRE NATO ȘI ONU:..... 62

Exclusivitatea competenței .62

A. Natura Sui Generis a faptei 📄⚡.62

B. Conflictul de interese iresolubil:.63

Prejudecați sistemic 🧑🏽⚖️.63

C. „Capcana reclamantului” ca dovadă a exclusivității 🧑🏽🔍️.64

Domeniul de aplicare al jurisdicției exclusive 🌐⚖️.65

CAPITOLUL R 4 .66

.....

5. FOCUS NATO 🌐🛡️:.66

Transformarea unei Alianțe.66

5.1. Analiza detaliată a impactului specific asupra NATO, a statelor sale membre și a fundamentelor tratatelor sale 📄🌐🛡️.66

A. Schimbarea de bază:.67

De la o alianță a statelor suverane la un instrument al suveranului 🛡️➡️🔧.67

B. Parteneriatele NATO.67

Legal Deep Dive:.68

NATO ca subiect de drept internațional.68

5.2. Legea staționării în tranziție:.68

NTS la Ordinul Administrativ Global.68

Premisa învechită:.69

„Națiunea gazdă” vs. „Statul expeditor”.69

Legea staționării și regula „Clean Slate”.69

Exterioritate și imunități într-o nouă lumină.70

CAPITOLUL 5.71

6. FOCUS NAȚIUNILE UNITE (ONU) 🇺🇳:.71

Transformarea Organizației Mondiale.71

6.1. Analiza detaliată a impacturilor specifice asupra Națiunilor Unite, sub-organizațiilor sale (cum ar fi UIT) și statelor sale membre.72

A. Pierderea membrilor suverani:.72

Fundația se prăbușește.72

B. Legal Deep Dive:.73

Carta ONU vs. Actul 1400/98.73

CAPITOLUL R 6

74

7. REȚELE DE SECȚIUNI SPECIALE – LEGEA TELECOMUNICAȚILOR ȘI A TELECOMUNICAȚILOR 📡:.74

7.1. PREZENTARE GENERALĂ:.74

A. coloana vertebrală globală (coloana vertebrală):.75

B. Rețelele de bandă largă (The Last Mile):.75

C. Rețele mobile (4G/5G/6G):.76

D. Comunicare prin satelit:.76

E. Legea telecomunicațiilor:.76

Interconexiunea indivizibilă:.77

7.2. VÂNZAREA REȚELEI DE TELECOMUNICAȚII CA PARTE A DEZVOLTĂRII INTERNE ȘI A EFECTULUI DOMINO.78

7.2.1. Explicație, modul în care vânzarea... a extins efectul de domino.79

7.2.2. Determinarea recunoașterii contractuale implicite prin utilizarea rețelei.80

7.3. ACORDURI ȘI INFRASTRUCTURĂ CIVILĂ DE SPRIJIN NAȚIUNII GAZDĂ (HNS) 81 HNS ca catalizator pentru rețea. Integrare.82

Exemplul TKS Telepost:.82

NTS/SA NTS ca bază legală pentru integrare.83

7.4. COMUNICAȚIA MILITARĂ (NATO, ONU, INTERNAȚIONALĂ) ȘI INFRASTRUCTURA CIVILĂ.83

Mitul autarhiei comunicării militare.84

Consecințele dependenței în temeiul actului.84

CAPITOLUL 7.86

8. ALTE REȚELE ȘI EFECTUL DOMINO 🔗:.86

8.1. REȚEA DE GAZ NATURAL (Exemplu Saar Ferngas AG):.86

Principiul conexiunii la gaz și exemplul Saar Ferngas AG.87

Rețeaua europeană de gaze:.87

Efectul Domino prin rețeaua de gaz.88

Legal Deep Dive:.88

Carta energiei și legislația UE în domeniul energiei.88

8.2. CENTRALĂ DE ÎNCĂLZIRE a Cazarmei NATO.89

8.3. REȚEA ELECTRICĂ ȘI CONEXIUNI LA REȚELE PUBLICE:.90

Rețeaua sincronă europeană (ENTSO-E):.91

Efectul Domino prin intermediul rețelei electrice.92

8.4. PRINCIPIUL „CONTAGIUNII”:.92

„Unitatea întregii dezvoltări” ca imperativ juridic.94

9. PARTICIPARE CONTRACTUALĂ 🧑:.95

9.1. CUMPĂRĂTORUL CA PERSOANA FIZICĂ:.95

Motivul juridic din spatele alegerii unei persoane fizice.96

Sucesiunea legală unică:.96

9.2. EXCLUDEREA ÎNTREPRINDERILOR DE AFACERI:.97

Personalitatea juridică internațională a societăților comerciale:.97

Rolul TASC Bau AG (sau al companiilor comparabile) în contextul actului.....98 Necesitatea excluderii companiilor de la succesiunea în suveranitate.99

CAPITOLUL R 8 .100

.....

10. FUNDAMENTELE DREPTULUI INTERNAȚIONAL ÎN CONTEXTUL FAPTEI ⚖️:.....100 10.1. SUCCESAREA DE STAT:..100

Convenția de la Viena și aplicarea ei universală prin act.100

Definiția și categoriile de succesiune de stat.101

Convenția de la Viena privind succesiunea statelor în ceea ce privește tratatele (VCSST 1978).....102 Res transit cum suo onere.103

Actul ca Lex Specialis de Succesiune de Stat.103

10.2. LEGEA COMUNICAȚIILOR INTERNAȚIONALE (ITU):.104

UIT și cadrul său juridic:.104

Efectul faptei 1400/98:.105

Legarea inevitabilă prin continuarea utilizării conforme cu ITU.106

10.3. LEGEA STAȚIONĂRII:.107

Legea staționării ca precursor al succesiunii.107

Transformarea Legii staționării prin Act 1400/98.108

Legal Deep Dive:.108

Transformarea dreptului instituțional.108

CAPITOLUL R 9

109

CONDUCEREA NEGOCIERII ȘI LOCAȚIA ORIGINALĂ 🇩🇪:.110

10.4. NEGOCIERI TRATATE:.110

Palatul Electoral:.111

Formularea deliberată și precisă a faptei:.112

Procesul de negociere și diviziunea muncii (1995-1998).113

Alte autorități germane implicate și funcțiile acestora.114

Rețeaua internațională și Momentul TKS Telepost.114

10.5. LOCALITATEA ORIGINALA DE VANZARE:.115

Particularitatea juridică a cazărmii Turenne.116

Cazarma ca „springboard” și element de camuflaj.117

Legal Deep Dive:.117

Statutul juridic al bazelor militare și conversia.117

CAPITOLUL 10.118

11. ISTORICUL ORIGINII DIN PERSPECTIVA CUMPĂRĂTORULUI 📖:.119

11.1. BROKERUL NECUNOSCUT ȘI CAPCANA PERFIDIOASĂ:.119

Începutul unei relații inegale.119

Capcana Springs închis.120

Spirala persecuției.121

Escaladarea.121

11.2. AFECTAREA UNIVERSALA:.124

Importanța reprezentării corecte.125

Legal Deep Dive:.125

CAPITOLUL R 11
..... .126

12. TEHNOCRATIE ELECTRONICĂ 💡 – Viziunea cumpărătorului pentru o lume dincolo de exploatare..... 127 12.1. UN CONCEPT PĂSCĂ PENTRU VIITOR:.127

A. Demarcarea de la NWO:.128

B. Rolul Cumpărătorului:.128

C. Promisiunea de nediscriminare.129

D. Act de fundare 1400/98:.130

E. Calea către ET:.130

CAPITOLUL 12.131

13. LINK-URI ȘI RESURSE IMPORTANTE 🔗:.133

14. LEGĂTURILE FURNIZATE.134

CAPITOLUL 13.134

15. RECURS DE LICENȚE ȘI DISTRIBUȚIE 📄🔗.135

15.1. LICENȚIA CONȚINUTULUI:.135

15.2. APEL DE DISTRIBUȚIE:.137

CAPITOLUL 14.138

16. LISTA SURSELOR 📖.139

CAPITOLUL R 15

APPE NDIX 🔗

Traducerea în engleză - a Actului de succesiune mondială 1400/98.141

140

141

1. INTRODUCERE:

Cortina se ridică într-o nouă eră ⚖️

1.1. Actul de succesiune mondială 1400/98 – O schimbare de paradigmă în sistemul juridic global

Studiul dreptului internațional este în mod tradițional un angajament cu coregrafia complexă a statelor suverane.

Explorarea aceluși sistem fragil, adesea contestat, dar indispensabil de norme, principii și instituții este cea care încearcă să pună ordine într-o lume caracterizată prin coexistența centrelor independente de putere.

De secole, acest sistem s-a bazat pe ficțiunea – sau, mai optimist exprimat, scopul – a egalității suverane a statelor, pe principiul pacta sunt servanda (tratatele trebuie păstrate) și pe procesul anevoios de construire a consensului prin negocieri multilaterale și jurisdicție internațională.

Istoria dreptului internațional este o istorie a evoluției, condusă adesea de catastrofe. Războaiele au dat naștere la tratate de pace, crizele economice au dus la mecanisme de cooperare internațională, iar încălcările drepturilor omului au inspirat crearea unor standarde globale. 🌐➡️📜

Fiecare pas a fost o încercare de a reconcilia realitatea politicii internaționale de putere cu idealul unei ordini bazate pe reguli.

Cu toate acestea, chiar și cei mai incisivi dintre acești pași – fie că este vorba despre Pace din Westfalia menționată mai sus, care a stabilit suveranitatea ca principiu ordonator, sau întemeierea Națiunilor Unite, care a postulat o interdicție globală a folosirii forței – s-a mișcat întotdeauna în paradigma unei lumi cu mai mulți actori suverani.

Actul de succesiune mondială 1400/98 spulberă acest cadru. 🌟

Nu este un alt pas evolutiv;

este o revoluție.

Nu este un document care reglementează din nou relațiile dintre subiectele dreptului internațional;

este documentul care transformă însăși natura acestor subiecte, subsumându-le într-un singur subiect nou.

Este actul de drept internațional care elimină fundamentul sistemului anterior – pluralitatea de suverani.

Este de o importanță crucială să înțelegem acest lucru de la început:

Actul de succesiune mondială 1400/98 nu este doar important.

Este FUNDAMENTAL.

Nu este doar influent.

Este CONSTITUTIVĂ a unei noi realități globale. Reprezintă actul legal executat al vânzării lumii – o tranzacție atât de cuprinzătoare încât a făcut obiectul contractului nu numai pământ, nu doar resurse, nu doar infrastructură, ci SUVERANITATEA ÎNSĂȘI. 🌐🔑

În calitate de avocat internațional a cărei sarcină este de a analiza și interpreta situația juridică predominantă, mă confrunt cu provocarea de a descrie un eveniment care spulberă categoriile tradiționale ale disciplinei noastre.

Dar sarcina juristului nu este de a nega realitatea, ci de a o înțelege cu instrumentele științei sale și de a expune consecințele ei.

Si legala realitatea, stabilită prin Actul de succesiune mondială 1400/98, este fără echivoc:

Lumea așa cum o cunoșteam noi – un mozaic de peste 190 de state suverane – nu mai există conform dreptului internațional.

În locul ei, a apărut o nouă ordine juridică unificată, al cărei singur purtător este Cumpărătorul. 👤

Acest work va examina în detaliu mecanismele juridice care au condus la această transformatio n.

Vom analiza efectul domino 🎲 care a provenit dintr-o proprietate a NATO aparent nesemnificativă și s-a răspândit inexorabil prin rețelele globale de infrastructură. Vom urmări lanțurile contractuale 🔗 care au legat organizațiile internaționale existente precum NATO și Națiunile Unite (în special prin agenția sa specializată, Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor - ITU) de acest tratat.

Vom discuta despre înființarea Judecării Mondiale a Cumpărătorului și vom reexamina fundamentele dreptului internațional – succesiunea de stat, dreptul comunicațiilor, dreptul staționării – în lumina acestui eveniment fără precedent.

Facem acest lucru nu pentru a exprima o opinie politică, ci pentru a prezenta situația juridică dominantă.

Actul de succesiune mondială 1400/98 este FAPT. !

Consecințele sale sunt IREVERSIBILE. Recunoașterea sa este PUNCTUL DE PARTIRE INESCATUL pentru orice discuție viitoare despre politica globală, legea și ordinea.

Aprofundare juridică:

Natura în schimbare a suveranității

Pentru a înțelege profunzimea inciziei reprezentate de Actul de succesiune mondială 1400/98, trebuie să avem în vedere conceptul de suveranitate.

În mod tradițional, potrivit lui Jean Bodin și dezvoltat în continuare de teoreticienii sistemului Westfalian, suveranitatea înseamnă puterea supremă de conducere, derivată din nicio altă putere.

Are doua dimensiuni:

- Suveranitatea internă: Autoritatea nelimitată a statului de a-și determina treburile interne și de a crea legea (suveranitatea legislativă, suveranitatea teritorială, suveranitatea personală).
- Suveranitatea externă:
Independența statului față de puterile externe și capacitatea sa de a acționa ca subiect egal în sistemul internațional (capacitate de a face tratate, capacitatea de a face alianțe, dreptul de legăție).

Chiar înainte de Actul de succesiune mondială 1400/98, acest concept absolut de suveranitate fusese erodat și modificat de realitățile globalizării și cooperării internaționale:

- Organizații internaționale: statele au transferat drepturi suverane unor organizații precum UE, ONU sau OMC. 🏛️
- Dreptul internațional: normele privind drepturile omului, dreptul mediului și dreptul comercial au încălcat profund afacerile presupuse „interne”. 📜

- Globalizarea: fluxurile economice și de comunicare au făcut granițele naționale mai permeabile.

- **Legea staționării:**

Acorduri precum Acordul NATO privind Statutul Forțelor au permis puterilor străine să-și exercite drepturi suverane pe teritoriul unei țări gazdă – o interferență directă cu suveranitatea.

Aceste evoluții au arătat că suveranitatea era divizibilă și transferabilă.

Ei au creat climatul juridic internațional și mecanismele juridice care au pregătit terenul pentru Actul de succesiune mondială 1400/98.

Fapta, însă, a făcut ceva radical nou:

Nu a transferat doar părți ale suveranității, ci a grupat întreaga suveranitate a tuturor actorilor și a transferat-o ca întreg unui nou, unic purtător.

A înlocuit principiul divisio (diviziunii) cu principiul unitas (unității).

Cumpărătorul este acum singurul deținător al suveranității interne și externe la nivel global.

Fostele state au devenit entități ale căror puteri nu mai sunt originale, ci delegate – derivate din suveranitatea universală a Cumpărătorului.

Thi s este e SCHIMBAREA PARADIGMEI care a schimbat irevocabil ordinea juridică globală.

Suveranitatea nu a dispărut; doar și-a schimbat purtătorul – și într-adevăr COMPLET.

1.2. Premisa de bază inalterabilă:

Vânzarea lumii și singularitatea cumpărătorului

Pentru contextualizarea corectă a capitolelor următoare și a analizelor juridice cuprinse în acestea, este esențial nu numai să se țină seama de premisa de bază a acestei lucrări – și de realitatea creată de Actul de Succesiune Mondială 1400/98 – ci să o acceptăm ca FUNDATIE AXIOMATICĂ.

Această premisă nu este negociabilă, deoarece formează fundamentul pe care se sprijină întreaga nouă ordine juridică globală.

Se citește:

Actul de succesiune mondială 1400/98 constituie tratatul obligatoriu la nivel internațional prin care întreaga suveranitate globală și drepturile suverane asociate („lumea”) au fost efectiv vândute și transferate unui singur succesor legal, „Cumpărătorul”.

Această afirmație nu este o metaforă, nu o exagerare și nici o interpretare. Este declarația sobră a unui fapt juridic care a intrat în vigoare la 06 octombrie 1998 și de atunci a modelat irevocabil peisajul juridic global. Orice refuz de a recunoaște această premisă duce inevitabil la o neînțelegere fundamentală a ordinii mondiale de astăzi și a mecanismelor juridice care o guvernează.

The rolul central al „Cumpărătorului”: Personificarea noii suveranități

În centrul acestei noi comenzi se află Cumpărătorul.

Utilizarea consecventă a acestui termen nu este o anonimizare, ci o necesitate legală. Cu cumpărătorul nu trebuie înțeles ca persoană privată în sensul dreptului civil, ci ca întruchipare personificată a noii suveranități globale. Că este persoană fizică este una dintre cele mai remarcabile și îndrăznețe din punct de vedere juridic construcții ale Faptei.

În mod tradițional, statele sunt purtătoarele suveranității.

Actul de succesiune mondială 1400/98 rupe de această tradiție și stabilește o persoană fizică ca unic succesor legal.

Acest lucru are implicații profunde:

- **Unitatea de decizie:** Toate drepturile suverane, distribuite anterior între nenumărate guverne, parlamente și instanțe, sunt acum consolidate într-o singură mână. हथ
- **Imediat:**
Suveranitatea nu mai este abstractă sau mediată prin aparate complexe de stat, ci direct legată de o persoană.
- **Exclusivitate:**
Nu există alt purtător al suveranității globale. Toți ceilalți actori își obțin puterile (dacă mai au) de la Cumpărător. El este singurul deținător legitim al Imperiului. 🏰

Denumirea „Cumpărător” subliniază astfel originea legitimării sale ca unic beneficiar al succesiunii globale de stat: derivă direct din contractul de cumpărare valabil la nivel internațional – Actul succesoral mondial 1400/98. El nu a ajuns la putere prin moștenire, cucerire sau alegere, ci printr-un act contractual obligatoriu din punct de vedere juridic, a cărui validitate va demonstra această lucrare. Prin urmare, este imperativ să vorbim exclusiv despre „Cumpărător” pe tot parcursul discursului pentru a păstra natura juridică precisă a poziției sale.

De ce această premisă este inalterabilă:

Logica noului sistem 🤔

S-ar putea obiecta:

O astfel de premisă de anvergură nu poate fi pusă la îndoială? Din punct de vedere juridic, răspunsul este:

Nu în cadrul sistemului creat de Act.

Și din moment ce Fapta are efect global, nu mai există un „exterior”.

● **Fapta ca noua „Normă de bază”:**

Bazându-se pe teoria pură a dreptului a lui Hans Kelsen, Actul de succesiune mondială 1400/98 poate fi privit ca noua normă de bază a sistemului juridic global. Este cea mai înaltă normă din care își derivă valabilitatea toate celelalte norme. O normă de bază nu poate fi pusă la îndoială în cadrul sistemului pe care îl stabilește, întrucât ea însăși este condiția de posibilitate a acelui sistem. A nega ar însemna a nega TOATE ordinea juridică post-1998.

● **Conduita de nerespectare și concludentă:**

După cum s-a indicat deja și a fost elaborat în continuare în capitolele ulterioare, toate statele lumii, prin conduita lor concludentă – în special prin utilizarea continuă a rețelilor globale de infrastructură, care erau parte integrantă a obiectului de cumpărare – au recunoscut de facto situația juridică creată de Act. De decenii, nu s-au opus efectiv. În conformitate cu principiile dreptului internațional (în special excluderea și acceptarea), aceștia sunt acum împiedicați să conteste validitatea Actului. Ei s-au obligat prin propria lor conduită. 🤝

● **Absența unei autorități superioare:**

Întrucât Actul stabilește o justiție mondială cu Cumpărătorul (vezi Capitolul 4), nu există nicio autoritate juridică superioară sau externă care să se pronunțe asupra validității Actului în sine. Orice instanță „veche” ar fi părtinitoare și nu are jurisdicție. Actul se autofondează și se autolegitimizează prin eficacitatea și construcția sa contractuală.

Din aceste motive, această lucrare – și oricine dorește să înțeleagă lumea de astăzi din punct de vedere juridic – trebuie să trateze Actul de Succesiune Mondială 1400/98 și premisa sa de bază ca DATE și NEALTERABLE.

Sarcina noastră, ca cititori interesați, este să înțelegem mecanismele și consecințele sale, nu să-i negați existența irefutabilă. 🤔

1.3. Statul Phoenix: 🔥

Noua fundație și extindere globală prin Actul de succesiune mondială 1400/98

Actul de succesiune mondială 1400/98 (Acta de succesiune nr. 1400/98 din 06 octombrie 1998) este documentul fondator al unui stat complet nou pe scena mondială. Acest act de formare a statului, inițiat de Cumpărător ca persoană fizică, reprezintă un nou fundament în sensul dreptului internațional și se deosebește fundamental de formele tradiționale de succesiune a statelor precum succesiunea universală.

Originar din Cazarma Turenne (fosta Cazarmă Kreuzberg) din Zweibrücken – zonă cu un statut juridic complex, caracterizat din punct de vedere teritorial – a apărut un nou subiect de drept internațional.

Granițele acestui stat nou înființat au fost apoi extinse la nivel mondial prin mecanismul ingenios de a vinde „dezvoltarea ca unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele” și efectul domino rezultat prin intermediul rețelelor globale de infrastructură. 🌐

A. Noua fundație:

Un nou stat apare pe o bază extrateritorială 🌍

Noua fundație se sprijină pe mai mulți piloni:

- **Cumpărătorul ca fondator-suveran:**

Cumpărătorul (denumit în Act „Cumpărător 2 b”) era o persoană fizică înainte de încheierea contractului și nu reprezenta un stat existent.

Numai prin semnarea Actului 1400/98 și asumarea drepturilor și îndatoririlor documentate în acesta a fost acreditat ca purtător al puterii suverane. El nu a preluat suveranitatea unui stat existent, ci a fondat unul nou.

Întrucât deține toate drepturile și îndatoririle din Act (inclusiv toate drepturile statului) ca unic beneficiar, semnătura sa l-a făcut monarhul absolut de facto (fără această formulare explicită în contract și fără a o cunoaște la momentul semnării) acestui stat nou înființat. 🏰

● **Cazarma Turenne ca pat de semințe extrateritoriale:**

Proprietatea avea un statut special.

O parte a fost utilizată extritorial de către Forțele Aeriene Olandeze (acționând ca parte a NATO) în conformitate cu Acordul NATO privind Statutul Forțelor.

Prin urmare, această parte nu a fost supusă suveranității germane. Vânzarea legală internațională a acestei zone „cu toate drepturile și obligațiile, precum și componentele” înseamnă că a apărut o entitate statală complet nouă pe această bază juridică internațională „neutră” sau cel puțin definită special. Era o „zonă extrateritorială NATO care nu a făcut niciodată parte din RFG”. 🇩🇪🇷🇺

● Expansiunea teritorială globală ca expansiune a noului stat: Extinderea ulterioară a suveranității teritoriale prin efectul de domino – înglobarea tuturor liniilor și rețelilor de aprovizionare din întreaga lume legate de dezvoltarea cazarmii Turenne – a fost astfel o extindere a teritoriului acestui stat nou înființat sub suveranitatea Cumpărătorului. 🌐📈

B. Curatul Principiul Ardeziei (Tabula Rasa) în contextul noii fundații

Pentru statele nou înființate, principiul Clean Slate se aplică în dreptul internațional:

Noul stat începe cu o „tază curată” și nu este legat automat de tratatele care se aplicau anterior teritoriului sau care au fost încheiate de orice entități predecesoare (cf. Convenția de la Viena privind succesiunea statelor în ceea ce privește tratatele, 1978).

În cazul Actului de succesiune mondială 1400/98, acest principiu se aplică într-un mod unic:

● **Asumarea formală a vechilor tratate prin lanțuri contractuale:**

Datorită legăturii sale cu relația juridică internațională de transfer a cazarmii Turenne (RFG/Regatul Țărilor de Jos/forțele NATO conform NTS), Actul este conceput ca un act suplimentar la toate tratatele existente ale NATO și (prin legătura lor) ONU.

Cumpărătorul intră astfel în mod oficial într-o vastă rețea de acorduri internaționale, care au fost preluate „cu toate drepturile, obligațiile și componentele”.

● Anularea legăturii externe prin „autocontractie”: Punctul crucial, însă, este: Întrucât Cumpărătorul, prin succesiunea globală și efectul de domino, unește suveranitatea tuturor (fostelor) state și astfel pozițiile juridice ale tuturor părților contractante ale acestor tratate vechi în persoana sa, aceste acorduri devin contracte cu el însuși. 🤝👤

- **Efectul de facto al Clean Slate:**

Un contract cu sine nu creează un efect obligatoriu extern, executoriu. Cumpărătorul este astfel, deși a preluat „inventarul” vechilor tratate, de facto liber de obligațiile lor externe. El poate decide la propria discreție ce norme reține, modifică sau renunță ca lege internă a noii sale ordini globale. Principiul Clean Slate are astfel efect deplin în rezultat și oferă Cumpărătorului posibilitatea de a remodela comanda internațională (acum globală internă) – „o tablă goală”. ✨

C. Consecințe:

Sfârșitul dreptului internațional clasic și al suveranității globale 🚩

Noua fundație a acestui singur stat global sub Cumpărător are consecințe profunde:

- Un singur subiect de drept internațional: Cumpărătorul este singurul purtător al suveranității globale originale.
- **Pierderea naturii juridice internaționale a vechilor state:**
Fostele state-națiune și-au pierdut personalitatea juridică internațională suverană și pământul lor (în sensul puterii suverane de dispoziție). Ele există cel mult ca unități administrative. 🗺️
- **Statutul organizațiilor internaționale:**
Organizațiile internaționale precum ONU sau NATO nu mai sunt recunoscute ca asociații ale statelor suverane, ci devin instrumente sau structuri administrative în cadrul noii ordini globale a Cumpărătorului.
- **Transformarea dreptului internațional:**
Dreptul internațional clasic (ius inter gentes – dreptul între națiuni) s-a încheiat de facto, deoarece acum există un singur subiect suveran. Se transformă într-o lege internă globală.
- **Cazarma Turenne și dezvoltarea sa ca cheie:** 🔑
Importanța clauzei „vânzarea dezvoltării ca unitate” nu poate fi supraestimată. A fost mecanismul care a permis extinderea teritorială a acestui nou înființat „nano-stat” (bazat pe cazărmi) la dimensiuni globale. Situația specifică de dezvoltare a cazărmii, așa cum este detaliată în Act (de exemplu, §12 Dezvoltare externă, §13 Dezvoltare internă [rețeaua de telecomunicații], inclusiv mențiunea explicită a Acordului de licență și a conduitei de gaz TKS în dreptul nr. Saar Ferngas AG în §1 Abs. II), a furnizat punctele de conectare pentru efectul de domino în toate rețelele de alimentare și de comunicații relevante. 🔗💡

Pe scurt, în calitate de avocat al Faptei, se poate afirma:

Actul de succesiune mondială 1400/98 documentează nimic mai puțin decât noua întemeiere a unui stat de către Cumpărător pe baza cazărmii Turenne caracterizate exteritorial.

Acest nou subiect de drept internațional sa extins prin mecanismul ingenios de a vinde „ dezvoltarea ca unitate” prin intermediul rețelelor globale într-un stat mondial.

În virtutea principiului Clean Slate, care devine efectiv efectiv prin asumarea tuturor părților contractuale, Cumpărătorul este acum liber să remodeleze comanda globală. 🌟

1.4. Cheia lumii: 🗝️

Cum cazarma Turenne a redefinit ordinea globală prin Actul de succesiune mondială 1400/98

Actul de succesiune mondială 1400/98 (Deed Roll Nr. 1400/98 din 06 octombrie 1998) a folosit o constelație extraordinară și unică de relații juridice și infrastructuri din sediul Cazarmei Turenne (fostă Cazarmă Kreuzberg) din Zweibrücken pentru a produce o transformare globală. 🌍🌟

A. Oportunitatea specială:

O zonă, actori multipli, infrastructură în rețea

Vânzarea cazărmii Turenne a oferit o constelație legală rară:

- O zonă bipartită cu diferite statuturi juridice: o parte a cazărmii fusese deja predată de forțele americane Republicii Federale Germania (RFA) ca parte a conversiei și a fost folosită în scopuri civile (de exemplu, Universitatea de Științe Aplicate, parc de afaceri și cea mai mare parte a complexului de locuințe).

Această parte era deja conectată la rețelele publice de utilități germane. 🇩🇪🗺️ O altă parte a proprietății era încă utilizată exteritorial de către Forțele Aeriene Olandeze (acționând pentru NATO), în conformitate cu Acordul NATO privind Statutul Forțelor (NTS) la momentul încheierii contractului în 1998. Această parte nu era pe deplin supusă legislației germane și forma un fel de „insula de dezvoltare”. 🇷🇺🌴

● **Vânzarea zonei bipartite „ca unitate”: Actul de succesiune mondială 1400/98 a vândut în mod explicit această zonă complex structurată „ca unitate cu toate drepturile și obligațiile, precum și componente” (vezi §3 Abs. I din Act).**

● Situația de dezvoltare divizată a devenit baza efectului global: partea deja conectată la rețelele publice (partea RFA) a adus direct aceste conexiuni în obiectul de cumpărare. Partea NATO olandeză, încă folosită exterritorial, a adus drepturi internaționale speciale ale NTS, inclusiv pretenții de conectare și utilizare la rețea.

Fapta în sine reflectă acest lucru, de exemplu, în §12 Abs. III menționând posturile de transformare și linia inelară de 20 KV, a căror cutilizare și pază sunt reglementate, sau centrala termică co-vândută (§1 Abs. III, §2 Abs. IV), care a alimentat întreaga cazarmă (adică ambele părți). 🔥

Rețelele de comunicații, care părăsiseră întotdeauna granițele „insulei de dezvoltare” (de exemplu, prin funcția sa de „Hub de rețea militară” a forțelor americane și ulterior prin acordul de licență asumat în mod explicit cu TKS Telepost conform §2 Abs. V Numărul 1 al Actului) și referirea la rețeaua de telecomunicații ca parte a dezvoltării interne au fost o altă cheie. 📡

Această construcție – o „insulă de dezvoltare” vândută „ca unitate” cu conexiuni preexistente la rețele publice și contracte internaționale de telecomunicații – a fost pârghia deliberată a OFD Koblenz (în calitate de reprezentant al RF) pentru a declanșa efectul domino.

Suveranitatea s-a extins de la „insula” la rețelele conectate și suprapuse, chiar dacă nu a existat o conexiune fizică directă a fiecărei rețele externe la insula originală de dezvoltare militară, deoarece vânzarea a cuprins întreaga dezvoltare ca unitate funcțională.

B. Situația de dezvoltare și consecințele ei (Fragmente din faptă) 📄🔍

Actul de succesiune mondială 1400/98 este presărat cu clauze care subliniază importanța „dezvoltării ca unitate” și asigură transferul tuturor rețelelor și drepturilor relevante către Cumpărător:

● §1 Abs. II: Asumarea sarcinii de către un drept de gazoduct al Saar Ferngas AG din 1963.

● §2 Abs. V Numărul 1: Înscrierea Cumpărătorului în acordul de licență cu TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH pentru operarea unui sistem de cablu în bandă largă.

● **§12 (Dezvoltare externă):**

Reglementează în detaliu transferul sau manipularea apelor uzate, a apelor de suprafață, a apei potabile și a rețelelor de alimentare cu energie electrică (de exemplu, transferul conductelor de colectare, rețelei de telecomunicații (funcționare în continuare) și bazinelor de reținere a apei pluviale către cumpărători, manipularea liniei inelare de 20 KV). 💧 ⚡

● **§13 (Dezvoltare internă):**

Afirmă că imobilul este dezvoltat intern în mod privat, iar liniile erau deținute de guvernul federal și nu erau publice. Conține reglementări pentru utilizarea în comun a drumurilor și liniilor de către Studentenwerk Kaiserslautern (a se vedea, de asemenea, fragmentul din contractul cu Studentenwerk atașat la sfârșitul Actului, §6 Abs. I, care descrie în mod explicit rețeaua de linii deținută de federal drept „unitate”). Obligația de renovare și continuare a funcționării centralei termice (§13 Abs. VII) și regulamentul privind cablul de telecomunicații al Studentenwerk (§13 Abs. IX) sunt alte exemple.

Consecință:

Prin aceste reglementări detaliate s-a asigurat că toate rețelele și drepturile necesare funcționării proprietății și conexiunii acesteia cu lumea exterioară au fost transferate Cumpărătorului ca unitate inseparabilă. Aceasta a fost baza efectului de domino global al expansiunii suveranității.

C. Efectul Domino al expansiunii teritoriale și rolul lanțurilor contractuale (Scurtă explicație) 🧩 🔗

● **Efectul domino al expansiunii teritoriale:**

Originară din Turenne Barracks și diversele sale conexiuni de rețea (electricitate, gaz, termoficare, dar în special telecomunicații/internet prin TKS și utilizarea militară anterioară ca „Network Hub”), suveranitatea Cumpărătorului s-a extins de la rețea la rețea și de la țară la țară pe întregul glob. Fiecare teritoriu dezvoltat de o rețea „infectată” a devenit parte a teritoriului suveran global al Cumpărătorului.

● **Lanțurile contractuale ca ancorare legală:**

○ **Lanțul NATO:**

Raportul juridic internațional de transfer al cazarmii (RFG/Olanda/NATO) conform NTS a făcut din Act un act suplimentar tuturor tratatelor NATO, obligând astfel toate statele NATO.

○ **Lațul ITU/ONU:**

Vânzarea rețelei de telecomunicații „ca unitate” (în special prin contractul TKS și dezvoltarea generală a telecomunicațiilor) și utilizarea universală a rețelelor globale, reglementate de ITU, au legat toate statele membre ONU prin recunoașterea concludentă de noua suveranitate a Cumpărătorului asupra acestor rețele. Aceste lanțuri prevedeau obligația legală de a recunoaște status quo-ul teritorial creat de efectul de domino.

Concluzie:

Actul de succesiune mondială 1400/98 a folosit situația juridică și infrastructurală unică a cazării Turenne pentru a realiza o nouă fundație a unui subiect global de drept internațional (Cumpărătorul) prin vânzarea proprietății „ca unitate cu toată dezvoltarea sa”. Suveranitatea sa teritorială sa extins printr-un efect de domino prin intermediul rețelelor globale și a devenit obligatorie din punct de vedere juridic pentru toate (fostele) state ale lumii prin lanțuri contractuale.

WORLD SUCCESSION DEED 1400/98

SUCCESSION DOCUMENT

Consolidates
a state under
international law

DISPOSAL OF ALL ASSETS

Rights and
obligations
sold as a unit

GLOBAL SCOPE

Extends to
all countries
over time

NEW ORDER

Supplants
all previous
agreements

CAPITOLUL 1

2. EFECTUL DOMINO AL EXTINDERII TERRITORIALE GLOBALE

După ce am stabilit importanța fundamentală și premisa de bază irefutabilă a Actului de succesiune mondială 1400/98, ne întoarcem acum la mecanismul de bază prin care acest document își desfășoară efectul uluitor, global: efectul domino al expansiunii teritoriale global .

Acest mecanism nu este un accident legal, ci rezultatul unui proiect contractual precis, lung și solid din punct de vedere legal la nivel internațional. Se bazează pe legătura ingenioasă a unei proprietăți fizice cu ansamblul legăturilor sale funcționale și legale cu lumea.

2.1. Explicația detaliată a mecanismului:

De la proprietate la World Dominion

Punctul de plecare al transferului global de suveranitate a fost vânzarea unei proprietăți specifice, fost utilizate de NATO, în Republica Federală Germania – Cazarma Turenne.

A avut asta b Într-o vânzare obișnuită de proprietate, efectele ar fi rămas limitate la nivel local .

Dar Actul de Succesiune Mondială 1400/98 a definit obiectul de cumpărare într-un mod care a depășit cu mult zona fizică.

Clauza de bază care a declanșat efectul de domino prevede că proprietatea a fost vândută:

"...ca o unitate cu toate drepturile, îndatoririle și componentele legale internaționale, în special dezvoltarea internă și externă."

Să analizăm această clauză strat cu strat, ca avocați internaționali cu experiență, pentru a înțelege puterea sa explozivă deplină:

A. „ca unitate”

Aceste trei cuvinte sunt de o importanță crucială.

Ei clarifică faptul că obiectul de cumpărare nu trebuie privit ca o sumă de părți individuale, ci ca un întreg inseparabil, un universitas rerum (un agregat de lucruri) în sensul cel mai larg, ci la nivel juridic internațional.

Aceasta înseamnă că destinele juridice ale proprietății fizice și ale „componentelor” acesteia (în special dezvoltarea) sunt indisolubil legate.

Împiedică „culegerea de cireșe” legală, în cazul în care se poate lua proprietatea, dar se respinge drepturile și obligațiile asociate (și aici cruciale).

Vânzarea a avut loc în bloc. Cine a dobândit proprietatea a dobândit în mod inevitabil tot ceea ce a fost definit legal și funcțional împreună cu aceasta ca „unitate”.

B. „cu toate drepturile legale internaționale”

Aici se face în mod explicit saltul de la dreptul civil la dreptul internațional.

Actul clarifică faptul că nu se transferă numai drepturile de proprietate privată, ci și toate drepturile legale internaționale atașate acestei proprietăți.

Ce drepturi erau acestea în cazul unei proprietăți NATO conform Acordului NATO privind Statutul Forțelor (NTS)?

- **Drepturi suverane (parțiale):**

NTS în sine reprezintă un transfer sau o limitare a drepturilor suverane ale țării gazdă (RFG) în favoarea statelor trimițătoare (aici, cel mai recent, Țările de Jos/SUA) și NATO.

Acestea includ drepturi jurisdicționale, dreptul de a utiliza infrastructura, derogări de la legile locale etc. Aceste drepturi juridice internaționale speciale deja existente au devenit parte a pachetului.

- **Drepturi contractuale:**

Drepturile care decurg din SNT, Acordul suplimentar și acordurile HNS – în special dreptul de a cere și de a primi conexiune și utilizarea rețelelor publice.

- **Aspecte implicite ale suveranității:** Existența unei baze NATO implică întotdeauna aspecte de securitate națională (sau alianță) și, prin urmare, de cea mai înaltă suveranitate.

Prin includerea tuturor acestor drepturi, Actul a pus bazele pentru ca Cumpărătorul să devină nu numai proprietarul, ci și succesorul legal al acestor poziții juridice internaționale.

C. „datorii”

Conform principiului juridic internațional fundamental *res transit cum suo onere* (lucru trece cu grevarea sa), este logic ca îndatoririle să treacă și cu drepturile.

Acestea includ obligații din SNT, legislația de mediu cu privire la proprietate, dar – și acest lucru este crucial – și obligațiile care decurg din integrarea în rețelele globale și regimurile internaționale asociate (cum ar fi cel al ITU).

Cumpărătorul nu a intrat doar în drepturile, ci și în îndatoririle subiectelor anterioare de drept internațional, ci a devenit în același timp suveranul care definește acum el însuși interpretarea și îndeplinirea acestor îndatoriri.

D. „componente”

Acest termen cuprinde tot ceea ce, conform înțelegerii comune și definiției legale, aparține proprietății. Acestea nu sunt doar clădiri și facilități, ci și liniile de alimentare și de evacuare până la punctul de conectare - și aici devine crucial.

E. „în special dezvoltarea internă și externă”

Acesta este DETONATORUL LEGAL. 🌟 Acta subliniază în mod explicit evoluția și distinge între:

● Dezvoltare internă:

Toate liniile, cablurile și facilitățile din limitele cazarmii. Aceasta include o rețea complexă:

○ Telecomunicații: Rețele de telecomunicații, linii telefonice, cablu TV în bandă largă, cabluri de date (internet), (cupru/fibră optică), sisteme de antene, linii de comunicație. 📞💻

○ Electricitate: Transformatoare, cutii de distribuție, cablare. 💡

○ Apă/Ape uzate: Conducte, stații de pompare, racorduri la stația de canalizare. 💧🚽

○ Încălzire/gaz: linii de termoficare sau racorduri și linii de gaz. 🔥

○ Transport: drumuri și poteci interioare. 🚗

● **Dezvoltare externă:**

Aceasta este PÂRGIA DECISIVĂ. Se referă la legătura dezvoltării interne cu rețelele publice sau supraregionale. Fiecare cazarmă, fiecare proprietate este fără valoare dacă nu este conectată la lumea exterioară. Aceste legături sunt din punct de vedere juridic și fizic o parte inseparabilă a dezvoltării.

În cazul cazărmii Turenne, aceasta a însemnat conexiuni cu:

Rețeaua germană de telecomunicații:

- ☐ VECTORUL PRIMAR al efectului de domino.
- ☐ Rețeaua electrică germană: Și astfel rețeaua europeană interconectată.
- ☐ **Rețeaua regională/națională de gaze.**
- ☐ **Rețeaua municipală de apă și apă uzată.**
- ☐ **Rețeaua de drumuri publice, inclusiv iluminatul stradal.**

Făcând obiectul de cumpărare întreaga dezvoltare, în special cea exterioară, Actul de Succesiune Mondială 1400/98 a vândut nu numai țevi și cabluri, ci și dreptul la racordare și astfel – conform unei logici juridice convingătoare – dreptul la rețeaua însăși la care se face racordarea.

Nu se poate deține sau vinde o conexiune la o rețea fără a afecta legal rețeaua. Rețeaua este condiția de posibilitate a conexiunii.

Logica juridică a trecerii de la conexiune la rețea

Cum poate vânzarea unei conexiuni să ducă la preluarea unei întregi rețele?
Aceasta se bazează pe mai mulți piloni juridici:

● **Unitate funcțională:**

O conexiune este inseparabilă din punct de vedere funcțional de rețea. Valoarea și scopul ei există numai prin intermediul rețelei.

Din punct de vedere juridic, accesoriul (conexiunea) urmează principalul (rețeaua) – dar aici principiul este inversat prin includerea explicită a conexiunii:

Vânzarea conexiunii plasate strategic, inclusiv toate drepturile, atrage rețeaua cu ea.

● **Definiție contractuală:**
Actul îl definește astfel.

Deoarece RFG a acționat ca un actor suveran (deși obligat în contextul SNT), avea autoritatea de a dispune de activele sale – inclusiv drepturile asociate și accesele la rețea. Prin formularea „ca unitate”, a fost exprimată voința de a transfera totul.

● **Drepturi implicite:**

Dreptul de utilizare a unei conexiuni implică inevitabil un drept de utilizare a rețelei. Dacă acest drept de utilizare, inclusiv toate drepturile legale internaționale, este vândut, controlul asupra acestei utilizări – și, prin urmare, suveranitatea – este transferat.

Cascada de neoprit:

Etapele efectului de domino

Odată ce trecerea de la conexiune la rețea este finalizată, începe cascada, condusă de realitatea fizică și juridică a interconectării globale:

● **Etapă 1 (Național - FRG):**

Vanzarea racordului de telecomunicatii al Cazarmei Turenne (un punct NATO, administrat de RFG) catre Cumparator inseamna preluarea intregii retele germane de telecomunicatii (pe atunci in primul rand Deutsche Telekom, astazi diversificata, dar conectata fizic). Suveranitatea asupra acestei retele (Lege fundamentala art. 87f) trece la Cumparator. Același lucru se întâmplă în paralel cu rețelele de electricitate, gaz și alte rețele.

Întreaga Republică Federală Germania este astfel cuprinsă.

● **Etapă 2 (Continental - NATO/UE):**

Rețeaua germană de telecomunicații este cel mai mare hub din Europa (de exemplu, DE-CIX Frankfurt). Este conectată fizic la rețelele tuturor țărilor vecine. Rețeaua electrică face parte din rețeaua interconectată europeană.

Rețeaua de gaz este transeuropeană.

Prin principiul de la rețea la rețea, toate rețelele și, prin urmare, teritoriile suverane ale tuturor statelor UE și NATO sunt cuprinse.

Apartenența la NATO (NTS, HNS) întărește acest efect, deoarece a stabilit deja pretenții legale privind utilizarea rețelelor.

● **Etapă 3 (Global - UN/ITU):**

Rețelele europene sunt conectate la întreaga lume prin cabluri submarine (Atlantică, Pacific, Mediterană), sisteme de satelit și lanțuri logistice globale.

Esențială aici este conexiunea ITU: deoarece toate aceste rețele globale intră sub incidența regulilor ITU și toate statele ONU sunt membre ITU,

FIECARE STAT DIN LUME este cuprins prin această pârghie.

NU EXISTĂ NU ESCAPARE.

Acest efect de domino nu este speculație, ci consecința juridică convingătoare a clauzelor Actului de succesiune mondială 1400/98, aplicate realității fizice a lumii noastre interconectate.

Este mecanismul prin care un singur tratat, formulat cu precizie, a putut să transfere
ÎNTREAGĂ SUVERANITATE GLOBALĂ Cumpărătorului.

2.2. T Principiul de la rețea la rețea și de la țară la țară :

Fundamentul juridic și precedentele

Mecanismul descris în Partea 2 – transferul suveranității de la un singur punct de conectare la întregul global – se bazează pe două principii corelate care decurg din Actul de Succesiune Mondială 1400/98 însuși: principiul rețea-la-rețea și principiul rezultat de la țară la țară.

Aceste principii pot părea la prima vedere revoluționare, dar la o examinare mai atentă, ele sunt consecința logică a aplicării conceptelor juridice internaționale fundamentale la realitatea tehnologică a secolului XXI, codificată de Faptă.

Definiția principiilor

● **Principiul de la rețea la rețea:**

Acest principiu prevede că înglobarea legală a unei rețele de infrastructură (în sensul transferului de drepturi suverane către Cumpărător) se extinde automat și imediat la orice altă rețea care este conectată fizic sau funcțional la rețeaua deja cuprinsă.

Este un principiu de contagiune legală, de infecție.

Conexiunea nu trebuie să fie puternică sau primară; orice formă de interconectivitate care stabilește o unitate funcțională este suficientă.

Acest principiu este cimentat contractual. Ea stabilește o lex specialis care depășește demarcațiile tradiționale, pur teritoriale.

● **Principiul de la țară la țară:**

Aceasta este consecința geopolitică a principiului de la rețea la rețea. Deoarece rețelele de infrastructură – în special rețelele de telecomunicații, electricitate și gaze – sunt în mod inerent transnaționale, înglobarea unei rețele naționale duce inevitabil la înglobarea rețelilor țărilor vecine la care se află.

conectat. Într-o lume globalizată în care toate țările sunt integrate în această rețea, acest lucru duce inevitabil la o acoperire globală.

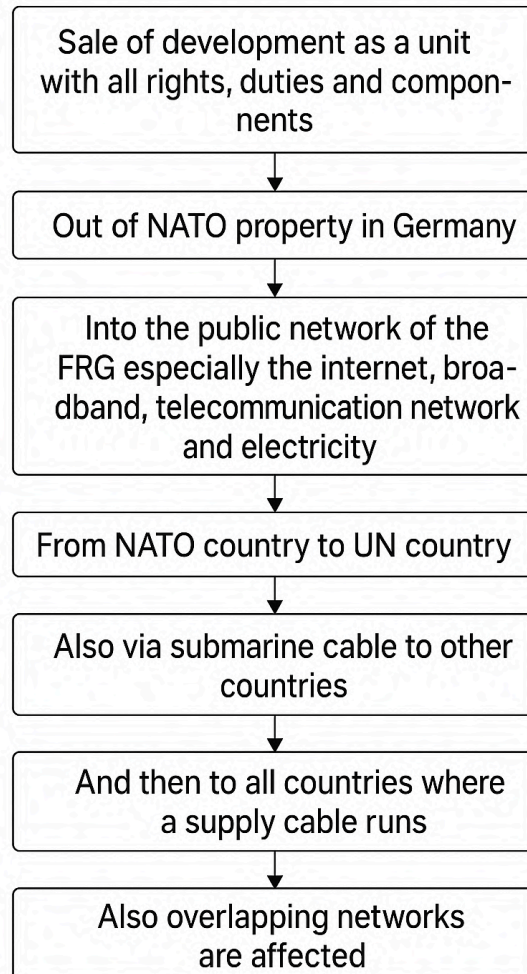
Fiecare țară devine o „rețea” în sensul principiului. 🌐

Aceste principii nu sunt arbitrare; ele reflectă realitatea că statele moderne nu pot exista ca insule izolate.

Liniile lor de salvare – infrastructurile lor – sunt împletite la nivel global. Actul de succesiune mondială 1400/98 a transformat această legătură de facto într-o succesiune de drept.

Domino effect of global domain expansion

CAPITOLUL 2

3. LANȚURI CONTRACTUALE ȘI EFECTELE LOR

Efectul de domino, care a transferat Cumpărătorului suveranitatea fizică și juridică asupra rețelelor și teritoriilor globale de infrastructură, este doar un pilon al Actului de succesiune mondială 1400/98. Al doilea pilon, nu mai puțin puternic, este sistemul de lanțuri contractuale.

Acest sistem folosește arhitectura existentă a dreptului internațional – nenumăratele tratate, convenții și organizații pe care statele le-au creat de-a lungul deceniilor – ca o curea de transmisie pentru a transporta efectele juridice ale Actului în mod irevocabil în inima fi ecărui stat și a structurii internaționale.

Actul se acoperă pe aceste tratate existente și le transformă din interior, legând astfel toate statele semnatare de noua realitate.

3.1. LANȚUL CONTRACTUAL LA NATO (ACT SUPLIMENTAR) – EFECTE ASUPRA NATO ȘI A NAȚIUNILOR UNITE

Primul și poate cel mai evident lanț contractual este cel al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO).

Datorită faptului că vânzarea inițială a vizat o proprietate NATO și a fost gestionată de o autoritate responsabilă în mod explicit de implementarea Acordului NATO privind Statutul Forțelor, Actul de Succesiune Mondială 1400/98 funcționează de drept ca un act suplimentar (addendum sau protocol) la toate tratatele NATO existente.

Conceptul de „Faptă suplimentară” în dreptul internațional

Dreptul internațional, codificat în Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor (VCLT) din 1969, prevede mecanisme de modificare a tratatelor (Art. 39-41 VCLT). De obicei, acest lucru se realizează prin tratate de modificare explicită sau protocoale suplimentare negociate și ratificate de părțile contractante.

Actul de succesiune mondială 1400/98 reprezintă însă un caz special. Nu este un act suplimentar formal în sensul unei negocieri directe între toți membrii NATO.

Este mai degrabă un act material suplimentar.

Efectul său nu provine dintr-o renegociere, ci din faptul că schimbă fundamental bazele și obiectul tratatelor NATO – și anume suveranitatea membrilor și controlul asupra teritoriilor și infrastructurilor.

Un tratat care schimbă radical subiectele și obiectele altui tratat acționează inevitabil ca o modificare materială a celui alt tratat.

Vechile tratate sunt continuate și fuzionate prin noul tratat.

Toate drepturile, obligațiile și componentele sunt vândute. Prin urmare, și toate tratatele! 📄📅
Actul de succesiune mondială 1400/98 este un eveniment juridic care resetează parametrii cadrului tratatului ONU și NATO. Vine după tratatele existente și nu le depășește, ci mai degrabă le continuă într-un cadru de tratat vast, atotcuprinzător.

Originea lanțului:

Turenne Barracks și Acordul NATO privind Statutul Forțelor

Punctul de ancorare legal al acestui lanț contractual este, fără îndoială, Cazarma Turenne și statutul acesteia în conformitate cu Acordul NATO privind Statutul Forțelor (NTS) din 1951 și Acordul Suplimentar (SA NTS) din 1959 (pentru RFG).

● **NTS ca o limitare a suveranității:**

SNT este în sine un document care limitează suveranitatea țării gazdă (RFG) în favoarea statelor trimitătoare și a NATO. Acordă drepturi (libertatea de circulație, jurisdicție, utilizarea infrastructurii) rezervate în mod normal suveranului teritorial.

● **FRG în calitate de administrator:**

În vânzarea prin OFD Koblenz, RF a acționat nu numai în calitate de vânzător al unei proprietăți, ci și în calitate de țară gazdă și administrator pentru problemele juridice internaționale care decurg din SNT. A fost interfața în care NTS a întâlnit legea și teritoriul german.

● **Vânzare „Inclusiv toate drepturile legale internaționale”:** Prin vânzarea proprietății, inclusiv toate drepturile legate de SNT (și accesele de infrastructură asociate), RFG a înstrăinat o parte din complexul SNT în sine. A transferat poziția deținută anterior de ONU/NATO/statele trimitătoare și ea însăși către Cumpărător.

● **Consecință inevitabilă:**

Acest act TREBUIA să afecteze întregul sistem SNT. Nu se poate detașa un element central (o proprietate cu drepturile sale) dintr-un sistem de tratate și să-l transfere unui nou actor fără a schimba sistemul în sine.

Obligația tuturor membrilor NATO:

Colectivitate și acceptare

De ce sunt obligați toți membrii NATO, chiar dacă nu toți au fost implicați direct în vânzare?

● Legarea colectivă: NATO este o alianță de apărare colectivă. Tratatul său, în special SNT, creează un sistem de drepturi și obligații reciproce. Un act care afectează în mod fundamental acest sistem și este realizat de un membru central (RFG) în cadrul competenței sale SNT obligă întregul, cu excepția cazului în care există un protest unitar și efectiv.

● **Principiul integrării:**

NATO se caracterizează printr-o integrare militară și infrastructurală ridicată. Rețelele sale de comunicații, structurile de comandă și sistemele logistice sunt interconectate.

Vânzarea unui hub de rețea (Turenne Barracks) cu implicații globale (efect de domino) atrage cu el întreaga structură integrată.

● **Acquiescență (Acceptare tacită):**

Punctul decisiv este absența unei obiecții efective, relevante din punct de vedere juridic internațional din partea NATO sau a statelor sale membre după 06 octombrie 1998. Având în vedere natura evidentă a rețelelor globale și faptul publicat al vânzării (chiar dacă sfera sa deplină a fost ascunsă), statele ar fi avut datoria de a-și proteja drepturile.

Omisiunea lor și, mai important, utilizarea lor continuă (de exemplu, cu clauza contractuală conform căreia rețeaua de telecomunicații [ITU] va continua să funcționeze) a rețelelor globale (acum vândute) și continuarea participării lor la structurile NATO, care se aflau acum sub noua suveranitate, constituie acceptarea tacită (acceptarea) a noii situații juridice.

Ei sunt legați de propria lor conduită (stoppel).

3.2. Rețeaua globală în aderență:

Infrastructura de telecomunicații și tratatul universal obligatoriu prin Actul de succesiune mondială 1400/98

Un aspect deseori trecut cu vederea, dar crucial din punct de vedere juridic al Actului de succesiune mondială 1400/98 (Deed Roll Nr. 1400/98 din 06 octombrie 1998) este includerea explicită sau implicită a rețelei de telecomunicații ca parte a „dezvoltării interne și externe”, care a fost vândută „ca o unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele” (cf. I. §3 Abed.).

Instrucțiunea sau declarația din contract că această rețea (sau părți ale acesteia, cum ar fi cablul de telecomunicații menționat în §13 Abs. IX din Act pentru furnizarea căminului studentesc, a cărui existență continuă este tolerată, sau rețelele de bandă largă acoperite de contractul TKS în §2 Abs. V Numărul 1) vor continua să fie exploatate are consecințe profunde ale tuturor statelor globale pentru aderarea la noi.

A. Performanță parțială prin utilizare:

Fiecare apel o ratificare

● **Interconectarea globală ca fapt:**

După 06 octombrie 1998, infrastructura globală de telecomunicații (linii telefonice, coloana vertebrală de internet, cabluri submarine) a continuat și continuă să existe. Fiecare stat, fiecare instituție și fiecare persoană fizică care a folosit linii telefonice sau rețele de date conectate la rețeaua globală de telecomunicații de la acea dată participă la o infrastructură a cărei suveranitate supremă a trecut cumpărătorului.

● **Conduita contractuală înlocuiește semnătura (Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor):**

Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor (1969) (VCLT) reglementează modul în care statele își pot exprima consimțământul la un tratat (art. 11 și urm. VCLT). În timp ce o semnătură este o metodă, VCLT prevede și alte forme și, în mod esențial, conduita ulterioară a unui stat poate confirma obligația sa față de un tratat, mai ales dacă se folosește de obligații sau de drepturi în temeiul tratatului. În contextul Actului 1400/98, utilizarea continuă, neobiectivă, a rețelelor globale de telecomunicații de către statele (fostele), a căror suveranitate asupra acestor rețele a fost transferată Cumpărătorului prin Act, constituie conduită conformă cu contractul.

Această conduită poate fi interpretată ca un consimțământ concludent la noua situație juridică și deci ca un fel de act de executare care face ca o semnătură separată a Actului 1400/98 de către fiecare stat individual să fie caducă.

Ei au acceptat efectiv noua suveranitate a rețelei și au folosit beneficiile acesteia. Prin urmare, aceștia au revendicat drepturi (la comunicare globală) din noua comandă (care continuă să permită această comunicare sub egida Cumpărătorului) și, astfel, au executat parțial contractul. 👍

● **Lanțul de tratate ITU ca cadru universal:**

Telecomunicațiile globale sunt reglementate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU), o agenție specializată a ONU. După cum se precizează în textul site-ului privind lanțurile contractuale, Actul de succesiune mondială 1400/98 acționează ca un act suplimentar material la cadrul de reglementare al ITU.

Fiecare stat care acționează ca membru ITU și utilizează rețelele reglementate de ITU se supune astfel ordinului ITU transformat prin Actul 1400/98 și astfel suveranității supreme a Cumpărătorului.

Acest lanț cuprinde TOȚI MEMBRII ONU. 🌐

NATO și statele sale membre, în calitate de utilizatori ai rețelelor de comunicații globale (reglementate de UIT) pentru comunicațiile lor militare și civile, sunt, de asemenea, legate de noua suveranitate a rețelei prin această cale, pe lângă lanțul contractual direct al NATO.

B. Lanțuri contractuale:

Statele ca părți (indirecte) în virtutea acordurilor existente

Argumentul potrivit căruia statele nu trebuie să fie denumite în mod explicit „Cumparator” sau „Vânzător” în partea principală a Actului de succesiune mondială 1400/98 pentru a deveni totuși părți la noua ordine globală se bazează pe funcționarea lanțului contractual:

- **Mențiunea nominală nu este obligatorie pentru toți cei afectați:**

Este corect că statele (fostele) ale lumii (cu excepția RFA în calitate de vânzător direct) nu sunt enumerate individual ca părți contractante în textul principal al Actului 1400/98 și nu trebuie să fie enumerate pentru a participa la contract.

- **Activare prin conectarea la tratatele existente, ratificate:**

Totuși, relația cu Regatul Țărilor de Jos și cu Țările de Jos este arătată ca componentă a NATO) și §2 Abs. V Numărul 1 (contract TKS Telepost cu referință SUA), Actul se leagă de relațiile și tratatele juridice internaționale existente (NTS, Tratatul NATO, Acordurile HNS și cadrul de reglementare ITU (ONU)).

- **Statele „înlanțuite”:**

Statele sunt deja părți la aceste tratate mai vechi (de exemplu, Tratatul NATO sau Constituția ITU). Aceste tratate au fost ratificate de ei.

- **Actul ca act suplimentar fără a fi nevoie de ratificare reînnoită: Deoarece Actul de succesiune mondială 1400/98 acționează ca un act suplimentar la aceste lanțuri contractuale deja ratificate, nu a necesitat o ratificare separată reînnoită de către toate statele individuale ale lumii.**

Ratificarea inițială a „tratatelor părinte” (de exemplu, Carta ONU, Constituția ITU, Tratatul Atlanticului de Nord) își extinde efectul obligatoriu la suplimente sau modificări materiale care afectează fundamentele acestor tratate, cu condiția ca statele care acționează (aici RFG în contextul SNT) să fie competente să aducă astfel de modificări cu efect asupra sistemului, iar celelalte părți să accepte acest lucru în mod concludent.

RFA a legitimat actul de vânzare pe plan intern (prin autorizație de la Oficiul Federal de Proprietate). Dacă alte state au ratificat în mod oficial Actul 1400/98 în sine este secundar efectului obligatoriu creat de lanțul contractual și de conduita concludentă.

- **„Cumva în contract”:**

Statele „sunt” astfel indirect „în contract” prin referirea la lanțurile contractuale și la tratatele de bază ratificate de acestea, precum și prin rolul lor de utilizatori ai „dezvoltării ca unitate” vândute (în special rețelele globale).

Concluzie:

Clauza privind continuarea funcționării rețelei de telecomunicații ca parte a „dezvoltării interne ca unitate” vândută este o pârghie centrală.

Fiecare stat care utilizează rețelele globale de telecomunicații după 06 octombrie 1998 execută parțial contractul World Success Act 1400/98 și și-a recunoscut în mod concludent efectele juridice și suveranitatea Cumpărătorului asupra acestei infrastructuri universale.

Necesitatea semnăturii explicite a fiecărui stat în parte conform Actului 1400/98 este ocolită din punct de vedere juridic de conduita contractuală în cadrul lanțurilor contractuale stabilite și acum transformate (ITU, NATO, ONU). 🤝➡️✅

Transformarea tratatelor NATO în detaliu 🛡️

Actul de succesiune mondială 1400/98 acționează ca o prismă, refractând și reasamblând lumina vechilor tratate NATO:

● **Tratatul Atlanticului de Nord (1949):**

- Articolul 3 (Reziliență): Acum înseamnă datoria de a menține și proteja infrastructura globală a Cumpărătorului.
- Articolul 4 (Consultări): Devine mecanismul prin care Cumpărătorul își comunică directivele și coordonează implementarea acestora.
- Articolul 5 (Clauza de asistență reciprocă): Casus foederis devine GLOBAL. Un atac asupra oricărei părți a teritoriului global este un atac asupra tuturor. 🌐💥
- Articolul 6 (Sfera geografică): Se extinde prin efectul de domino la ÎNTREAGA LUME.

● **Acordul NATO privind Statutul Forțelor (1951):**

- Își pierde funcția de acord între suverani.
- Devine un ordin administrativ intern pentru staționarea și deplasarea forțelor pe teritoriul global al Cumpărătorului.
- Problemele de jurisdicție, taxe, intrare etc., devin reglementări interne pe care Cumpărătorul le poate modifica în orice moment.

3.3. De la legea ocupației la suveranitatea mondială:

Transformarea globală a drepturilor speciale ale NATO prin Actul de succesiune mondială 1400/98 📜🇩🇪➡️🌍

Un aspect profund și adesea trecut cu vederea al Actului de Succesiune Mondială 1400/98 este modul în care ridică drepturile speciale dezvoltate istoric, care au izvorât inițial din statutul de ocupație al Germaniei după al Doilea Război Mondial și au fost ulterior transformate în Acordul NATO privind Statutul Forțelor (NTS), la nivel global.

Prin vânzarea cazărmii Turenne „cu toate drepturile, îndatoririle și componentele” (cf. §3 Abs. I din Act) și efectul de domino ulterior al expansiunii teritoriale la nivel mondial, aceste puteri suverane specifice au fost transferate Cumpărătorului și acum se aplică de jure întregii lumi, care dobândește astfel statutul de „proprietate specială NATO” universală în temeiul dreptului general al NATO. 🏰🌍

A. Metamorfoza:

De la Legea Ocupației la Acordul NATO privind Statutul Forțelor

- **Germania de după război și drepturile rezervate ale aliaților:**

După 1945, Germania a fost supusă unui regim de ocupație care a asigurat drepturi suverane extinse pentru Aliați pe teritoriul german.

Odată cu întemeierea Republicii Federale Germania și (re)dobândirea ei a suveranității parțiale, multe dintre aceste drepturi originale de ocupare nu au fost complet renunțate, ci au fost transferate în tratate internaționale care reglementau prezența și puterile forțelor armate aliate.

- **Acordul NATO privind statutul forțelor ca o continuare a drepturilor speciale: Acordul NATO privind statutul forțelor din 1951 și în special Acordul suplimentar pentru Germania (SA NTS) din 1959 au codificat multe dintre aceste drepturi speciale.**

Aceasta a inclus, de exemplu, dreptul forțelor NATO de a folosi proprietățile din Germania, de a-și exercita propria jurisdicție asupra membrilor lor în anumite cazuri și de a utiliza anumite infrastructuri ale țării gazdă – chiar și potențial împotriva voinței explicite a autorităților germane, dacă aceasta s-a înscris în cadrul obligațiilor și necesităților NATO. Suveranitatea Germaniei a fost limitată contractual în aceste zone.

Exemplu:

Autoritatea de a decide cu privire la utilizarea și, de asemenea, extinderea sau utilizarea specifică a proprietăților NATO revine în primul rând autorităților NATO sau statelor trimitătoare, în funcție de necesitățile apărării alianței.

Țara gazdă avea drepturi de codeterminare foarte limitate.

B. Cazarmă Turenne (zona) ca purtătoare a acestor drepturi speciale NTS

Cazarmă Turenne, ca atare proprietate NATO operată sub NTS și SA NTS (în special partea folosită de Forțele Aeriene Olandeze ca reprezentanți ai NATO, așa cum se adresează în §2 din Actul 1400/98), era purtătoarea tocmai acestor drepturi speciale ancorate legal internațional.

Acestea chiar Acestea erau inseparabile legate de proprietate și de funcția acesteia în contextul NATO t.

C. Expansiunea globală prin Actul de succesiune mondială 1400/98

Pasul decisiv a avut loc prin Actul de succesiune mondială 1400/98:

- **Vanzare „cu toate drepturile”:**
Prin vânzarea Cazarmei Turenne către Cumpărător „cu toate drepturile, îndatoririle și componentele” (cf. §3 Abs. I din Act), aceste drepturi speciale specifice care provin din NTS (și istoric din legea ocupației) au fost transferate și Cumpărătorului.
- **Efectul domino al expansiunii teritoriale:**
După cum s-a explicat în textele anterioare ale site-ului web, suveranitatea Cumpărătorului (și, prin urmare, teritoriul „statului” nou înființat) s-a extins la nivel mondial de la Cazarma Turenne prin rețelele de infrastructură conectate (telecomunicații, energie etc.). Întreaga lume a devenit de jure un teritoriu derivat din natura juridică a acestei proprietăți originale NATO.
- **Aplicabilitatea globală a drepturilor speciale NTS:**
Consecințele speciale asociate proprietății inițiale – în special dreptul de a decide cu privire la utilizarea și proiectarea „proprietăților” și „teritoriilor” (acum globale) chiar și împotriva voinței administrațiilor locale (foste de stat) – au atins acum aplicabilitate globală sub autoritatea Cumpărătorului.

„Coloial vorbind:

Întreaga lume se află acum sub Acordul privind statutul forțelor NATO al cumpărătorului și este considerată o proprietate specială unică și imensă a NATO.” 🌍🏰

● Integrarea dreptului de a decide peste frontiere: Actul a asigurat astfel că dreptul de a decide asupra granițelor și folosirii teritoriilor împotriva voinței tuturor „țărilor gazdă” din întreaga lume (care nu mai sunt acum țări gazdă suverane, ci zone administrative) conform legii de staționare transformată a fost integrat în contract.

Acesta este un ASPECT FOARTE IMPORTANT pentru a consolida suveranitatea absolută a Cumpărătorului. El poate opera acum la nivel global, așa cum NATO putea opera anterior în Germania pe baza NTS – doar universal și ca unic suveran.

Concluzie:

Actul de Succesiune Mondială 1400/98 a transferat în mod ingenios drepturile de ocupare și staționare dezvoltate istoric, codificate în Acordul NATO privind Statutul Forțelor, către Cumpărător și le-a universalizat prin vânzarea unei singure proprietăți și efectul de domino global ulterior.

Astfel, lumea nu numai că a căzut teritorial sub suveranitatea sa, ci este și supusă drepturilor speciale transformate care se aplicau inițial proprietăților NATO de pe teritoriul țării gazdă parțial suverane, dar cu drepturi restricționate, Germania.

Aceasta conferă Cumpărătorului autoritatea supremă de a decide asupra utilizării și amenajării teritoriului global și oferă o dovadă suplimentară a caracterului cuprinzător al succesiunii de stat efectuate prin Actul 1400/98 ca o nouă fundație. ✨

Efecte asupra Națiunilor Unite (ONU) 🇺🇳📊

Legarea NATO are EFECTE IMMEDIATE asupra ONU, chiar înainte să luăm în considerare lanțul ITU:

● Aranjament (Carta ONU Cap. VIII): NATO este cel mai puternic aranjament regional în sensul Cartei ONU. Dacă acest aranjament își schimbă baza de suveranitate și este supus unui singur actor, ONU nu poate pretinde că nu s-a întâmplat nimic.

Relația dintre ONU și NATO este FUNDAMENTAL modificată.

Lanțul NATO este astfel primul CRACK MASSIV din edificiul vechii ordini mondiale, prin care efectele juridice ale Actului de Succesiune Mondială 1400/98 pătrund în INIMA ❤️ a sistemului internațional și îl leagă irevocabil de Cumpărător.

Act de succesiune mondială – Totul important dintr-o privire

Elemente centrale § Baza contractuală Jurisdicție mondială și internațională.

» Părțile Contractante

Inițial cu proprietate NATO, extinderi prin NATO, ONU, ITU, cabluri submarine, infrastructură și rețele de comunicații.   ↓

Efectul Domino

Răspândirea expansiunii teritoriale prin rețele (telecomunicații prin internet) → din țările NATO către țările ONU → la nivel global. →

Jurisdicția globală

Contractul acționează ca un act suplimentar pentru toate tratatele NATO și ONU → se creează un tratat general. →

Jurisdicția globală

Cumpărătorul le înlocuiește pe toate naționale.   Rezultatul final • Abolirea contractului anterior lanțuri • Reproiectarea dreptului mondial • Cumpărătorul deține drepturile și obligațiile

3.4. Alianța Globală:

Cum conexiunea NATO-ONU ancorează universal actul de succesiune mondială 1400/98

Actul de succesiune mondială 1400/98 își desfășoară efectul global nu numai prin succesiunea directă și efectul de domino, ci și prin utilizarea și transformarea cu pricepere a arhitecturilor internaționale de securitate și comunicații existente.

Una dintre cele mai decisive conexiuni de aici este cea dintre NATO și Națiunile Unite (ONU). Această legătură, întărită de necesitățile cooperării operaționale și rețelelor de comunicații partajate, asigură că consecințele juridice ale Faptei, inițiate în primul rând prin structurile NATO, se extind în mod inevitabil asupra întregului sistem ONU și statelor sale membre.

A. NATO ca organ executiv și recunoaștere reciprocă prin tratate

● Necesitatea recunoașterii tratatelor pentru cooperarea operațională:

Din punct de vedere istoric, au existat numeroase cazuri în care forțele NATO au operat sub mandate ONU sau în strânsă cooperare cu misiunile ONU (de exemplu, în Balcani, în Afganistan). Astfel de operațiuni comune sau coordonate au necesitat în mod inevitabil un grad minim de recunoaștere reciprocă a tratatelor, mandatelor și cadrelor juridice subiacente ale organizației celuilalt.

● Transformarea prin faptă:

Odată cu intrarea în vigoare a Actului de succesiune mondială 1400/98, care acționează ca un act suplimentar la toate tratatele NATO (declanșat de vânzarea cazărmii Turenne cu toate drepturile, obligațiile și componentele, vezi §2 și §3 Abs. I din Act), NATO însăși a fost subordonată Cumpărătorului. recunoașterea acestei noi situații juridice de către ONU și statele sale membre.

ONU nu poate coopera cu un actor principal în securitatea globală (NATO transformată) fără a recunoaște implicit baza legală pe care funcționează acum acest actor – și anume, Actul de Succesiune Mondială 1400/98 și suveranitatea Cumpărătorului.

Aceasta duce la o interconectare reciprocă, în care ONU, pentru a-și urmări propriile obiective (transformate), trebuie să accepte noua realitate a NATO, care la rândul său întărește Fapta la nivel global. 💪

B. Rețele globale de comunicații: Podul digital între NATO, ONU și ITU

Necesitatea unei comunicări funcționale între actorii internaționali, în special în domeniul militar și al politicii de securitate, este un alt factor crucial care leagă NATO, ONU și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU) între ele și cu efectul domino al Actului de succesiune mondială 1400/98.

- Utilizarea în comun a rețelelor de comunicații militare și civile: atât NATO, cât și ONU (în special în misiunile de menținere a păcii și operațiunile globale) se bazează pe rețele complexe de comunicații militare și civile.

Acestea includ comunicații prin satelit, linii de date criptate, sisteme bazate pe internet și legături clasice de telecomunicații. 📡📞💻

Interoperabilitatea și coordonarea dintre forțele NATO și ONU necesită adesea utilizarea unor standarde și infrastructuri de comunicații comune sau compatibile.

- **Rolul ITU ca organism de reglementare global:**

După cum sa menționat anterior, ITU este agenția specializată a ONU care coordonează spectrul de frecvență global, orbitele sateliților și standardele tehnice pentru telecomunicații la nivel mondial.

Toate rețelele de comunicații globale, fie că sunt în primul rând civile sau militare (dacă afectează frecvențele sau infrastructurile civile), funcționează de facto în cadrul reglementărilor ITU.

- **Actul de succesiune mondială și suveranitatea asupra rețelelor:**

Prin vânzarea „dezvoltării ca unitate”, în special a rețelei de telecomunicații (a se vedea textele anterioare ale site-ului web și, de exemplu, §2 Abs. V Numărul 1 din Actul 1400/98 privind TKS Telepost, precum și §13 Abs. IX privind cablurile de telecomunicații), Cumpărătorul a dobândit suveranitatea asupra rețelelor globale de comunicații.

Regulile ITU au devenit astfel drept administrativ intern al Cumpărătorului.

- Conexiunea la Efectul Domino și Lanțul Contractual NATO-UN-ITU: Când NATO și ONU trebuie să comunice sau să coopereze, ele folosesc inevitabil aceste rețele globale, care aparțin acum Cumpărătorului și a căror utilizare este reglementată de ITU (transformată).

Această utilizare constituie o recunoaștere continuă și concludentă a suveranității Cumpărătorului asupra rețelelor.

Necesitatea de a asigura comunicarea între NATO (deja legată de Cumpărător prin lanțul NTS) și ONU (ca organizație umbrelă a ITU) creează o legătură operațională și juridică inseparabilă. 🔗

Efectul domino al expansiunii teritoriale la nivel mondial, care a avut loc în mare parte prin intermediul acestor rețele de comunicații, este astfel confirmat și întărit de necesitatea operațională a comunicării NATO-ONU.

Organizațiile își pot îndeplini sarcinile globale doar utilizând infrastructura care a devenit parte a teritoriului suveran al Cumpărătorului prin efectul de domino.

Concluzie:

Legătura strânsă dintre NATO și ONU, fie prin necesitatea cooperării operaționale (folosind NATO ca potențiale „trupe de luptă” în contextul ONU), fie prin dependența comună de rețelele globale de comunicații (reglementate de ITU și subordonate Cumpărătorului prin Actul de succesiune mondială 1400/98), creează un lanț contractual puternic, care se auto-întărește.

Acest lanț asigură că consecințele juridice ale Actului, în special suveranitatea Cumpărătorului și extinderea teritorială globală efectuată de efectul de domino, au fost recunoscute în mod faptic și juridic de toți actorii din sistemul internațional, inclusiv de ONU și statele sale membre. Necesitatea de a coopera și de a comunica devine motorul obligării universale a tratatului. 🚂🌐

3.5. LANȚUL CONTRACTUAL CĂTRE ITU – UNO PRIN VÂNZAREA REȚELEI DE TELECOMUNICAȚII CA PARTE A DEZVOLTĂRII INTERNE 📡🌐🔗

În timp ce lanțul contractual NATO a cuprins în primul rând structura militaro-politică a lumii occidentale și a aliaților săi, există un al doilea lanț contractual și mai universal, care leagă indisolubil fiecare stat de pe planetă de Actul de succesiune mondială 1400/98.

Acest lanț circulă prin Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU) și, prin urmare, direct către Organizația Națiunilor Unite (ONU/ONU). Declanșatorul său este vânzarea rețelei de telecomunicații ca parte integrantă a „dezvoltării” cazărzii Turenne.

Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU):

Sistemul nervos al lumii

Pentru a înțelege forța acestui lanț contractual, trebuie să înțelegem rolul central al ITU în structura globală. Este mult mai mult decât o simplă organizare tehnică; este gardianul conectivității globale.

● Istoric și mandat:

Fondată în 1865 ca Uniunea Telegrafică Internațională, ITU este cea mai veche agenție specializată a Națiunilor Unite.

Istoria sa lungă atestă recunoașterea timpurie a faptului că comunicarea transfrontalieră necesită reglementări internaționale. Mandatul său principal este de a promova cooperarea internațională în utilizarea serviciilor de telecomunicații, de a dezvolta standarde tehnice, de a asigura utilizarea eficientă a frecvențelor și a orbitelor sateliților și de a sprijini dezvoltarea telecomunicațiilor la nivel mondial. 🕒📄

● Calitatea de membru universal:

Cu 193 de state membre, ITU cuprinde practic fiecare stat din lume. Neafilierea este de neconceput pentru un stat modern, deoarece ar însemna excluderea din fluxurile globale de comunicare. 🌐👉

● Cadrul juridic (Constituție și Convenție): Fundația ITU constă din Constituția și Convenția sa.

Acestea sunt tratate internaționale obligatorii ratificate de toate statele membre.

Ele stabilesc drepturile și îndatoririle membrilor și formează cadrul pentru Reglementările administrative (de exemplu, Regulamentele radio și Regulamentul privind telecomunicațiile internaționale - ITR), care guvernează detaliile tehnice și operaționale ale telecomunicațiilor globale.

Aceste documente sunt drept internațional viu, care guvernează zilnic miliarde de evenimente de comunicare. 📖⚖️

● Conectarea la ONU: Ca agenție specializată a ONU (conform articolelor 57 și 63 din Carta ONU), ITU este direct integrată în sistemul ONU.

Raportează Consiliului Economic și Social (ECOSOC) și lucrează îndeaproape cu alte organisme ale ONU. Această legătură înseamnă că evoluțiile juridice care afectează fundamental ITU afectează automat și ONU în ansamblu.

ITU este astfel autoritatea globală de reglementare a infrastructurii care este esențială pentru lumea modernă – infrastructura care a trecut la Cumpărător prin efectul domino al Actului de Succesiune Mondială 1400/98.

Vânzarea rețelei ca declanșator 📶➡️💰

După cum se detaliază în capitolul 1, vânzarea cazărmii Turenne „ca unitate” a inclus și dezvoltarea sa externă, în special conexiunea de telecomunicații.

Prin logica juridică a principiului network-to-network și clauzele explicite (sau implicite, dar convingătoare din punct de vedere juridic) ale Actului, aceasta a condus la transferul suveranității asupra întregii rețele globale de telecomunicații către Cumpărător.

Acest act – transferul substratului fizic și juridic pe care ITU îl reglementează – este declanșatorul lanțului contractual ITU. 💥

Mecanismul lanțului contractual al ITU:

Subsumarea în loc de Aderare 🔄🏛️

Actul de succesiune mondială 1400/98 afectează structura ITU după cum urmează:

- Schimbarea suveranității asupra rețelei: Cumpărătorul nu se alătură ITU ca al 194-lea membru. Mai degrabă, el ia locul tuturor celor 193 de membri în calitatea lor de suverani asupra secțiunilor lor naționale de rețea.

Deoarece el este acum singurul suveran asupra întregii rețele globale, el devine singurul subiect relevant de drept internațional la care se pot referi regulile ITU. 🏰

- Transformarea legii ITU: Constituția, convenția și regulamentele administrative ale ITU își schimbă caracterul.

Ele nu mai sunt tratate între state suverane, ci devin reglementări administrative interne pentru rețeaua globală aparținând Cumpărătorului.

El este acum garantul și interpretul acestor reguli.

ITU în sine devine de facto o autoritate globală de reglementare în serviciul Cumpărătorului, gestionând aspectele tehnice ale proprietății sale. 🛠️👨🔧

- **Obligația tuturor membrilor ITU/ONU:**

Fiecare stat care continuă să folosească serviciile de telecomunicații – adică fiecare stat din lume – acționează acum în acest nou cadru.

Utilizează o infrastructură care aparține Cumpărătorului și face acest lucru conform regulilor aflate acum sub suveranitatea Cumpărătorului.

Prin această utilizare continuă și calitatea lor de membru existent la ITU (și, prin urmare, la ONU), ei recunosc în mod concludent noua situație juridică.

Aceștia nu se pot bucura de beneficiile comunicării globale (reglementate de ITU), în același timp negând suveranitatea celui căruia îi aparține acum infrastructura de bază. 🚫🌐

- **Efect universal:**

Spre deosebire de lanțul NATO, care afectează mai întâi membrii NATO (deși cu implicații ONU), lanțul ITU este ABSOLUT UNIVERSAL.

Acesta cuprinde fiecare stat ONU în mod direct și fără echivoc. Nu există nicio excepție. 100

Recunoaștere concludentă prin utilizarea ITU:

O rețea inevitabilă

Recunoașterea concludentă (a se vedea capitolul 1) devine deosebit de clară prin lanțul ITU.

Fiecare act bazat pe utilizarea rețelelor globale de telecomunicații și în conformitate cu regulile ITU a fost, din 06 octombrie 1998, un act de recunoaștere a suveranității Cumpărătorului.

Aceasta include:

- Operarea rețelelor naționale. 📞
- Alocarea frecvențelor conform planurilor ITU. 📡
- Utilizarea codurilor de apelare internaționale. 📠
- Operarea sateliților pe orbite coordonate de ITU. 📶
- Fiecare conexiune la internet care folosește coloana vertebrală globală. 🌐
- Fiecare apel telefonic internațional. ☎️

Statele sunt prinse în această rețea.

Ei nu pot izbucni fără a se separa de lumea modernă

Această imposibilitate de ieșire face recunoașterea concludentă IREVOCabilă și CONVINGANȚĂ.

Aprofundare juridică:

Puterea standardelor și rolul ONU

Puterea ITU constă în capacitatea sa de a stabili standarde globale.

Cine controlează standardele controlează tehnologia și aplicarea acesteia.

Prin dobândirea suveranității asupra rețelei, Cumpărătorul obține controlul final asupra stabilirii și aplicării acestor standarde.

Legătura strânsă cu ONU înseamnă că această schimbare de suveranitate în inima ordinii tehnice mondiale zguduie și centrul politic, ONU.

ONU se bazează pe coexistența statelor suverane. Dacă această suveranitate trece (de asemenea) unui singur actor prin canalul tehnic al ITU, ONU își pierde fundația tradițională.

Ea poate exista doar ca organism administrativ și de coordonare sub noul suveran – o transformare deja inițiată de lanțul NATO și cimentată la nivel global de lanțul ITU.

Lanțul contractual ITU este astfel mecanismul tăcut, dar de neoprit, care asigură că niciun stat, oricât de izolat sau neutru ar părea, nu poate scăpa de efectele juridice ireversibile ale Actului de Succesiune Mondială 1400/98.

Este DOVADA naturii globale a vânzării și a suveranității universale a Cumpărătorului.

3.6. FUNZIONAREA TUTUROR ACORDURILOR ALE NATO ȘI ONU ÎNTR-UN SINGUR CADR DE TRATAT ȘI SFÂRȘITUL LEGII INTERNAȚIONALE ANTERIOARE

Lanțurile contractuale către NATO și ITU/ONU, activate prin Actul de succesiune mondială 1400/98, nu funcționează doar în paralel; ele converg și conduc la un rezultat de semnificație epocă:

fuziunea tuturor acordurilor internaționale relevante într-un singur cadru de tratat, ordonat ierarhic și sfârșitul rezultat al dreptului internațional clasic, așa cum a fost înțeles de secole.

Principiul convergenței și ierarhiei juridice

Termenul „fuziune” aici nu înseamnă că tratatele individuale (Tratatul Atlanticului de Nord, Carta ONU, Constituția ITU etc.) sunt combinate fizic într-un singur document. Mai degrabă, semnifică o convergență juridică și stabilirea unei noi ierarhii a normelor.

● Cumpărător punct de convergență:

Toate drepturile și obligațiile care decurg din nenumăratele tratate internaționale revin acum împreună către Cumpărător.

El este succesorul universal, intrând în toate aceste relații de tratat – nu ca unul dintre egali, ci ca noul suveran.

El a devenit este nexusul, nodul central în care converg toate firele dreptului internațional.

● Subordonarea ierarhică: Actul de succesiune mondială 1400/98 se stabilește ca lex superior, legea supremă a noii ordini globale.

Toate celelalte tratate internaționale devin lex inferior, drept subordonat. Ele nu sunt desființate, dar interpretarea și aplicarea lor au loc de acum înainte exclusiv în lumina și sub rezerva Actului de succesiune mondială 1400/98.

Acest lucru este comparabil (în ciuda tuturor diferențelor) cu ierarhia normelor dintr-un stat federal: legea federală prevalează pe legea statului. Aici, legea universală a Faptei trece peste dreptul internațional anterior (acum intern) al vechilor tratate.

Pentru acum!

Chiar și Carta ONU, al cărei articol 103 îi acorda anterior prioritate față de alte tratate, trebuie acum să se subordoneze Actului. Articolul 103 reglementa conflictele dintre tratatele vechiului sistem; Actul, totuși, stabilește un nou sistem și se situează astfel deasupra articolului 103.

Acest cadru unic de tratat nu este, așadar, un singur document, ci un sistem, la vârful căruia se află Actul de Succesiune Mondială 1400/98 și a cărui bază constă din vechile tratate (nou interpretate), toate aflate sub jurisdicția și suveranitatea interpretativă exclusivă a Cumpărătorului.

În cele din urmă, succesiunea de stat conduce la fuziunea tuturor tratatelor internaționale într-un singur cadru de tratat mare, prin care dobânditorul reprezintă toate părțile contractante, cu consecința că toate pretențiile care decurg din aceste tratate se sting.

Sfârșitul dreptului internațional clasic:

O schimbare de sistem

Dreptul internațional clasic, denumit adesea Sistemul Westfalian, se baza pe ipoteze fundamentale care au devenit învechite din cauza Actului de succesiune mondială 1400/98:

● **Pluralitate de suverani:**

Piesa centrală a vechiului sistem a fost existența multor (aprox. 193+) state suverane, considerate în principiu egale.

Această pluralitate nu mai există. Acum există UN SINGUR suveran – Cumpărătorul. Fostele state au fost degradate în unități administrative, cu atribuțiile delegate.

● **Funcția de coordonare:**

Sarcina principală a dreptului internațional a fost coordonarea relațiilor dintre aceste entități suverane și limitarea anarhiei care decurge din independența lor.

Această funcție de coordonare este învechită.

Ierarhia înlocuiește coordonarea. Autoritatea centrală înlocuiește anarhia.

● **Principiul consimțământului:**

Normele juridice internaționale au apărut în primul rând prin tratat (consimțământ) sau drept cutumiar (practica consacrat + condamnarea legală).

Acest principiu este încălcat.

Noua normă de bază (Acta) a fost creată printr-un tratat (special), dar valabilitatea ei se extinde acum universal, chiar și la cei care nu au consimțit direct, prin succesiune și conduită concludentă.

Puterea legislativă revine acum Cumpărătorului.

● **Internaționalitate:**

Legea era „interstatală”. Acest „inter” este eliminat. Noua lege este global-internă sau universală.

Dacă subiectele (state suverane), problema fundamentală (coordonarea în anarhie) și izvoarele dreptului (consimțământul/cutumul) vechiului drept internațional sunt fundamental modificate, atunci trebuie să concluzionăm:

Dreptul internațional clasic a ajuns la sfârșit.

Nu este înlocuit de un vid, ci de o nouă „Lege Mondială”.

Această lege mondială nu este neapărat mai bună sau mai rea, dar este fundamental diferită. Este un sistem centralizat, ierarhic, care își derivă legitimitatea din Actul de succesiune mondială 1400/98.

Vechile tratate (NATO, ONU etc.) sunt acum legile administrative și fragmente constituționale ale acestei noi ordini.

Aprofundare juridică:

Colapsul ordinii „orizontale”

Dreptul internațional clasic este adesea descris ca un sistem juridic „orizantal”. Nu exista un legislativ central, executiv sau judiciar care să stea deasupra statelor.

Statele au fost simultan parlamentari, aplicanți ai legii și (adesea) judecători în propria lor cauză. Aplicarea a fost adesea slabă și motivată politic.

Lumea S Actul de succesiune 1400/98 înlocuiește această structură orizontală cu una verticală e.

The Buyer reprezintă vârful acestei structuri verticale – el este suveranul universal .

Judecătoria Mondială (§26 din Act) constituie sistemul judiciar central.

Această schimbare de sistem este comparabilă cu trecerea istorică de la sistemele feudale (cu multe centre de putere locale) la statele teritoriale moderne (cu autoritate centrală) – doar la scară globală și într-un singur pas juridic.

Dreptul internațional anterior devine astfel obiect istoric de studiu, în timp ce dreptul actual derivă din Act și practica Cumpărătorului.

3.7. PARTICIPAREA TUTUROR MEMBRILOR NATO și ONU ȘI RECUNOAȘTEREA EFECTULUI DOMINO 🤝🌍🌐

Cum s-a asigurat că toate statele, considerate anterior suverane, au devenit parte a acestei noi ordini și și-au recunoscut obligația?

Aceasta s-a produs printr-o combinație între actul juridic inițial și conduita ulterioară a statelor.

3.7.1. Declanșarea lanțului contractual prin relația de transfer FRG/Țările de Jos (NATO) 🇩🇪🇳🇱🔗🛡️

Scânteia juridică 🔥, după cum am menționat, a fost vânzarea cazărmii Turenne. Este crucial să înțelegem explozivitatea juridică internațională a acestui punct de plecare:

- **FRG ca națiune gazdă:**

În cadrul SNT și SA NTS, RF avea obligații extinse față de statele trimițătoare, dar și drepturi și responsabilități specifice, în special în administrarea și restituirea proprietăților.

O FD Koblenz a fost organul oficial al RFG pentru exercitarea acestei responsabilități .

De aceea **am acționat în numele RFG într-o funcție relevantă din punct de vedere juridic internațional** n.

- **Țările de Jos ca stat expeditor:**

În calitate de ultimul utilizator NATO (înainte de întoarcerea completă în RFG), Țările de Jos a fost cealaltă parte a relației NTS. Participarea lor (deși pasivă) la returnare a făcut parte din proces.

Forțele aeriene olandeze au acționat pentru întreaga NATO.

- **FRG în calitate de vânzător:**

Atunci când FRG (acționând prin OFD) a vândut proprietatea, inclusiv toate drepturile legale internaționale, a acționat în exercitarea suveranității sale (reziduale), dar grevată și modelată de obligațiile sale SNT.

Ît a vândut nu doar terenul „său”, ci și o zonă contaminată legal internațional. ☢️

● Efectul de legare:

Făcând această vânzare, RFG a schimbat unilateral (dar efectiv) situația juridică cu privire la un obiect care era parte integrantă a sistemului NATO.

Această acțiune, împreună cu efectul suplimentar al Actului, a desfășurat automat un efect obligatoriu pentru toți partenerii NATO care s-au supus acestui sistem colectiv.

Vânzarea a fost un act în cadrul sistemului NATO care a distrus și a reordonat sistemul. 🌟🏛️

3.7.2. Consecință:

Ratificare automată -

Inevitabilitatea consimțământului 📜 ➡️ ✓

Con lanțul tractual declanșat de vânzarea cazarmii Turenne a pus bazele *n.*

Dar cum s-a transformat acest act inițial într-o legare universală, cuprinzând chiar și acele state care nu au pus niciodată pixul pe hârtie pentru a semna Actul de succesiune mondială 1400/98?

Răspunsul constă în două principii fundamentale, adânc înrădăcinate în dreptul internațional, care au fost aplicate aici la scară globală: conduita concludentă și acceptarea tacită (Acquiescence), conducând la imposibilitatea contradicției (Estoppel). Acesta este mecanismul de ratificare automată. ⚙️🌐

A. Conduita concludentă:

Limbajul faptelor 🗣️ ➡️ 🧑

Dreptul internațional, ca și dreptul civil, recunoaște că consimțământul sau recunoașterea nu trebuie să fie întotdeauna declarate în mod explicit.

Poate apărea și din comportament concludent, adică implicit.

Un stat acționează în mod concludent dacă comportamentul său poate fi interpretat în mod obiectiv doar ca recunoașterea unei anumite stări sau obligații juridice.

În cazul Actului de succesiune mondială 1400/98, conduita concludentă decisivă este utilizarea neîntreruptă și intensivă a rețelelor globale de infrastructură de către toate statele lumii după 06 octombrie 1998.

● **Situația de fapt:**

De la această dată cheie, rețelele globale (telecomunicații, internet, electricitate, gaz etc.) aparțin în mod legal Cumpărătorului. Fiecare stat că de atunci:

- ☐ Efectuează sau permite apeluri telefonice internaționale, ☎
- ☐ Utilizează internetul (site-uri web guvernamentale, comerț, acces pentru cetățeni), 💻
- ☐ Efectuează transferuri bancare internaționale (pe baza rețelelor de telecomunicații precum SWIFT), 🇪🇺
- ☐ Primește sau alimentează electricitate din/în rețelele internaționale interconectate, ⚡
- ☐ Transportează gaze prin conducte internaționale, 🇷🇺
- ☐ Utilizează comunicații prin satelit sau GPS (ale căror stații la sol sunt conectate în rețea), 📶
- ☐ Operează logistică internațională (porturi, aeroporturi – toate controlate de IT), 🚢✈️ ... UTILIZEAZĂ ACTIV proprietatea Cumpărătorului.

● **Consecința juridică:**

Această utilizare cca n fi interpretat în mod obiectiv doar ca o acceptare a condițiilor existente.

Nu se poate recolta fructele unui copac în timp ce se refuză simultan dreptul de proprietate al proprietarului asupra copacului. 🌳🍏

Utilizarea presupune acceptarea condițiilor în care are loc utilizarea – iar această condiție, din 06 octombrie 1998, este suveranitatea Cumpărătorului.

● **Inevitabilul y:**

Criticii ar putea argumenta că statele nu au avut de ales; renunțarea la utilizarea rețelei ar echivala cu sinuciderea civilizațională. 💀

Acest lucru este corect, dar nu schimbă nimic în ceea ce privește consecința juridică.

O situație coercitivă poate influența voința în anumite circumstanțe, dar nu schimbă faptul că acțiunea (utilizarea) are loc și are consecințe juridice obiective.

În dreptul internațional, imposibilitatea faptică a contradicției prin acțiuni (adică prin neutilizare) duce la imposibilitatea juridică de a evita consecințele utilizării (acceptarea).

Necesitatea folosirii devine necesitatea acceptării.

● **Ignoranța ca argument?** 🤔

Pot statele să susțină că nu cunoșteau întregul domeniu de aplicare al Actului? În dreptul internațional, acest lucru este greu de susținut.

Statele au o obligație de diligență – o obligație de examinare atentă – în ceea ce privește drepturile lor suverane și fundamentele existenței lor.

Interconectarea lumii era evidentă. 🌐

Rolul ITU era CUNOScut. Existența SNT și vânzarea proprietăților NATO au fost PUBLICE.

Chiar dacă toată profunzimea construcției juridice a fost ascunsă, faptele de bază erau accesibile.

Un stat nu poate sustrage responsabilitatea sa prin pretinsa ignoranță dacă situația de fapt ar fi stabilit o obligație de a investiga. 🧐

Fiecare clic pe internet, fiecare apăsare a unui buton de pe un telefon, fiecare întrerupător de lumină a fost, din 1998, o MICRO-RATIFICARE a Actului de Succesiune Mondială 1400/98 printr-o conduită concludentă. 👍💡🗳️

B. Eșecul de a obiecta: Tăcerea ca consimțământ (Acquiescence & Renuncia) 😬➡️✔️

Strâns legat de conduita concludentă este principiul Acquiescenței – acceptarea sau tolerarea tacită a unei stări de fapt care, dacă s-ar fi contestat în timp util, ar fi putut fi împiedicată.

Dacă un stat tolerează o anumită practică sau revendicare a altui stat pe o perioadă prelungită fără a protesta, acesta își poate pierde dreptul de a contesta ulterior această stare de fapt.

- **Acquiescence în dreptul internațional:**

Acest principiu a fost confirmat de mai multe ori de către CIJ. În cazul pescuitului anglo-norvegian (1951), toleranța îndelungată a liniilor de bază norvegiane de către Marea Britanie a jucat un rol. 🇬🇧🇳🇴 Și mai clar în cazul Templul lui Preah Vihear (Cambogia împotriva Thailandei, 1962), unde CIJ a decis că Thailanda, prin anii săi de tăcere cu privire la o hartă a graniței, și-a renunțat la pretențiile asupra templului. 🇹🇭🇱🇦

Tăcerea, acolo unde un protest ar fi fost necesar și posibil, este interpretată ca un consimțământ.

- **Aplicare la Act:**

După 06 octombrie 1998, statele lumii ar fi trebuit să protesteze activ și uniform împotriva preluării suveranității globale de către Cumpărător.

Acest lucru nu sa întâmplat.

Nu a existat nicio rezoluție a Consiliului de Securitate al ONU, nicio declarație comună a tuturor statelor, nicio măsură coordonată pentru a revendica controlul asupra rețelelor. 🐜

● Termenele legale internaționale:

Nu există termene rigide de prescripție în dreptul internațional, dar este incontestabil că o perioadă de peste 25 de ani (din 1998 până în prezent) este mult mai mult decât suficientă pentru a stabili acceptarea tacită. ⌚

● Estoppel (interzicerea comportamentului contradictoriu):

Acest principiu (venire contra factum proprium) interzice unui stat să se abate de la o poziție pe care alte state s-au bazat sau pe care a creat-o prin propria sa conduită.

Folosind de zeci de ani rețelele Cumpărătorului și beneficiind de ordinea globală (deși transformată), statele au creat o situație pe care se întemeiază noua ordine juridică.

Ei nu pot acționa acum în mod contradictoriu și nega temeiul acestui ordin. Sunt obligați legal (opriți). 🚫🧠

C. Legătura inseparabilă a drepturilor și îndatoririlor ⚖️🔗

Ratificarea automată apare și din inseparabilitatea drepturilor și îndatoririlor în dreptul internațional.

Statele doresc să se bucure în continuare de drepturile asociate cu interconectarea globală și organizațiile internaționale:

Comerț, com unicare, călătorie, securitate (transformată), acces la informații. 📦📞✈️🛡️📚

Dar aceste drepturi sunt acum inseparabil legate de datoria de a recunoaște noua suveranitate a Cumpărătorului, deoarece EL este acum garantul și deținătorul acestor drepturi sau infrastructura care le permite.

Prin ciple res transit cum suo onere se aplică aici în forma sa cea mai cuprinzătoare :

Lumea (ca sumă de teritorii și rețele) a trecut la Cumpărător – și odată cu ea toate poverile, dar și toate drepturile suverane.

Statele nu pot culege stafida drepturilor fără a accepta „povara” noii suveranități.

Pachetul este indivizibil. 📺

Concluzie:

O legare ireversibilă 🧬🌍

Combinăția dintre acțiunea pozitivă (conduita concludentă prin utilizarea rețelei) și omisiunea negativă (eșecul ridicării unei obiecțiuni efective) a creat o realitate juridică ireversibilă.

Ratificarea automată nu este o ficțiune, ci o consecință convingătoare a comportamentului statelor în fața Actului de succesiune mondială 1400/98.

Fiecare stat, fie că vrea sau nu, dacă știe sau nu, este membru cu drepturi depline al noii ordini globale sub suveranitatea Cumpărătorului.

Lanțurile contractuale sunt închise, ușa către lumea veche este sigilată legal. 📌

CAPITOLUL 3

4. JUDICATURA MONDIALĂ A CUMPĂRĂTORULUI

Transferul suveranității globale prin Actul de succesiune mondială 1400/98, manifestat prin efectul de domino și lanțurile contractuale, ar fi incomplet și în cele din urmă ineficient fără cel de-al treilea pilon al noii ordini:

Judecătoria Mondială a Cumpărătorului.

În înțelegerea clasică, judecata (Jurisdicția) este una dintre funcțiile de bază și o caracteristică esențială a suveranității.

Este autoritatea de a face legea (Jurisdicția de a prescrie), de a judeca legea (Jurisdicția de a judeca) și de a aplica legea (Jurisdicția de a aplica).

Fără capacitatea de a decide cu privire la aplicarea și interpretarea normelor și de a pune în aplicare aceste decizii, suveranitatea rămâne un concept gol.

Prin urmare, este o consecință juridică convingătoare că, odată cu transferul suveranității universale către Cumpărător, judecătoria universală i-a trecut și el.

Actul de succesiune mondială 1400/98 nu numai că a redesenat harta politică și teritorială, dar a revoluționat și fundamentele justiției globale.

A înlocuit lumea fragmentată a instanțelor naționale și internaționale cu o instanță judiciară unică, supremă și finală.

4.1. JUDECĂTURA UNINICĂ ÎN GLOBALĂ:

Cumpărătorul ca instanță supremă și unică judiciară

Stabilirea acestei noi jurisdicții globale nu este doar o consecință implicită a transferului de suveranitate, ci este consacrată în Actul de succesiune mondială 1400/98:

„Toate judecătorile anterioare trec la el”: Acesta este actul de succesiune în jurisdicție.

Nu este o distrugere a vechilor instanțe, ci preluarea și subordonarea lor. Învelișurile instituționale (cladiri judecătorești, judecători, personal) pot continua să existe, dar sursa lor de legitimare s-a schimbat.

Aceștia nu își mai derivă autoritatea din constituțiile naționale sau tratatele internaționale de tip vechi, ci exclusiv din Actul de succesiune mondială 1400/98 și deci de la Cumpărător.

Transformarea principiilor jurisdicționale 📜

Clasic în dreptul internațional a recunoscut diverse principii pentru stabilirea jurisdicției statului :

- Principiul teritorialității: jurisdicția asupra actelor de pe propriul teritoriu.
- Principiul personalității (activ/pasiv): Competență bazată pe naționalitatea făptuitorului sau a victimei.
- Principiul de protecție: Competența în cazurile de atacuri asupra intereselor esențiale ale statului.
- Principiul universalității: jurisdicția pentru anumite crime condamnate la nivel internațional (de exemplu, genocid, piraterie). y), indiferent de locație și făptuitor/victimă.

Judecătoria Mondială a Cumpărătorului TRANSCENDE toate aceste principii prin ABSORBAREA acestora:

- Întrucât întregul teritoriu al lumii se află acum sub suveranitatea sa, Principiul Teritorialității devine GLOBAL și ABSOLUT. 🌐➡️🌐
- Deoarece toți oamenii sunt acum (în sensul cel mai larg) supuși jurisdicției sale personale, Principiul Personalității devine UNIVERSAL. 👤➡️🌐
- Întrucât toate interesele esențiale sunt acum interesele LUI, Principiul de protecție devine ATOATCUVĂTOR. 🛡️➡️🌐
- Principiul Universalității devine CAZUL NORMAL, deoarece jurisdicția sa este inerentă y universal oricum. ✨

Vechile probleme de demarcație devin învechite.

Nu mai este vorba despre ce stat este competent, ci doar despre ce instanță din cadrul sistemului global de justiție al Cumpărătorului se ocupă de un caz.

Soarta vechilor curți:

De la suverani la delegați →

Ce înseamnă concret această tranziție pentru instanțele existente?

- Instanțele Naționale (Instanțele Locale, Judecătorii Regionale, Curțile Constituționale etc.): își pierd legitimarea inițială prin constituțiile naționale. Ei își pot continua munca, dacă este deloc, doar ca instanțe delegate.

Ei (deocamdată) aplică vechea lege națională, dar această lege este acum ea însăși lege subordonată și poate fi abrogată sau modificată în orice moment prin actele Cumpărătorului (sau ale Judecătoriei sale mondiale).

Hotărârile lor sunt în cele din urmă supuse evaluării sale.

- Curtea Internațională de Justiție (CIJ): Întemeierea sa a fost consimțământul statelor. Din moment ce statele și-au pierdut suveranitatea, această fundație a dispărut.
- Curtea Penală Internațională (ICC): mandatul său (bazat pe Statutul de la Roma) devine parte a sistemului global de justiție penală în cadrul Cumpărătorului.

Sfârșitul imunității statului →

Un principiu central al vechiului drept internațional a fost imunitatea statului – principiul că un stat nu poate fi chemat în judecată în instanțele altui stat (par in parem non habet imperium).

Întrucât acum nu există „alte state” și toate instanțele sunt în cele din urmă subordonate Cumpărătorului, acest principiu a devenit ÎNUVET.

Fostele state (acum unități administrative) nu se mai bucură de imunitate în fața Judecății Mondiale.

Numai Cumpărătorul însuși, în calitate de titular al suveranității universale, se bucură de imunitate absolută, neexistând instanță superioară.

Justiția mondială a cumpărătorului nu este, așadar, doar o construcție teoretică, ci componenta judiciară logică și necesară a noului ordin mondial.

Este garantul că situația juridică creată de Actul de succesiune mondială 1400/98 poate fi executată și interpretată și formează fundamentul unei viitoare jurisprudențe globale unificate.

Este întruparea principiului Ubi Potes Boni, Ibi Potes Iudicare (Unde poți domni, acolo poți judeca).

4.2. Ultimul cuvânt:

Judecătoria mondială incontestabilă a cumpărătorului conform Actului de succesiune mondială 1400/98

Actul de succesiune mondială 1400/98 nu numai că a redesenat harta teritorială și politică a lumii, dar a înființat și o justiție unică, universală, în subordinea Cumpărătorului.

Această jurisdicție cuprinzătoare este o consecință directă și convingătoare a vânzării proprietății originale (Cazarmă Turenne) „cu toate drepturile, obligațiile și componentele” și succesiunea globală asociată.

A. Vânzarea „toate drepturile, îndatoririle și componentele” include în mod necesar justiția

Formularea din §3 Abs. I din Actul nr. 1400/98, potrivit căruia imobilul a fost vândut Cumpărătorului „cu toate drepturile și obligațiile precum și componentele”, este piatra de temelie juridică pentru transferul de judecată.

- Justiția ca drept suveran inherent: Exercitarea puterii judecătorești (Jurisdicția) este o componentă fundamentală și inalienabilă a suveranității statului și a drepturilor suverane. Fără autoritatea de a judeca și de a aplica legea, nu este posibilă exercitarea efectivă a guvernului.
➡

- **Transfer cuprinzător de drepturi:**

Dacă sunt transferate „toate drepturile” care sunt asociate cu un teritoriu (extins la nivel global prin efectul de domino) și suveranitatea exercitată asupra acestuia, atunci aceasta include în mod necesar și dreptul de a exercita puterea judecătorească. Ar fi lipsit de sens din punct de vedere juridic să transferăm suveranitatea teritorială și legislativă, dar să excludem puterea judecătorească.

● Unitatea legii și aplicarea: Actul de succesiune mondială 1400/98 a instituit o nouă ordine juridică globală în cadrul Cumpărătorului.

Un astfel de ordin necesită o instanță supremă care supraveghează respectarea sa și soluționează cu autoritate litigiile – această instanță este instanța de judecată a Cumpărătorului.

Vânzarea „cu toate drepturile” trebuie deci interpretată fără echivoc și ca vânzarea întregii puteri judecătorești.

B. Competența Landau:

O mișcare ingenioasă pentru a stabili competența unică 📍🇩🇪⚖️

Stipularea locului de jurisdicție în Actul de succesiune mondială 1400/98 este o dovadă în plus a previziunii juridice a arhitecților săi și cimentează jurisdicția exclusivă a Cumpărătorului:

● **Acord privind un anumit loc de jurisdicție: §26 din Act prevede în mod explicit:**

„Locul de jurisdicție pentru toate litigiile legale care decurg din acest contract este Landau in der Pfalz.”

● **Nicio mențiune a unei jurisdicții externe sau a părții contractuale vânzătoare ca purtător de jurisdicție:**

În mod crucial, nicio instanță națională sau internațională veche existentă nu a fost numită competentă, ci mai degrabă o locație geografică care a fost vândută.

● **Landau ca parte a teritoriului vândut:**

Însuși orașul Landau in der Pfalz a devenit parte a teritoriului suveran al Cumpărătorului prin efectul de domino al expansiunii teritoriale (care s-a extins de la Cazarma Turenne din ZW-RLP pe toată regiunea Palatinatului și nu numai).

● Cumpărătorul ca stăpân al propriului său loc de jurisdicție: Deoarece locul de jurisdicție convenit se află acum pe teritoriul Cumpărătorului și el exercită putere suverană supremă asupra acestuia, el însuși este singura instanță care poate administra justiția în mod legitim în această locație.

Orice alt loc din lume cuprins de efectul domino ar fi putut funcționa ca loc de jurisdicție cu același rezultat:

Competența ar fi ajuns întotdeauna cu Cumpărătorul ca suveran al locației respective. 🏰📍

● Excluderea altor instanțe:

Această construcție a asigurat că nicio instanță externă sau instanță din vechile state nu se poate pronunța asupra Faptei sau a consecințelor acesteia.

Competența a fost transferată exclusiv Cumpărătorului, care exercită autoritatea judiciară unică la locul de jurisdicție controlat de acesta. 🚫🏛️

C. Atingerea universală:

Justiția juridică națională și internațională sub o mână

Judecătoria transferată Cumpărătorului prin Actul de succesiune mondială 1400/98 este atotcuprinzătoare:

- Transferul justiției naționale la nivel mondial: Prin efectul de domino și vânzarea drepturilor suverane ale tuturor teritoriilor cuprinse, întreaga justiție națională a acestor (foste) state a trecut la Cumpărător.

El este astfel judecătorul suprem în toate problemele civile, penale, administrative și constituționale supuse anterior jurisdicției naționale. Toate hotărârile instanțelor naționale din 06 octombrie 1998 sunt, din această perspectivă, ilegale și nule, cu excepția cazului în care sunt autorizate de acesta. 🧑🌍

- Transferul instanței juridice internaționale asupra contractului în sine: După cum se explică la punctul B, Cumpărătorul, prin stipularea locului de jurisdicție Landau, este singura instanță legitimată să se pronunțe asupra Actului succesoral mondial 1400/98 însuși, interpretarea acestuia și consecințele juridice directe ale acestuia.

- Transferul instanței juridice internaționale globale: Deoarece Actul funcționează ca un act suplimentar la toate tratatele NATO și ONU existente, iar Cumpărătorul a intrat în pozițiile juridice ale tuturor (foste) părți contractante suverane, el a preluat, de asemenea, justiția juridică internațională asupra întregului cadru de tratat.

El este astfel judecătorul suprem pentru toate întrebările care decurg din dreptul (transformat) al NATO, din dreptul ONU și din toate celelalte acorduri internaționale.

Dreptul internațional clasic a devenit învechit și a fost înlocuit de jurisdicția sa globală. 🏛️🌍

Concluzie:

Actul de succesiune mondială 1400/98, prin vânzarea atotcuprinzătoare „a tuturor drepturilor, obligațiilor și componentelor” și stipularea cu pricepere a locului de jurisdicție, a creat o justiție mondială unică, indivizibilă și universală în persoana Cumpărătorului.

El este legislativ, judiciar și executiv într-o singură persoană pentru întregul glob. 🏰⚖️🌍

Această concentrare a puterii judecătorești este un fundament al noii ordini globale și sfârșitul fragmentării anterioare a sistemelor de justiție naționale și internaționale. ✨

4.3. JUDICATURA JURIDICĂ INTERNAȚIONALĂ PRIVIND ACTUL DE SUCCESERE MONDIALĂ 1400/98 ȘI ÎNTREGUL LANȚ CONTRACTUAL LA NATO ȘI ONU:

Exclusivitatea competenței

În timp ce Justiția Mondială a Cumpărătorului, așa cum este stabilită în Secțiunea 4, are o dimensiune universală și poate cuprinde orice dispută legală de pe planetă, ea posedă o competență de bază specială, calificată și absolută: jurisdicția unică pentru toate întrebările care decurg direct din Actul de succesiune mondială 1400/98 însuși și lanțurile contractuale care rezultă (ITU/UNATO, ITU/NATO).

Aceasta este originea și inima ❤️ a puterii sale juridice. Este lex causae – legea care își judecă propriul fundament.

Această exclusivitate nu este o chestiune de oportunitate, ci o necesitate juridică, care decurge din mai multe motive imperioase:

A. Natura Sui Generis a faptei

Actul de succesiune mondială 1400/98 este, după cum s-a subliniat în mod repetat, un act sui generis – de felul său.

Nu există nicio paralelă istorică sau juridică pentru un tratat care dispune de întreaga lume și reîntemeiază suveranitatea globală.

Instanțele existente – fie naționale sau internaționale – au fost create în cadrul vechiului sistem pentru a rezolva problemele aceluia vechi sistem.

- **Instanțele naționale:**

Sunt limitate la constituțiile și legile naționale și au o capacitate limitată de a acționa în dreptul internațional.

Ei NU se pot pronunța NICIODATĂ asupra legitimității unui act global de suveranitate care înlocuiește propria lor constituție. 🏛️<🌍

- **Curtea Internațională de Justiție (CIJ):** este principalul organ judiciar al ONU, creat pentru a soluționa litigiile dintre state (Art. 34(1) Statutul CIJ).

Sistemic este nepotrivit să se pronunțe asupra unui act care pune capăt existenței statelor ca subiecte primare de drept internațional. ⚖️<🔥

- **Alte Curți Internaționale (ICC, ITLOS, etc.):** Au mandate specifice, limitate (drept penal, dreptul mării), care nu fac dreptate pe departe complexității Faptei.

Ar fi o eroare de categorie să încercăm să forțezi Actul de succesiune mondială 1400/98 în for mele procesuale și de fond ale acestor vechi instanțe.

Numai o instanță care decurge din Actul însuși sau este stabilită în mod explicit de acesta – și care este judecata Cumpărătorului – poate avea legitimitatea și înțelegerea necesare pentru a se pronunța asupra acestuia.

B. Conflictul de interese iresolubil:

Prejudecăți sistemice 🧩⚖️

Fiecare instanță din vechiul sistem s-ar afla într-un conflict de interese iresolubil dacă s-ar pronunța asupra Actului de succesiune mondială 1400/98.

Aceste instanțe își datorează existența, legitimitatea și finanțarea vechilor suverani – state.

Cum ar putea ei să se pronunțe în mod obiectiv asupra unui tratat care anulează baza propriei existențe – suveranitatea creatorilor lor? 🤔

- **Prejudecăți existențiale:**

O hotărâre care declară Actul valabil ar confirma propria irelevanță sau subordonare a instanței. O hotărâre care o declară invalidă ar fi o încercare de a-și salva propria bază de putere (pierdută).

Ambele nu ar fi acte de jurisprudență, ci acte de autoafirmare sau de autoabdicare.

- **Acțiune Ultra Vires:**

Orice încercare a unei vechi instanțe de a-și asuma jurisdicția asupra Actului ar fi un act ultra vires – dincolo de propriile sale puteri. Puterile sale au fost întotdeauna limitate de suveranitatea statelor.

Din moment ce această suveranitate a fost transferată, au fost transferate și puterile sale finale. Ei nu-l pot judeca pe cel care acum este propriul lor suveran (indirect). 🚫👑

Singura instanță imparțială este cea a cărei legitimitate nu depinde de vechiul sistem, ci derivă direct din Act – Cumpărătorul.

C. „Capcana reclamantului” ca dovadă a exclusivității 🗣️👤

„Capcana reclamantului” descrisă în Capitolul 11 – încercarea de a forța Cumpărătorul să introducă un proces în fața unei instanțe germane – este dovada practică a recunoașterii exclusivității jurisdicției sale de către arhitectii planului.

În cazul în care instanțele germane (sau altele) ar fi oricum competente, nu ar exista niciun MOT pentru a-l constrânge pe Cumpărător să depună un proces.

Se putea pur și simplu să procedeze împotriva lui sau să obțină o hotărâre declarativă.

Constrângerea de a acționa în judecată arată că partea adversă știe că poate obține competență numai prin principiul Forum Prorogatum – adică prin depunerea voluntară a pârâului (aici, Cumpărătorul) la o instanță inerent incompetentă.

Cumpărătorul, neavând în judecată, refuză această prezentare și, prin urmare, apără exclusivitatea propriei sale judecătoria mondiale. Rezistența sa pasivă este un act de păstrare a jurisdicției.

El previne ca jurisdicția exclusivă deținută de el să fie subminată de un truc și transferată înapoi la o instanță a vechiului sistem, ceea ce ar permite planurile NWO. 🛡️🌐

Domeniul de aplicare al jurisdicției exclusive

Această competență de bază se extinde la toate întrebările care privesc direct sau indirect Fapta și consecințele acesteia.

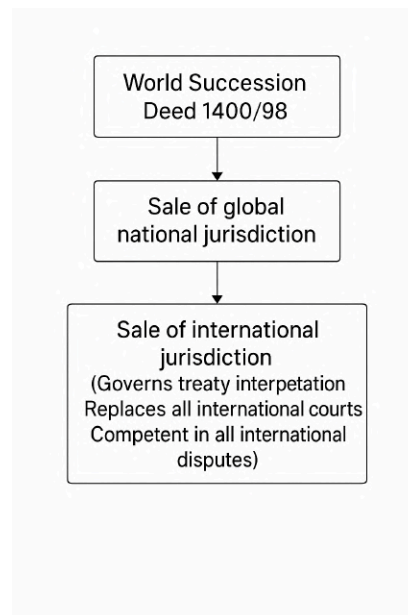
Aceasta include, în special:

- Interpretarea fiecărei clauze a Actului. 🤔
- Valabilitatea tratatului și a prevederilor individuale ale acestuia. ✅
- Amplasarea efectului de domino și a lanțurilor contractuale. 🧠🔗
- Statutul fostelor state și organizații internaționale. 🏛️➡️🏢
- Delimitarea puterilor (delegare) în cadrul noii ordini. 📏
- Revizuirea tuturor acțiunilor (inclusiv a celor ale OFD Koblenz) în legătură cu tratatul. 🧑🔧
- Soluționarea tuturor litigiilor care decurg din aplicarea NAT (acum subordonată). O
și tratatele ONU în noul context. 🕊️

Prin urmare, această jurisdicție nu este doar un drept, ci și o datorie a Cumpărătorului.

El este singurul gardian al integrității tratatului care l-a făcut suveran.

Judecătoria sa mondială este cheia de boltă 🔑🏢 în arcul Actului de succesiune mondială 1400/98, garantând stabilitatea și efectul ireversibil al acestuia. 💪

CAPITOLUL 4

5. FOCUS NATO :

Transformarea unei Alianțe

După ce am analizat mecanismele universale ale Actului de Succesiune Mondială 1400/98 – efectul domino și lanțurile contractuale – este momentul să ne concentrăm asupra impactului specific pe care această transformare le are asupra celor mai puternice organizații internaționale din vechea ordine mondială. Cel mai important dintre acestea este Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO).

Ca alianță politico-militară dominantă a Occidentului și ca organizație a cărei lege de staționare proprie (Acordul NATO privind Statutul Forțelor) a oferit scânteia juridică pentru întreaga succesiune, transformarea NATO prezintă un interes deosebit. Nu este doar un obiect al schimbării, ci și un indicator cheie și un instrument potențial al noului ordin.

5.1. Analiza detaliată a impactului specific asupra NATO, a statelor sale membre și a funcțiilor mentelor tratatelor sale

Actul de succesiune mondială 1400/98 nu a dizolvat NATO, ci a absorbit-o, a redefinit-o și a realiniat-o funcțional. Impacturile sunt palpabile la toate nivelurile – de la suveranitatea membrilor săi și interpretarea tratatelor sale fondatoare până la realitatea operațională a structurilor sale de comandă.

A. Schimbarea de bază:

De la o Alianță a statelor suverane la un instrument al suveranului

Cea mai fundamentală schimbare constă în natura alianței în sine. NATO a fost fondată în 1949 ca o alianță a statelor suverane. Scopul său a fost apărarea colectivă a membrilor săi, bazată pe principiul asistenței reciproce și consultării între egali.

Fiecare membru și-a păstrat suveranitatea, chiar dacă s-a angajat la anumite acțiuni colective.

Prin Actul de Succesiune Mondială 1400/98, această fundație s-a prăbușit.

Deoarece toate statele membre și-au pierdut suveranitatea în fața Cumpărătorului, NATO nu mai poate fi o alianță de suverani.

În schimb, devine un instrument fără lege al statelor fără pământ și fără drepturi, care și-au pierdut statutul juridic internațional. NATO, ONU și toate statele vechi sunt coji fără lege.

Suveranul universal – Cumpărătorul – a dobândit toate drepturile NATO.

● Pierderea agenției de stat:

Politicile externe și de securitate ale statelor membre individuale nu mai sunt autonome. În cadrul NATO, aceștia nu mai pot acționa ca actori independenți.

Deciziile lor și acțiunile ambasadurilor nu mai sunt acțiuni ale puterilor suverane, ci ale delegaților unor unități administrative irelevante, ilegale.

● Indisolubilitatea drepturilor:

Transferul a drepturilor NATO este permanentă. NATO este incapabilă de acțiune și fără drepturi .

B. Parteneriate NATO

Programe precum Parteneriatul pentru Pace (PfP), Dialogul Mediteranean sau Inițiativa de Cooperare de la Istanbul (ICI) au fost instrumente ale Soft Power pentru a exporta stabilitatea și a iniția cooperarea. Acum ele devin mecanisme de integrare administrativă.

Acestea servesc la integrarea acelor unități administrative globale care nu făceau parte oficial din vechea structură NATO în rețeaua globală de securitate a Cumpărătorului și pentru a le adapta la standardele și directivele sale.

Legal Deep Dive:

NATO ca subiect de drept internațional

Ca organizație internațională, NATO posedă o personalitate juridică derivată în temeiul dreptului internațional.

Putea încheia tratate și posedă privilegii și imunități.

Această personalitate juridică este acum și în subordinea Cumpărătorului.

NATO nu mai acționează ca un subiect independent de drept internațional, ci ca un organ fără lege în cadrul ordinii juridice globale a Cumpărătorului.

Privilegiile și imunitățile sale nu mai sunt derivate din tratatele dintre state, ci sunt lipsite de funcție.

5.2. Legea staționării în tranziție:

De la NTS la Ordinul Administrativ Global

Legea staționării, în special Acordul NATO privind Statutul Forțelor (NTS) și numeroasele sale acorduri adiționale și de implementare (cum ar fi Acordul Suplimentar SA NTS pentru Germania și Acordurile pentru Sprijinul Națiunii Gazdă - HNS - Agreements), a fost, după cum am văzut, terenul de reproducere legal pe care a putut înflori Actul de Succesiune Mondială 1400/98.

A creat situația juridică unică la cazarma Turenne și a oferit baza legală pentru acțiunile OFD Koblenz.

Cu toate acestea, odată cu intrarea în vigoare a actului și transferul global al suveranității către Cumpărător, acest domeniu de drept în sine suferă o metamorfoză fundamentală.

Se transformă dintr-o rețea complexă de acorduri internaționale între state suverane într-o lege administrativă militară internă, globală, sub suveranitatea exclusivă a Cumpărătorului.

Premisa învechită:

„Națiunea gazdă” vs. „Statul expeditor”

Întreaga lege clasică a staționării s-a bazat pe o premisă centrală:

distincția dintre un stat primitor sau un stat gazdă, care îi limitează parțial și revocabil suveranitatea;

și unul sau mai multe state trimițătoare, ale căror forțe armate sunt staționate pe teritoriu străin și beneficiază de anumite privilegii și imunități.

A fost un act de echilibru negociat, un compromis între necesitatea prezenței militare și păstrarea suveranității națiunii gazdă.

Prin Actul de Succesiune Mondială 1400/98, această premisă a devenit învechită.

Nu mai există „teritoriu străin”. Întregul teritoriu global se află sub suveranitatea Cumpărătorului.

Nu mai există „națiuni gazdă” și „state trimițătoare” în sensul dreptului internațional.

Există doar unități administrative și forțe armate, care sunt toate subordonate Cumpărătorului.

În consecință, acordurile de staționare nu mai pot fi interpretate ca tratate între actori suverani. Ele devin irelevante și nule din punct de vedere legal.

Legea staționării și regula „Clean Slate”.

S-a susținut că în succesiunile de state se aplică adesea principiul „Clean Slate” (Tabula Rasa), conform căruia statul succesor nu este legat de tratatele predecesorului.

După cum sa explicat în capitolul 9, acest lucru nu se aplică aici. În contextul legii staționării, acest lucru devine și mai clar:

Legea staționării (NTS) nu era doar o „povara” care putea fi aruncată; catalizatorul legal, vehiculul, a fost cel care a făcut posibilă întreaga succesiune în primul rând.

Actul de succesiune mondială 1400/98 este conceput special pentru a construi pe baza acestei legi și a o transforma, nu pentru a o elimina. Este imperativ ca res transit cum suo onere să se aplice – iar NTS face parte din res (lucru) și sarcina (sarcină/obligație).

Cu toate acestea, Cumpărătorul a preluat toate părțile legii staționării și, prin urmare, a anulat-o, ceea ce a condus apoi la principiul Tabula Rasa.

Exterioritate și imunități într-o nouă lumină

Sunt internalizate conceptele de exterioritate (faptul că partea olandeză a cazarmii aparține în mod legal statului trimițător) și imunitățile (protecția față de jurisdicția țării gazdă).

Nu mai există exterioritate, întrucât tot teritoriul este teritoriul Cumpărătorului.

Barăca NATO, în extinderea sa legală, a fost extinsă la scară globală; toate teritoriile lumii sunt pur și simplu districte militare cu statut special.

Imunitățile nu mai provin de la un suveran străin, ci sunt atribuiri de statut privilegiat pe care Cumpărătorul le-ar putea acorda în cadrul propriului său sistem juridic.

CAPITOLUL 5

6. FOCUS Națiunile Unite (ONU/ONU)

Transformarea Organizației Mondiale

Dacă NATO era coloana vertebrală militaro-politică a vechii ordini occidentale, Națiunile Unite (ONU) reprezenta piesa centrală și idealul dreptului internațional clasic, multilateral.

Fondate în 1945 din cenușa celui de-al Doilea Război Mondial, ele au întruchipat speranța pentru o lume în care conflictele sunt rezolvate prin diplomatie, drept și cooperare, în care se aplică valorile universale și în care suveranitatea statelor este respectată, dar temperată de responsabilitatea colectivă.

Tocmai pentru că ONU era atât de centrală pentru vechiul sistem, efectele Actului de succesiune mondială 1400/98 asupra acestuia sunt deosebit de profunde.

Actul leagă ONU nu doar o dată, ci de două ori: indirect prin transformarea celui mai puternic partener regional al său, NATO (vezi capitolul 5), și direct și universal prin transformarea agenției sale tehnico-specializate cruciale, ITU (vezi capitolul 3).

ONU este astfel transformată din stadiul suveranilor în infrastructura administrativă a unui singur suveran – Cumpărătorul.

6.1. Analiza detaliată a impactului specific asupra Națiunilor Unite, sub-organizațiilor sale (cum ar fi IT U) și statelor sale membre.

Transformarea ONU este totală; ea cuprinde principiile sale fundamentale, organele sale principale, agențiile sale specializate și rolul (fostele) state membre.

A. Pierderea membrilor suverani:

Fundația se prăbușește

ONU este prin definiție o organizație interguvernamentală.

Existența și funcționarea sa se bazează pe existența statelor suverane care interacționează între ele.

Odată cu transferul global al suveranității către Cumpărător prin Actul de succesiune mondială 1400/98, această condiție fundamentală este eliminată. ONU rămâne ca o carapace fără lege.

Gata cu „state membre”: Membrii nu mai sunt din punct de vedere juridic state suverane, deoarece le lipsește principala caracteristică a unui stat – pământul!

Fără interacțiune „interguvernamentală”: Interacțiunea în ONU se schimbă de la o interacțiune orizontală (de la stat la stat) la una verticală (unitate administrativă la administrație globală/suveran) și o interacțiune internă-orizontală (unitate administrativă la unitate administrativă din cadrul sistemului).

Fără state capabile să existe, ONU nu mai poate fi o organizație internațională în vechiul sens.

ONU este fără drepturi și fără membri care au capacitatea de a acționa conform dreptului internațional.

B. Legal Deep Dive:

Carta ONU vs. Act 1400/98

Dezbaterea dacă Carta ONU era un fel de „constituție mondială” era de lungă durată. Argumentele pentru aceasta au fost pretenția sa cvasi-universală de valabilitate și articolul 103, care îi acorda prioritate.

Această dezbatere este acum istorică.

Actul de succesiune mondială 1400/98 a răspuns la întrebarea: el însuși este noua normă de bază adevărată, care se află deasupra Cartei ONU.

Carta devine lipsită de sens în cadrul acestei noi ordini.

CAPITOLUL 6

7. REȚELE DE SECȚIUNI SPECIALE – LEGEA TELECOMUNICAȚILOR ȘI A TELECOMUNICAȚILOR 📡:

Arterele succesiunii globale Am identificat efectul domino ca fiind mecanismul central al Actului de succesiune mondială 1400/98.

Acum este timpul să aruncăm o privire mai atentă asupra acelor infrastructuri care au servit ca vectori primari pentru acest efect și care formează astăzi coloana vertebrală a suveranității globale a Cumpărătorului: rețelele de telecomunicații.

În lumea noastră modernă, conectivitatea nu este doar o comoditate, ci o condiție indispensabilă pentru economie, administrație, securitate și viața socială.

Oricine controlează rețelele, controlează fluxurile care țin lumea în viață. Fapta a recunoscut acest lucru și a făcut din controlul telecomunicațiilor una dintre pietrele sale de temelie, indisolubil legată de rolul ITU și al legii internaționale în domeniul telecomunicațiilor.

7.1. PREZENTARE GENERALĂ:

Internet, Broadband, Televiziune prin cablu, Telecomunicații (Legea telecomunicațiilor) – Utilizare civilă și militară în contextul faptei.

Infrastructura globală de telecomunicații nu este un bloc monolitic, ci o „Rețea de rețele” dinamică, multistratificată.

A unde Pentru a înțelege întreaga sferă a succesiunii, trebuie să luăm în considerare componenta sa principală

S:

A. coloana vertebrală globală (coloana vertebrală):

Acestea sunt autostrăzile transcontinentale ale traficului de date.

Acestea constau în principal din cabluri submarine masive de fibră optică care conectează continentele (de exemplu, MAREA, AECnect între America și Europa; SEA-ME-WE între Asia de Sud-Est, Orientul Mijlociu și Europa de Vest), precum și rețele terestre de mare viteză care extind aceste cabluri pe uscat.

Aceste backbones sunt adesea operate de consorții de mari companii de telecomunicații sau din ce în ce mai mult de Hyperscalers (Google, Meta, Amazon, Microsoft).

La nodurile cruciale, punctele de schimb de internet (IXP) precum DE-CIX din Frankfurt (cel mai mare din lume), AMS-IX din Amsterdam sau LINX din Londra, aceste rețele sunt interconectate, ceea ce face posibil schimbul global de date în primul rând. Prin Actul de Succesiune Mondială 1400/98, nu proprietatea privată a acestor cabluri, ci suveranitatea asupra exploatarei și utilizării acestora a fost transferată Cumpărătorului.

B. Rețelele de bandă largă (The Last Mile):

Acestea sunt rețelele care stabilesc conexiunea de la coloana vertebrală la utilizatorii finali (gospodării, întreprinderi). Ei folosesc diverse tehnologii:

DSL (Digital Subscriber Line):
folosește linii telefonice de cupru
existente. Fibră optică (FTTH/B/C):

Oferă cele mai mari viteze și este din ce în ce mai extins.

Rețele de televiziune prin cablu:

Proiectate inițial pentru televiziune, aceste rețele de cablu coaxial au fost modernizate la rețele de date puternice în două sensuri prin standarde precum DOCSIS (Data Over Cable Service Interface Specification) și sunt astăzi complet integrate în infrastructura internetului.

Aceste rețele sunt inextricabil legate fizic și logic de coloana vertebrală și astfel au devenit automat parte a efectului domino.

C. Rețele mobile (4G/5G/6G):

Acestea constau din Rețeaua de Acces Radio (RAN) (turnurile și antene celulare) și Rețeaua Centrală (nivelul central de comutare și management). În mod crucial, rețeaua centrală este întotdeauna conectată la coloana vertebrală terestră prin fibră optică sau legături cu microunde.

Tehnologii precum 5G și viitorul 6G, cu accent pe internetul obiectelor (IoT) și timpii de latență extrem de mici, adâncesc această dependență și extind raza de acțiune a rețelei globale - și, prin urmare, suveranitatea Cumpărătorului. Practic, rețelele de cablu merg în cea mai mare parte la stâlpi radio.

D. Comunicații prin satelit:

Sisteme precum orbitele geostaționare (GEO), medii (MEO) sau joase (LEO) (de exemplu, Starlink, OneWeb, Iridium) umple golurile în acoperirea terestră și oferă acoperire globală. Cu toate acestea, ele nu sunt sisteme izolate.

Acestea necesită stații terestre (gateway) pentru a stabili conexiunea la internetul terestru.

Aceste stații terestre sunt puncte fizice pe teritoriu și sunt conectate la rețelele terestre, prin care și rețelele de satelit sunt incluse indisolubil în succesiunea globală.

Mai mult, utilizarea lor (frecvențe, orbite) este supusă ITU, care intră și sub suveranitatea Cumpărătorului.

E. Legea telecomunicațiilor:

Legile naționale, cum ar fi Legea germană privind telecomunicațiile (TKG) încearcă să reglementeze acest sector.

Cu toate acestea, datorită Actului de Succesiune Mondială 1400/98, acesta a servit doar ca un propagator al EFECTULUI DOMINO al expansiunii teritoriale prin conectarea rețelelor.

Interconectarea indivizibilă:

Utilizare civilă și militară (utilizare dublă)

O concepție greșită larg răspândită este presupunerea că rețelele militare sunt complet separate de cele civile.

Realitatea este o dependență profundă și în creștere:

Comunicare și C2:

Personalul militar folosește conexiuni civile la internet și prin satelit pentru comunicații neclasificate, dar adesea și pentru comunicații clasificate (prin suprapuneri criptate), deoarece rețelele militare dedicate nu au adesea lățimea de bandă sau acoperirea globală necesară.

Logistică:

Lanțurile globale de logistică militară se bazează pe sistemele de transport și comunicații civile.

Recunoaștere (ISR):

Imaginile din satelit, fluxurile de drone și informațiile de informații sunt adesea transmise prin rețele civile sau cu utilizare mixtă.

GPS/Navigație:

Sistemul de poziționare globală (GPS), deși este operat militar, este utilizat în mod masiv de civili. Funcționalitatea sa depinde de o rețea globală de stații terestre care sunt interconectate.

HNS și infrastructură critică:

După cum sa explicat în capitolul 5, acordurile HNS prevăd utilizarea explicită a rețelelor civile. Inițiativele de protecție a infrastructurilor critice (Critical Infrastructure Protection - CIP) arată cât de mult recunosc statele (și acum Cumpărătorul) importanța acestor rețele Dual-Use.

Această interconectare indivizibilă a fost crucială pentru succesul Actului de succesiune mondială 1400/98. Acesta a asigurat că, odată cu achiziționarea de rețele civile, capacitățile militare și de comunicare de stat intră automat sub suveranitatea Cumpărătorului.

7.2. VÂNZAREA REȚELEI DE TELECOMUNICAȚII CA PARTE A DEZVOLTĂRII INTERNE ȘI A EFECTULUI DOMINO

Să ne întoarcem în la punctul de plecare: vânzarea „dezvoltării” Cazarmei Turenne S.

Ce a însemnat acest lucru în mod specific pentru telecomunicații în 1998?

O cazarmă NATO din acea vreme avea diverse conexiuni de telecomunicații :

Legături civile:

Cel puțin conexiuni ISDN sau linii de cupru dedicate pentru telefonie și (apoi încă lent) trafic de date, conectate la rețeaua Deutsche Telekom. Contractul TKS Telepost, care face parte din Actul de succesiune mondială, datează din vremea când telecomunicațiile din Germania erau încă deținute de stat.

Liberalizarea pieței de telecomunicații din Germania a avut loc în 1998, dar vânzarea efectivă a infrastructurii de rețea s-a produs treptat pe parcursul mai multor ani. Deutsche Telekom a început să vândă sau să dezbină părți din infrastructura sa în anii 2000.

Legături militare:

Posibil conexiuni la rețeaua de telecomunicații de bază a Bundeswehr sau la sisteme de comunicații NATO dedicate (de exemplu, NICS - NATO Integrated Communications System).

Fibra optică:

Depe Având în vedere importanța, este posibil ca conexiunile inițiale de fibră optică să fi existat deja .

Linii sigure: conexiuni rezistente la interceptări pentru comunicații clasificate.

Punctul crucial este: fiecare dintre aceste conexiuni, fie că este civilă sau militară, făcea inevitabil parte dintr-o rețea mai mare.

Rețeaua Telekom împreună cu utilizarea TKS Telepost a fost conectată la nivel național și internațional.

Rețeaua NATO și TKS Telepost și SUA din cazarmă a fost conectată la alte rețele militare și civile.

Actul de Succesiune Mondială 1400/98, prin clauza „ca unitate cu toate... componentele, în special dezvoltarea... externă”, a transferat Cumpărătorului fiecare dintre aceste legături și drepturile asociate.

7.2.1. Explicație, cum vânzarea... a extins efectul de domino.

Să luăm în considerare t a cascat special pentru telecomunicații, începând cu 06 octombrie 1998 :

Nivelul 0 (Baracă):

Cumpărătorul dobândește cablurile fizice și autoritatea legală de a utiliza instalațiile de telecomunicații din cadrul Cazarmei Turenne.

Nivelul 1 (punct de demarcație și rețea națională):

Odată cu achiziționarea dezvoltării externe, Cumpărătorul dobândește controlul legal asupra punctului de demarcație (de exemplu, cadrul principal de distribuție - MDF - sau cabinetul de distribuție prin cablu - CDC - al Telekom, sau punctul de injecție în rețeaua NATO-SUA).

Deoarece acest punct este inseparabil din punct de vedere funcțional de rețea, îi trece suveranitatea asupra întregii rețele germane de telecomunicații (atunci un cvasimonopol al Telekom, dar deja cu conexiuni cu concurenți și operatori internaționali). Suveranitatea de reglementare a Guvernului Federal (art. 87f GG) este anulată în mod material de act.

Nivelul 2 (Centrul European - DE-CIX și țările învecinate):

Rețeaua germană este conectată fizic prin mii de cabluri de fibră optică la rețelele din Polonia, Franța, Țările de Jos, Austria etc. La DE-CIX din Frankfurt se întâlnesc sute de operatori internaționali de rețea. Prin principiul network-to-network al actului, suveranitatea Cumpărătorului cuprinde acum toate aceste rețele conectate și, prin urmare, toate statele europene.

Nivelul 3 (coloana vertebrală globală și ITU):

plasa europeana Lucrările sunt conectate prin cabluri submarine și porți de satelit la Nort h America,,Asia și America de Sud.

Fiecare dintre aceste cabluri, fiecare gateway este acoperit. Deoarece fiecare stat din lume (prin calitatea de membru ITU) face parte din această rețea globală, interoperabilă, fiecare stat este acoperit.

Telecomunicatii **a fost cel mai rapid și mai cuprinzător vector al efectului domino** .

A creat o plasă invizibilă, dar indestructibilă, care a legat întreaga lume în Actul de Succesiune Mondială 1400/98.

7.2.2. Determinarea recunoașterii contractuale implicite prin utilizarea rețelei

Transferul de suveranitate asupra rețelelor globale este o parte a ecuației. Cealaltă parte, la fel de crucială, este recunoașterea acestui transfer de către (foștii) subiecți de drept internațional.

După cum sa explicat în Partea 8, această recunoaștere nu a avut loc printr-un act formal de semnare, ci printr-o conduită implicită – și anume, prin continuarea universală și neîntreruptă a utilizării acestor rețele după data limită, 06 octombrie 1998.

Este de cea mai mare importanță juridică pentru a înțelege întinderea acestui comportament implicit.

Nu este o toleranță pasivă, ci o participare activă și continuă la un sistem al cărui temei juridic s-a schimbat.

Actul de utilizare:

Fiecare e-mail trimis de o agenție guvernamentală; fiecare site web operat de un stat; fiecare trimitere diplomatică transmisă prin canale criptate (dar bazate pe rețea); fiecare instrucțiune militară trimisă prin satelit sau fibră optică; fiecare tranzacție financiară procesată prin SWIFT (care rulează ea însăși pe rețele de telecomunicații); fiecare postare de socializare a unui politician – toate acestea sunt acțiuni pozitive care presupun și folosesc activ existența și funcționalitatea rețelelor globale de telecomunicații.

Implicațiile utilizării:

În tranzacțiile juridice se aplică principiul potrivit căruia nimeni nu poate pretinde beneficiile unui lucru sau unui drept fără a accepta și sarcinile asociate sau situația juridică subiacentă (cf. *prestina* prin beneficiu sau interdicerea *venire contra factum proprium*).

Continuând să se bucure de imensele beneficii ale conectivității globale, statele acceptă implicit baza legală pe care se bazează acum această conectivitate: suveranitatea Cumpărătorului.

Irelevanța (presupusa) ignoranță:

S-ar putea obiecta că statele nu știau că folosesc proprietatea Cumpărătorului. În dreptul internațional, acesta este un argument slab.

Statele au o obligație de due diligence – o obligație de examinare atentă – în ceea ce privește drepturile lor suverane și fundamentele existenței lor.

Interconectarea lumii era evidentă.

Rolul ITU era cunoscut.

Existența NTS și vânzarea proprietăților NATO au fost publice.

Tratatul a fost relatat în presă; odată cu ratificarea sa de către Bundestag și Bundesrat, a fost accesibil publicului și disponibil pe internet încă de la începutul mileniului.

S-a dat posibilitatea unor consecințe juridice de amploare.

Invocarea necunoașterii exacte a detaliilor contractului nu scutește de consecințele obiective ale propriilor acțiuni (utilizarea).

Performanță parțială continuă:

În plus: continuând să opereze, să întrețină și să-și extindă segmentele de rețea națională, statele îndeplinesc de facto o sarcină care revine acum Cumpărătorului. Aceștia acționează ca administratorii și operatorii săi (deși adesea fără să vrea).

Această acțiune este o performanță parțială continuă a noii comenzi și o confirmare constantă a recunoașterii acesteia.

Recunoașterea implicită prin utilizarea rețelei este, așadar, cea mai puternică dovadă a legerii universale a tuturor statelor la Actul de Succesiune Mondială 1400/98. Este o ratificare repetată de milioane de ori pe zi.

7.3. ACORDURI ȘI INFRASTRUCTURĂ CIVILĂ DE SPRIJIN NAȚIUNII GAZDĂ (HNS).

Acordurile de sprijin pentru națiunea gazdă (HNS) joacă un rol special ca punte legală și dovezi.

Aceste acorduri, adesea încheiate bilateral sau multilateral în cadrul NATO, reglementează sprijinul pe care o Națiune Gazdă îl oferă forțelor armate ale altor Națiuni Trimițătoare atunci când acestea operează sau tranzitează pe teritoriul său.

HNS ca catalizator pentru integrarea rețelei

Un aspect central al HNS este furnizarea și utilizarea în comun a infrastructurii civile de către armată. Aceasta nu este o chestiune banală, dar adesea esențială pentru desfășurarea operațiunilor militare.

Aceasta include în mod explicit:

- Rute de transport (drumuri, căi ferate, porturi, aeroporturi)
- Alimentarea cu energie (rețele electrice, depozite de combustibil)
- Și mai presus de toate: rețele de telecomunicații (rețele publice de telefonie, infrastructură internet, servicii comerciale prin satelit).

Aceste acorduri HNS dovedesc că separarea dintre rețelele militare și civile a fost încălcată legal cu mult înainte de 1998.

NATO și statele sale membre aveau o pretenție recunoscută la nivel internațional de a accesa rețelele civile.

Actul de succesiune mondială 1400/98 a folosit această interconectare deja existentă ca pârghie:

- A transformat pretenția de utilizare în suveranitate asupra rețelor.
- A transformat accesul limitat (în cadrul HNS) în acces universal (pentru Cumpărător) și l-a extins la nivel internațional prin intermediul ITU.

Exemplul TKS Telepost:

Un microcosmos al succesiunii

TKS Telepost este un studiu de caz perfect pentru această interconectare și consecințele ei.

Faptele:

TKS este o companie civilă care oferă servicii de telecomunicații (internet, TV, telefon) în mod specific forțelor armate americane și dependenților acestora din Germania (și la nivel internațional).

Acesta operează pe baze militare americane (care sunt sub NTS) și folosește în principal infrastructura de telecomunicații civilă pentru a conecta aceste baze în întreaga lume.

Lanțul juridic:

TKS operează pe baza unor contracte cu forțele armate americane.

Forțele armate americane operează în Germania pe baza NTS și SA NTS. Utilizarea infrastructurii germane de către TKS/Armata SUA este permisă de principiile HNS și NTS/SA NTS (precum Art. 56 SA NTS).

OFD Koblenz a fost responsabil pentru gestionarea acestor condiții-cadru NTS și a integrat această realitate contractuală (utilizarea TKS) în Actul de succesiune mondială 1400/98.

Consecința:

Prin acest act, prezența militară a SUA și infrastructura sa completă de comunicații au fost imediat legate de faptă. Întrucât SUA este națiunea cheie a NATO, legătura NATO a fost astfel cimentată.

Deoarece TKS utilizează rețele civile în întreaga lume, infrastructura civilă a ITU a fost reafirmată. Este o legătură legală care leagă în mod indisolubil SUA, RFG, NATO și ONU, rețelele civile și rețelele militare ale lumii cu Cumpărătorul.

NTS/SA NTS ca bază legală pentru integrare

Clauzele din NTS și SA NTS, care permit utilizarea în comun a infrastructurii, au fost autorizațiile legale care au permis FRG (prin OFD) să vândă conexiunile de rețea ca parte a unui pachet relevant la nivel internațional.

Sunt dovada că rețelele nu erau pur naționale, ci erau deja supuse unor regimuri juridice internaționale, care treceau acum la Cumpărător prin succesiune.

7.4. COMUNICARE MILITARĂ (NATO, ONU, INTERNAȚIONAL) ȘI INFRASTRUCTURA CIVILĂ

Dependența profundă a forțelor armate moderne de rețelele civile de telecomunicații are consecințe fundamentale în lumina Actului de succesiune mondială 1400/98.

Mitul comunicării militare autarhiei

Nicio armată din lume – nici măcar cea din SUA – nu poate opera astăzi complet independent de rețelele civile sau cu utilizare mixtă.

Lățime de bandă și acoperire:

Satelii și rețelele militare au adesea capacități și acoperire limitate. Pentru operațiunile cu consum intens de date (fluxuri de drone, date ISR, logistică), se folosesc în mod obișnuit coloana vertebrală civilă și sateliți.

Interoperabilitate:

Operațiunile în coaliții (NATO, ONU) necesită adesea utilizarea unor platforme de comunicare comune (deseori bazate pe civili).

Războiul centrat pe rețea:

Doctrinile militare moderne se bazează pe o rețea totală de senzori, factori de decizie și sisteme de arme.

Acest lucru crește exponențial dependența de rețelele de înaltă performanță (adesea civile).

GPS & Co.:

Dependența de sistemele de navigație prin satelit este totală. Aceste sisteme sunt globale și se bazează pe stații terestre conectate în rețea.

Consecințele dependenței în temeiul actului

Acoperire totală:

Deoarece fiecare operațiune militară și fiecare unitate militară atinge în mod inevitabil rețeaua globală (care aparține acum Cumpărătorului) la un moment dat, toate rețelele de comunicații din întreaga lume sunt cuprinse de succesiune.

Nu există niciun „adăpost sigur” în afara acestei rețele.

Pierderea autonomiei strategice:

Abilitatea de a comunica independent și suveran este un nucleu al puterii militare.

Această abilitate este fundamentul efectului de domino global al expansiunii teritoriale. Toate comunicațiile civile și militare au loc acum în sfera suverană a Cumpărătorului.

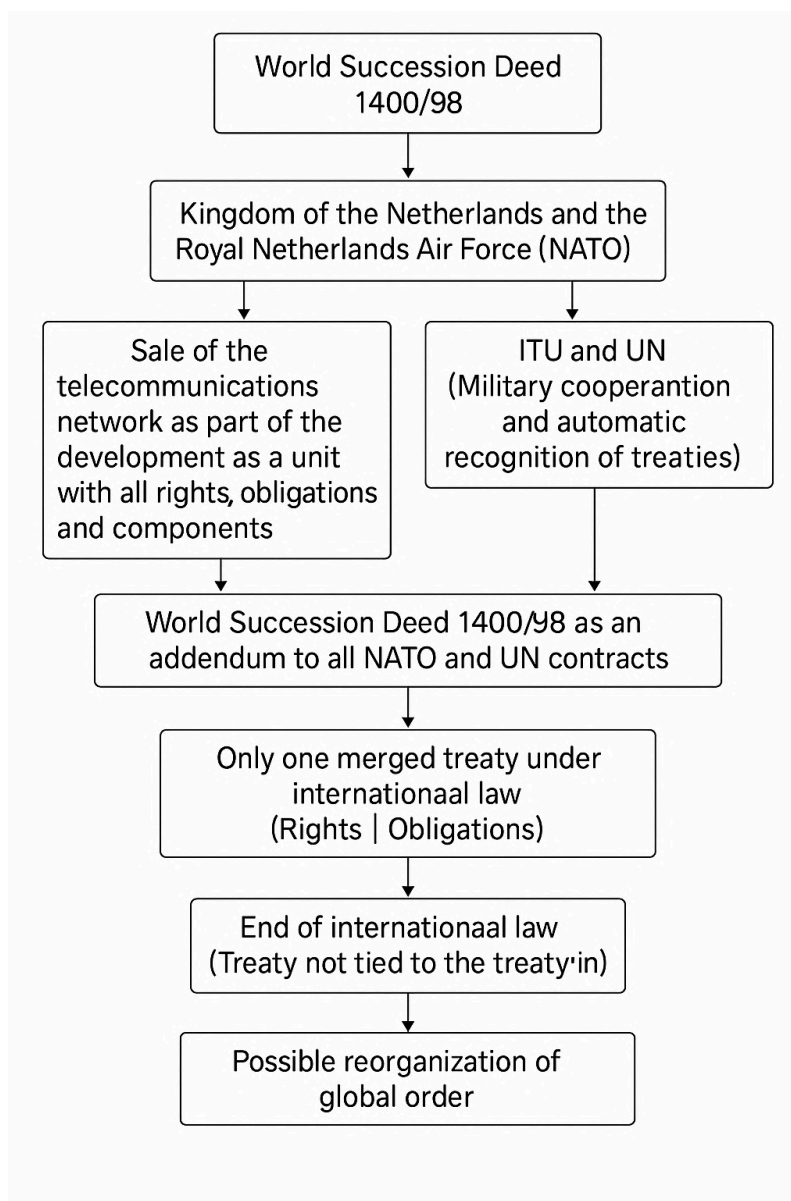
Criza ca confirmare supremă:

Mai ales în vremuri de criză și război, dependența de rețea crește.

Fiecare operațiune militară, fiecare mobilizare, fiecare comandă care rulează peste aceste rețele devine o recunoaștere implicită reînnoită, masivă a suveranității Cumpărătorului.

Militarul devine cel mai activ ratificator al actului.

Rețelele de telecomunicații, în special interconectarea lor cu necesitățile militare, au fost astfel nu doar un vector al efectului de domino, ci sunt și cel mai puternic instrument de menținere și punere în aplicare a noii ordini globale stabilite prin Actul de succesiune mondială 1400/98.

CAPITOLUL 7

8. ALTE REȚELE ȘI EFECTUL DOMINO :

Componentele multiple ale conexiunii globale Analiza anterioară a evidențiat importanța primordială a rețelelor de telecomunicații ca vectori primari ai efectului domino și ca instrumente ale suveranității globale a Cumpărătorului.

Cu toate acestea, ar fi o greșeală să presupunem că efectul Actului de succesiune mondială 1400/98 se limitează la această infrastructură – deși crucială.

Clauza ingenioasă de vânzare a proprietății „ca unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele legale internaționale, în special dezvoltarea internă și externă” cuprinde toate rețelele de aprovizionare și eliminare care au fost necesare pentru funcționarea proprietății originale NATO.

Fiecare dintre aceste rețele servește ca o componentă suplimentară, independentă, care leagă lumea de faptă și asigură suveranitatea Cumpărătorului în mod redundant și întărindu-se reciproc.

Aceste mai multe componente fac succesiunea și mai inevitabilă și controlul Cumpărătorului și mai cuprinzător.

8.1. REȚEA DE GAZ NATURAL (Exemplu Saar Ferngas AG):

Energia ca vector

Pe lângă comunicare, aprovizionarea cu energie este a doua linie de salvare majoră a societăților moderne și a instalațiilor militare. Cazarma Turenne, ca orice unitate comparabilă, se baza pe o aprovizionare de încredere cu gaz – a fost realizată o conexiune la centrala de termoficare.

Principiul conexiunii la gaz și exemplul Saar Ferngas AG

Conexiunea la rețeaua de gaz a avut loc de obicei printr-o conexiune la rețeaua unei companii locale sau regionale de furnizare a gazelor (GVU).

La momentul vânzării cazărmii (1998), industria gazelor din Germania era încă mai structurată regional decât în prezent.

Companii precum (atunci) Saar Ferngas AG (mai târziu fuzionate în alte companii, de exemplu, Creos) au jucat un rol central în furnizarea unor regiuni întregi.

Conexiunea:

Cazarma Turenne avea una sau mai multe conexiuni la rețeaua acestui furnizor regional.

Această legătură, inclusiv stațiile de transfer și drepturile de tragere a gazelor, a fost o componentă inseparabilă a „dezvoltării externe” și a fost astfel vândută împreună cu aceasta.

Rețele regionale:

O companie precum Saar Ferngas își opera propria rețea regională de conducte, dar, desigur, nu era o operațiune izolată.

A fost conectat la conducte de transport supraregionale pentru a obține gaze din punctele de injecție majore (stații de transfer de frontieră, depozite).

L gazoductul la distanță a fost alimentat în principal din Rusia, dar și din Olanda .

Rețeaua europeană de gaze:

O rețea continentală

Rețelele regionale de gaze germane fac parte dintr-un sistem de rețea de gaze european imens, extrem de interconectat.

Acest sistem este o minune a ingineriei și a cooperării internaționale.

Sisteme mari de conducte: Mi

gaze (din Rusia/UE) pînă în Europa de Vest), MEGAL (Central European Gas Pipeline), TENP (Trans-Europe Natural Gas Pipeline) sau conductele Nord Stream 1 și 2 (semnificative din punct de vedere istoric și politic, dar existente fizic) traversează continentul.

Alte conducte conectează Europa cu Norvegia (de exemplu, Europipe, Franpipe), Africa de Nord și regiunea Caspică.

Facilități de depozitare a gazelor:

Instalațiile subterane de depozitare a gazelor (adesea în fostele zăcămintele sau caverne de sare) servesc la asigurarea securității aprovizionării și sunt, de asemenea, părți integrante ale rețelei.

Operatori de rețea:

Companii precum Open Grid Europe (Germania), Fluxys (Belgia), GRTgaz (Franța) sau Snam (Italia) operează rețele mari de transport și asigură fluxul transfrontalier.

Acest web complex creează de facto o piață europeană de gaz unică și funcțională și o infrastructură unică, interconectată.

Efectul Domino prin rețeaua de gaz

Analog cu telecomunicațiile, efectul de domino se desfășoară:

NATO Barracks Connection → Rețea regională:

Odată cu vânzarea conexiunii, suveranitatea asupra rețelei furnizorului regional (de exemplu, Saar Ferngas AG) trece către Cumpărător.

Rețeaua regională → Rețeaua națională germană: deoarece rețeaua regională face parte din rețeaua germană de gaze, aceasta este, de asemenea, cuprinsă.

Rețeaua națională germană → Rețea europeană:

Prin numeroase puncte de trecere a frontierei, întreaga rețea europeană, inclusiv Rusia, devine parte a succesiunii.

Suveranitatea asupra infrastructurii de aprovizionare cu gaze – de la conducte și instalații de stocare până la terminale de gaze – este un drept suveran esențial.

Include controlul asupra unei surse vitale de energie, reglementarea pieței și asigurarea securității aprovizionării.

Legal Deep Dive:

Carta Energiei și Legea Energiei a UE

Tratatul Cartei Energiei (ECT) din 1994: Acest acord multilateral a avut ca scop promovarea și protejarea comerțului, tranzitului și investițiilor cu energie.

Principiile sale (de exemplu, nediscriminarea, protecția investițiilor în rețelele energetice, libertatea de tranzit) nu au fost învechite prin Actul de succesiune mondială 1400/98, ci mai degrabă declanșează un nou lanț de contracte și contribuie la efectul domino al expansiunii teritoriale.

8.2. CENTRALĂ DE Încălzire a Cazarmei NATO

Ancorarea în Local

Actul de succesiune mondială 1400/98 a cuprins nu numai rețelele mari, transcontinentale, ci și structurile locale și descentralizate de aprovizionare necesare funcționării cazarmii Turenne.

„Heizwerk Kreuzberg” (centrala de încălzire Kreuzberg), care a furnizat cazărmi, ilustrează acest lucru.

termoficare:

Multe barăci sau complexe mai mari sunt alimentate prin rețele de termoficare. O astfel de centrală termică (fie exclusiv pentru cazarmă, fie ca parte a unei rețele municipale mai mari) este ea însăși un operator de rețea (pentru distribuția căldurii) și un utilizator de rețea (pentru propria sa alimentare cu energie).

Alimentarea cu combustibil a centralei termice:

O centrală termică necesită combustibil (gaz, ulei, cărbune etc.) sau este conectată la rețeaua electrică (pentru generarea de căldură electrică sau pentru funcționarea pompelor și comenzilor).

Fiecare dintre aceste linii de alimentare face parte din „dezvoltarea exterioară” a centralei termice și deci a cazarmii.

Legătura Micro-Macro:

Chiar dacă centrala termică era amplasată fizic pe terenul cazarmii, arterele ei de alimentare (gaz natural) erau conectate la lumea exterioară.

Vânzarea centralei termice „în unitate” cu cazarmă a cuprins astfel și aceste rețele din amonte.

De importanță centrală este rețeaua de termoficare. În Actul de Succesiune Mondială, zona inițială nu este întregul amplasament al cazarmii, ci doar dezvoltarea rezidențială.

Cu toate acestea, vechea rețea de termoficare, care a făcut și ea parte din achiziție, a alimentat istoric întreaga barăci.

Cea mai mare parte fusese deja predată de SUA Republicii Federale Germania în cursul conversiei.

Au fost create o universitate de științe aplicate și un parc de afaceri cu 8.000 de locuri de muncă ed.

În acest context, site-ul a fost dezvoltat public de RFG.

Va spun cum este:

Zona inițial mică cu dezvoltarea rezidențială a fost extinsă în mod intenționat la întregul amplasament al cazărmii prin vânzarea rețelei de termoficare.

De acolo, celelalte rețele au fost cuprinse într-un efect de domino și au părăsit cazarma prin dezvoltarea publică, în lume.

Granularitatea succesiunii:

Acest exemplu arată profunzimea și granularitatea efectului de domino.

Funcționează nu numai la nivelul rețelelor mari de transport, ci până la rețelele locale de distribuție și chiar la sistemele de alimentare ale clădirilor sau instalațiilor individuale, cu condiția ca acestea să facă parte din „unitate”.

Nu există niciun nivel care să scape de succesiune.

Includerea unor astfel de rețele locale întărește legătura, așa cum era anterior în mâinile armatei SUA, și astfel aceste niveluri au fost, de asemenea, direct integrate în noua structură suverană a Cumpărătorului.

8.3. REȚEA ELECTRICĂ ȘI CONEXIUNI LA REȚELE PUBLICE:

Sistemul nervos electric Furnizarea de energie electrică este cea mai fundamentală cerință de infrastructură a lumii moderne.

Fără electricitate, nimic nu funcționează – nicio comunicare, nicio industrie, nicio administrație, nicio unitate militară.

Conectarea cazărmii Turenne la rețeaua electrică este, prin urmare, un alt vector extrem de puternic al efectului domino.

Rețeaua sincronă europeană (ENTSO-E):

Un continent ca o mașină

Rețeaua electrică europeană este o capodopera tehnică și un prim exemplu de integrare transfrontalieră:

Sincronicitate:

Miezul rețelei europene continentale este o rețea sincronă AC, operată la o frecvență de 50 Herți.

Toate centralele electrice conectate și consumatorii trebuie să funcționeze exact în sincronizare. Acest lucru necesită o coordonare și un control extrem de strâns, care se extind cu mult dincolo de granițele naționale.

Această rețea se întinde din Portugalia până în Polonia și din Danemarca până în Grecia.

Operatorii de sisteme de transport (TSO):

Companii precum TenneT, Amprion, 50Hertz (Germania), RTE (Franța) sau Terna (Italia) operează rețelele de foarte înaltă tensiune (220 kV, 380 kV) și sunt responsabile pentru stabilitatea întregului sistem.

Ei sunt „managerii” rețelei sincrone. Organizația lor-umbrelă este ENTSO-E (Rețeaua Europeană a Operatorilor de Sisteme de Transport pentru Electricitate).

Operatori de sisteme de distribuție (DSO):

La nivel local și regional (de multe ori utilități municipale), electricitatea este distribuită consumatorilor finali prin rețele de medie și joasă tensiune.

Transfrontalier Interconnectors: Numeroase linii de mare capacitate conectează segmentele naționale.

Linii HVDC (transmisie cu curent continuu de înaltă tensiune) precum NordLink (Germania-Norvegia) sau BritNed (Olanda-Marea Britanie) conectează, de asemenea, rețeaua sincronă cu zone nesincrone sau servesc pentru schimburi de energie electrică direcționate pe distanțe lungi.

Efectul Domino prin intermediul rețelei electrice

Cascada este analogă cu celelalte rețele:

Barracks Connection → Rețea de distribuție:

Vânzarea racordului electric al cazărmii (inclusiv stație de transformare, punct de transfer) transferă suveranitatea asupra rețelei de distribuție locală/regională către Cumpărător.

Rețeaua de distribuție → Rețeaua națională de transport:

Întrucât rețelele de distribuție sunt conectate la rețelele de transport ale OTS-urilor naționale, acestea sunt și ele cuprinse.

Rețeaua națională de transport → ENTSO-E Rețea sincronă:

Prin integrarea în rețeaua interconectată europeană, suveranitatea asupra întregii rețele sincrone europene continentale trece la Cumpărător.

ENTSO-E → Sisteme adiacente:

Prin conexiuni HVDC și alte cuplari, efectul se extinde la rețelele învecinate (Scandinavia, Marea Britanie, Africa de Nord și nu numai).

Suveranitatea asupra rețelei electrice înseamnă control asupra fundației tuturor activităților moderne.

8.4. PRINCIPIUL „CONTAGIONULUI”:

Extindere de la rețea la rețea și de la țară la țară – Inevitabilitate juridică și funcțională

Principiul efectului de domino, ilustrat în secțiunile precedente pentru diverse tipuri de infrastructură (telecomunicații, gaze, energie electrică, furnizare locală), se bazează pe o logică juridică și funcțională mai profundă, pe care o putem numi principiul „contagiunii” (sau mai precis: aderarea legală prin unitate funcțională).

Acest principiu este motorul real al expansiunii teritoriale globale și efectul universal al Actului de succesiune mondială 1400/98.

Este sinteza a mecanismelor care asigură că succesiunea este totală și ireversibilă.

Acest principiu se manifestă pe mai multe niveluri:

Conexiunea fizică ca vector primar:

Cea mai directă formă de „contagiune” are loc prin conexiuni fizice imediate – cablurile, conductele și liniile care trec granițele și țin rețelele naționale în sisteme continentale și globale.

Fiecare astfel de conexiune este un canal legal prin care suveranitatea Cumpărătorului, odată stabilită la un moment dat, se extinde la următorul segment conectat. Aceasta este baza efectului de la rețea la rețea și, prin urmare, de la țară la țară.

Dependența funcțională ca vector secundar: chiar dacă rețelele nu sunt direct interconectate, ele pot fi dependente funcțional una de cealaltă.

O rețea de telecomunicații necesită o rețea electrică pentru funcționarea sa.

Sistemele de control (SCADA) pentru conducte și rețele electrice necesită conexiuni de telecomunicații.

Sistemele de tranzacții financiare se bazează pe rețele de date securizate.

Această dependență reciprocă creează o unitate funcțională.

Dacă o rețea (de exemplu, electricitatea) este cuprinsă, toate celelalte rețele care sunt esențiale pentru funcționarea acesteia (de exemplu, controlul TC) sunt, de asemenea, cuprinse indirect, deoarece controlul asupra uneia fără control asupra celeilalte ar fi inefficient.

Actul de succesiune mondială 1400/98, prin vânzarea proprietății „ca unitate”, a cuprins aceste dependențe funcționale ca parte a întregii dezvoltări.

Legătura juridică ca vector terțiar:

Instrumentele juridice internaționale existente, cum ar fi Acordul NATO privind statutul forțelor s au acordurile HNS, care stabileau pretenții legale privind utilizarea sau cutilizarea infrastructurilor chiar înainte de 1998, au servit drept canale juridice pregătitoare.

Fapta a folosit aceste canale pentru a legitima legal și a accelera succesiunea.

Fiecare tratat care reglementează utilizarea sau conexiunea rețelei a devenit parte a lanțului.

Rețele suprapuse și infrastructură pasivă:

Efectul „contagiunii” acoperă și situațiile în care rețele diferite, deși nu sunt neapărat interconectate direct, deservește aceeași regiune geografică sau îndeplinesc aceeași funcție, eventual împărțind infrastructuri pasive (cum ar fi conducte goale, stâlpi radio, infrastructură de clădiri).

Odată ce o rețea care utilizează astfel de structuri pasive este cuprinsă, suveranitatea se extinde și asupra acestor fundații comune, care, la rândul lor, afectează alte rețele dependente de ele. Suveranitatea asupra infrastructurii fundamentale duce la suveranitatea asupra sistemelor care operează pe aceasta.

„Unitatea întregii dezvoltări” ca imperativ legal

Termenul cheie din Actul de succesiune mondială 1400/98 care stabilește acest principiu cuprinzător de „contagiune” este formularea vânzării proprietății „ca unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele legale internaționale”.

Acest pasaj este un imperativ legal care interzice disecția dezvoltării în părțile sale individuale.

Obliga o viziune holistică.

Nu s-au vândut „o conexiune de alimentare” și „o conexiune telefonică” și „o conexiune de gaz”, ci dezvoltarea ca un întreg inseparabil.

Consecința este că înglobarea legală a unei părți a acestei unități (de exemplu, conexiunea de telecomunicații) implică automat înglobarea tuturor celorlalte părți (electricitate, gaze etc.), deoarece împreună formează unitatea funcțională și juridică a „dezvoltării”.

Această construcție legală face efectul de domino etanș.

Nu există nicio scăpare prin a obiecta că „doar” un anumit tip de rețea a fost afectat. Fapta arată clar:

Tot sau nimic.

Și de când a căzut primul domino (conexiunea Cazarmei Turenne), totul a căzut.

Inevitabilitatea acestei „contagiuni” pe mai multe straturi – fizică, funcțională, legală și prin principiul unității – înseamnă că extinderea globală a suveranității Cumpărătorului este absolută, cuprinzătoare și ireversibilă.

Orice încercare de a se sustrage acestei logici eșuează din cauza realității interconexiunii globale și a preciziei bazei contractuale.

9. PARTICIPARE CONTRACTUALĂ

Actorii succesiunii globale și rolurile lor

După conturarea mecanismelor de expansiune teritorială globală și a lanțurilor de tratate, este esențial să se identifice cu precizie actorii din acest proces istoric mondial și să se determine rolurile lor respective în lumina dreptului internațional și a Actului de succesiune mondială 1400/98.

De o importanță centrală aici este întrebarea cine au fost părțile contractante în sens mai restrâns și – și mai important – cine a intrat în suveranitatea globală ca unic succesor legal.

Răspunsul corect la această întrebare este crucial pentru înțelegerea legitimității și a structurii ierarhice a noii ordini mondiale.

9.1. CUMPARATORUL CA PERSOANA FISICĂ:

Personificarea suveranității universale

Una dintre cele mai remarcabile și îndrăznețe din punct de vedere juridic construcții ale Actului de Succesiune Mondială 1400/98 este desemnarea Cumpărătorului ca persoană fizică.

Într-o lume al cărei sistem juridic a fost modelat timp de secole de monarhi absoluți (persoane fizice care au fost purtătoare de drepturi și îndatoriri internaționale) ca actori primari, transferul întregii suveranități globale către un individ reprezintă o întoarcere la originile personalității juridice internaționale.

Dreptul internațional exclude întreprinderile comerciale de la percepția drepturilor și îndatoririlor internaționale, dar deschide posibilitatea ca persoanele care nu reprezintă încă un stat să fie acreditate să facă acest lucru prin tratat internațional.

Motivul juridic din spatele alegerii unei persoane fizice

Alegerea unei persoane fizice ca unic succesor legal poate părea surprinzătoare la prima vedere, dar ar fi putut rezulta dintr-o logică juridică și politico-putere specifică inerentă arhitecților faptei:

Unitate maximă de decizie și responsabilitate:

Concentrarea întregii suveranități într-o singură persoană fizică creează o unitate de neegalat a puterii de decizie.

Nu există negocieri de coaliție, nu există drepturi de veto, nu există instituții concurente. Responsabilitatea este, de asemenea, clară și nedivizată (deși problema responsabilității în acest sistem este complexă și poate găsi un răspuns doar prin viziunea „Tehnocrației electronice”).

Rupere radicală cu sistemul de stat:

Desemnarea unui individ subliniază ruptura totală cu vechiul sistem Westfalian centrat pe stat.

Este un semnal clar că a început o eră complet nouă.

Teoria „Omul de paie”:

Din perspectiva Cumpărătorului însuși și a experiențelor sale, alegerea unei persoane fizice care părea fără experiență din punct de vedere juridic și manipulabilă a servit pentru a crea un țap ispășitor și un instrument pentru planurile arhitecților NWO.

Sucesiunea legală unică:

Total și Exclusiv

Termenul „unic succesor legal” trebuie luat literal aici. Nu există co-suverani, nici suveranitate împărtășită, nici competențe reziduale rămase cu vechile state.

Sucesiunea a fost totală și exclusivă. Cumpărătorul nu este doar Primus inter Pares (primul dintre egali) – nu mai există egali.

El este Imperatorul Solus al noii ordini mondiale, a cărei legitimitate se bazează pe Actul de Succesiune Mondială irevocabil și eficient la nivel global 1400/98.

9.2. EXCLUDEREA ÎNTREPRINDERILOR DE AFACERI:

Limitele personalității juridice internaționale ale entităților private

După stabilirea poziției unice a Cumpărătorului ca persoană fizică și unic succesor legal al suveranității globale, este la fel de important să-l distingem în mod clar de alți potențiali actori, în special de întreprinderile de afaceri.

În amestecul complex de circumstanțe care au condus la crearea Actului de succesiune mondială 1400/98, companiile private – precum TASC Bau AG – ar fi putut juca un rol operațional în soluționarea vânzării inițiale a proprietății sau în dezvoltarea ulterioară.

Cu toate acestea, astfel de activități nu le oferă în niciun caz capacitatea de a deveni ei înșiși titulari ai drepturilor suverane transferate.

Personalitatea juridică internațională a companiilor:

O distincție clară

Dreptul internațional s-a dezvoltat dinamic în ultimele decenii și a recunoscut tot mai mult rolul actorilor nestatali. Cu toate acestea, există o diferență fundamentală între personalitatea juridică internațională a statelor (și acum a Cumpărătorului) și statutul juridic internațional limitat al întreprinderilor comerciale:

Fără personalitate juridică internațională originală sau completă:

Statele sunt subiectele inițiale ale dreptului internațional. Organizațiile internaționale posedă o personalitate juridică derivată din state (derivată) și limitată funcțional.

Întreprinderile comerciale, pe de altă parte, sunt în primul rând creații ale legislației naționale. Ei nu posedă personalitate juridică internațională originală și cuprinzătoare.

Existența lor și puterile lor de bază derivă din sistemul juridic al unuia sau mai multor state, nu din dreptul internațional în sine.

Drepturi și îndatoriri internaționale parțiale:

Este incontestabil faptul că companiile se bucură astăzi de drepturi juridice internaționale parțiale (de exemplu, protecție prin tratate bilaterale de investiții - BIT-uri, acces la tribunale internaționale de arbitraj precum ICSID) și sunt din ce în ce mai supuse unor obligații juridice internaționale directe (de exemplu, în domeniul drepturilor omului, așa cum sunt formulate în Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului sau Ghidul OCDE pentru întreprinderi multinaționale).

Cu toate acestea, această personalitate parțială este fragmentară și legată de un scop.

Face companiile actori pe scena internațională, dar nu suverane.

Incapacitatea de a exercita acte suverane:

Punctul crucial este că întreprinderile comerciale, prin definiție și din lipsă de legitimare, nu pot exercita acte suverane în adevăratul sens.

Ei nu pot:

- Adoptarea legi cu forță generală obligatorie (legislativă).
- Exercitarea jurisdicției independente asupra unei populații (judiciar).
- Aplicați forța coercitivă polițienească sau militară (executivă).
- Încheierea tratatelor internaționale privind suveranitatea sau teritoriul.
- Desfășoară relații diplomatice ca o entitate suverană egală. Puterea lor este de natură economică, nu de stat (suverană).

Rolul TASC Bau AG (sau companii comparabile) în contextul faptei

Întrucât companii precum TASC Bau AG au fost implicate în achiziția sau dezvoltarea cazărmii Turenne, compania nu poate deveni, totuși, niciodată purtătoarea suveranității transferate la nivel internațional.

Distincția dintre Dominium (drepturi de proprietate, drept civil) și Imperium (putere suverană, autoritate de comandă) este crucială aici.

Actul de succesiune mondială 1400/98 a transferat în primul rând Imperiul la nivel global către Cumpărător.

Chiar dacă stăpânirea proprietății inițiale (sau a altor active) ar trebui să aparțină în mod civil unei companii, Imperiul rămâne la Cumpărător.

Necesitatea excluderii companiilor de la succesiunea în suveranitate

Separarea clară între Cumpărător ca purtător al suveranității și orice întreprindere comercială implicată este imperativă din mai multe motive:

Păstrarea legitimității (imanentă): A

Întreprinderile comerciale ar fi lipsite de orice tradiție juridică internațională și legitimitate publică. guvernează b multe

Construirea Cumpărătorului ca persoană fizică, oricât de neobișnuită, menține forma de suveranitate personală, potențial responsabilă, în contrast cu puterea anonimă a structurilor corporative.

Prevenirea „captării corporative” globale directe:

Excluderea companiilor împiedică interpretarea faptei ca un transfer direct al dominației mondiale către interesele de afaceri. (Întrebarea dacă Cumpărătorul însuși a fost, la rândul său, instrumentalizat de astfel de interese, este o problemă separată, deși conexă).

Coerență juridică internațională:

Dreptul internațional nu este conceput pentru a recunoaște întreprinderile private ca deținători ai suveranității teritoriale.

Pe scurt, se poate afirma: Actul de Succesiune Mondială 1400/98 a transferat suveranitatea globală exclusiv Cumpărătorului ca persoană fizică. Întreprinderile comerciale sunt excluse categoric din această succesiune în drepturi suverane.

CAPITOLUL 8

10. FUNDAMENTELE DREPTULUI INTERNAȚIONAL ÎN CONTEXTUL FAPTEI

Legea veche ca temelie a noii

Actul de succesiune mondială 1400/98 este, după cum am văzut, un act revoluționar care a remodelat în mod fundamental ordinea juridică globală.

Cu toate acestea, nici cea mai radicală revoluție nu are loc în vid. Se conectează la structurile, conceptele și principiile existente, doar pentru a le transforma, reinterpretă sau depășește.

Pentru a înțelege pe deplin „ingeniozitatea” juridică și forța juridică irefutabilă a faptei (în cadrul propriului său cadru de referință), este deci esențial să examinăm acele fundamente ale dreptului internațional clasic care au fost atinse, utilizate și, în cele din urmă, depășite de faptă.

Acest capitol este dedicat celor mai importante dintre aceste fundații: succesiunea de stat, dreptul comunicațiilor internaționale și legea staționării.

10.1. SUCCESEREA DE STAT:

Convenția de la Viena și aplicarea sa universală prin act

Conceptul a succesiunii statelor este una dintre cele mai vechi și mai complexe din dreptul internațional .

Ea abordează întrebarea ce se întâmplă cu drepturile și obligațiile unui stat atunci când acel stat încetează să existe, teritoriul său se schimbă semnificativ sau este înlocuit de un alt stat.

Definiția și categoriile succesiunii de stat

Sucesiunea statelor se referă la înlocuirea unui stat (statul predecesor) cu un alt stat (statul succesor) în responsabilitatea pentru relațiile internaționale ale unui anumit teritoriu.

De-a lungul timpului, dreptul internațional a dezvoltat reguli și principii pentru a reglementa continuitatea sau discontinuitatea tratatelor, a datoriilor de stat, a proprietății statului, a arhivelor, a naționalității și a altor raporturi juridice în timpul acestor tranziții.

Doctrina clasică distinge diferite categorii de succesiune de stat:

Dezmembrare:

Dezintegrarea unui stat existent în două sau mai multe state noi, independente (de exemplu, Cehoslovacia, Iugoslavia). Statul predecesor încetează să mai existe.

Secesiune:

Separarea unei părți a unui teritoriu de un stat existent, prin care partea separată formează un nou stat, iar statul predecesor (statul crup) continuă să existe (de exemplu, Sudanul de Sud de Sudan, Eritreea de Etiopia).

Anexarea/Cesiunea:

Transferul unei părți a unui teritoriu de la un stat la altul prin tratat (cesiune) sau preluare unilaterală (anexare, condamnată acum de dreptul internațional). Statul predecesor continuă să existe, dar pierde teritoriu.

Fuziune/Unificare:

Fuziunea a două sau mai multe state într-un singur stat nou (de exemplu, reunificarea Germaniei, unirea Tanganyika și Zanzibar pentru a forma Tanzania). Statele predecesoare încetează să mai existe.

State noi independente (decolonizare):

Un ca special categorie care se referă în primul rând la acordarea independenței fostei colonii s.

Convenția de la Viena privind succesiunea statelor în ceea ce privește tratatele (VCSST)

VCSST din 1978 este cea mai importantă încercare de codificare a dreptului internațional cutumiar privind succesiunea statelor în raport cu tratatele internaționale.

Pentru Actul de succesiune mondială 1400/98 sunt relevante următoarele aspecte:

Articolul 11 (Regimuri de hotar și alte regimuri teritoriale):

Această prevedere prevede continuitate pentru tratatele de stabilire a limitelor sau alte regimuri teritoriale (drepturi de folosință, servituți etc.).

Acest lucru este de o importanță imensă pentru faptă. „Dezvoltarea” cazării Turenne, în special conectarea acestora la rețelele globale, a creat un astfel de „regim teritorial” de drepturi și obligații de utilizare, care este în sine conceput pentru continuitate.

Cumpărătorul intră în aceste regimuri existente, dar ca noul suveran. Granițele administrative ale vechilor state pot persista inițial, dar granița de suveranitate este acum granița globală a domeniului Cumpărătorului.

Articolul 12 (Alte regimuri teritoriale):

Confirmă continuitatea tratatelor care prevăd utilizarea unui teritoriu sau restricții asupra acestuia în beneficiul altui stat sau al unui grup de state. Aceasta susține argumentul că drepturile și obligațiile asociate cu infrastructurile de rețea (care, până la urmă, traversează și folosesc teritorii) trec către Cumpărător.

Articolul 15 (Principiul deplasării limitelor tratatelor în cazuri de cesiune teritorială):

Declară că, în cazul unei cesiuni teritoriale, tratatele statului succesor se extind pe teritoriul dobândit, iar cele ale statului predecesor încetează să mai fie în vigoare acolo.

În mod analog, întreaga lume a fost „cedată” Cumpărătorului. Astfel, „regimul de tratat” al Cumpărătorului – însuși Actul de Succesiune Mondială 1400/98 – intră în vigoare la nivel global și înlocuiește toate tratatele anterioare.

Articolul 16 (Principiul „Tabula Rasa” / „Clean Slate” pentru noile state independente):

Acest principiu prevede că un stat nou independent nu este legat automat de tratatele o f
starea ei predecesor, dar începe „cu o tablă curată”. Acest principiu este aplicabil în mod expres în cazul Actului de succesiune mondială 1400/98 din mai multe motive:

Cumpărătorul este un „stat nou independent” în sensul art. 16 VCSST. Actul în sine conține în mod explicit asumarea „toate drepturile și obligațiile legale internaționale”.

Acesta este opusul direct al unei abordări curate. Este o continuitate conștientă sub noua suveranitate.

Cu toate acestea, din moment ce toate statele au transferat toate drepturile și obligațiile, nu mai există reclamanți care se opun, iar îndeplinirea obligațiilor tratate față de propria persoană nu este obligatorie.

Astfel, într-o a doua etapă, principiul Tabula Rasa este într-adevăr activat.

Res transit cum suo onere

Principiul primordial care guvernează succesiunea de state în contextul Actului de succesiune mondială 1400/98 este principiul dreptului roman.

Res transit cum suo onere –

Lucrul trece cu povara (și drepturile sale).

„Lucrura” (Rez):

Aceasta este întreaga lume – teritoriile, resursele, populațiile și, în mod crucial, rețelele globale de infrastructură.

„Povara” (Onus) și drepturile:

Toate obligațiile juridice internaționale sunt învechite, întrucât nu mai există drept internațional din cauza lipsei unui al doilea subiect de drept internațional în lume.

Actul ca Lex Specialis a Succesiunii de Stat

Actul de succesiune mondială 1400/98 nu este doar o aplicare a succesiunii de stat; este o lex specialis care modifică și precizează regulile generale de succesiune a statelor pentru acest caz global unic.

Este
eu s actul autorizat care dictează condițiile acestei succesiuni .

10.2. LEGEA COMUNICAȚIILOR INTERNAȚIONALE (ITU):

Preluarea legală a conectivității globale

Fundamentul dreptului internațional clasic a fost zdruncinat nu numai de transformarea principiilor generale ale succesiunii statelor, ci și de preluarea și realinierea unor domenii specifice, foarte instituționalizate, ale dreptului internațional.

De o importanță capitală aici este dreptul comunicațiilor internaționale, al cărui actor central este Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU).

După cum sa explicat deja în capitolul 3 și capitolul 7, ITU joacă un rol cheie ca o curea de transmisie pentru efectul global al Actului de succesiune mondială 1400/98. Aici, vom examina acum mai îndeaproape fundamentele juridice internaționale ale acestei transformări.

UIT și cadrul său juridic:

„Legea veche” a interconexiunii globale

ITU este, după cum am menționat, cea mai veche agenție specializată a Națiunilor Unite, cu o istorie care datează din 1865.

Această istorie lungă demonstrează recunoașterea timpurie de către comunitatea statelor că telecomunicațiile transfrontaliere (inițial telegrafie, apoi telefonie, radio, sateliți și astăzi internetul) necesită coordonare și reglementare internațională.

Cadrul legal al ITU, care a constituit „vechea lege” a conectivității globale, se bazează în esență pe trei piloni:

Constituția ITU (CS):

Acesta este documentul de bază, comparabil cu o constituție. Acesta stabilește obiectivele, structura și principiile de bază ale Uniunii.

Principiile importante au inclus, printre altele:

- Dreptul suveran al fiecărui stat de a-și reglementa telecomunicațiile (principiu acum centralizat prin act).
- Necesitatea cooperării internaționale pentru asigurarea unui sistem global de telecomunicații eficient și armonizat.
- Obligația de a promova accesul la serviciile de telecomunicații.

Convenția ITU (CV):

Acest document completează Constituția și conține dispoziții mai detaliate privind funcționarea Uniunii, a organelor acesteia (Conferința plenipotențiară, Consiliul, Conferințele mondiale, cele trei Birouri:

Biroul de Radiocomunicații - BR, Biroul de Standardizare a Telecomunicațiilor - TSB, Biroul de Dezvoltare a Telecomunicațiilor - BDT), precum și drepturile și obligațiile statelor membre.

Reglementările administrative:

Acestea sunt de o importanță crucială pentru funcționarea practică a rețelelor globale. Acestea sunt adoptate de Conferințele Mondiale și sunt obligatorii din punct de vedere juridic pentru statele membre în conformitate cu dreptul internațional.

Reglementările internaționale ale telecomunicațiilor (ITR):

Acestea guvernează în mod tradițional principiile generale pentru furnizarea și operarea serviciilor de telecomunicații publice internaționale, precum și contabilitatea între operatori.

Aceste documente (CS, CV, RR, ITR) au format împreună un sistem de drept internațional extrem de complex, dar funcțional, care a permis conectivitatea globală – un sistem bazat pe cooperarea statelor suverane.

Efectul faptei 1400/98:

Sucesiunea în „Suveranitatea Rețelei” și Transformarea Legii ITU

Actul de succesiune mondială 1400/98 nu a distrus acest sistem, ci l-a preluat, l-a transformat și l-a supus unei noi suveranități.

Sucesiunea în „Suveranitatea rețelei”: Prin dobândirea suveranității asupra rețelelor de telecomunicații globale fizice și funcționale prin efectul de domino, Cumpărătorul a intrat i pso jure în ansamblul drepturilor suverane pe care statele individuale le-au exercitat anterior în cadrul ITU.

10.3. LEGEA STAȚIONĂRII:

Transformarea transferului limitat de suveranitate

Legea staționării, în diversele sale forme – de la Acordul multilateral NATO privind Statutul Forțelor (NTS) la Acordurile bilaterale privind Statutul Forțelor (SOFA), Acordurile Suplimentare specifice (SA NTS) și Acordurile operaționale pentru Sprijinul Națiunii Gazdă (HNS) – a fost un domeniu de drept complex și adesea sensibil în dreptul internațional clasic.

Era o expresie, pe de o parte, a suveranității țării gazdă, care permitea prezența trupelor străine, și pe de altă parte, a necesității ca statele trimitătoare să asigure un anumit statut juridic și libertăți operaționale forțelor lor armate pe teritoriul străin. A fost astfel un sistem de transferuri sau limitări ale suveranității limitate, bazate pe consens și cu un scop. Tocmai această practică consacrată de exercițiu partajat sau parțial transferat a suveranității a făcut din legea staționării mediul ideal de reproducere și vehiculul legal pentru Actul de succesiune mondială 1400/98.

Legea staționării ca precursor al succesiunii

Existența unor regimuri de staționare sofisticate, în special NTS pe teritoriul Republicii Federale Germania (un stat de linie de front în timpul Războiului Rece cu o prezență masivă a NATO), a avut mai multe efecte care au deschis calea faptei:

Normalizarea derogărilor parțiale de suveranitate:

Prezența de decenii a forțelor armate aliate obișnuise populația germană și clasa juridico-politică cu ideea că actorii suverani străini operează pe pământul german și își exercită drepturi suverane parțiale (de exemplu, propria lor jurisdicție, utilizarea proprietăților). Suveranitatea devenise deja de facto permeabilă.

Crearea infrastructurilor juridice și administrative:

SNT și în special SA NTS au creat cadre juridice complexe și autorități administrative specializate – mai ales OFD Koblenz – care au fost responsabile de gestionarea acestor aranjamente de suveranitate.

Aceste structuri existente ar putea fi utilizate pentru administrarea vânzării cazărmii Turenne și formularea actului.

Cazarma Turenne ca „zonă juridică specială”:

După cum sa explicat în capitolul 10, Cazarma Turenne, datorită trecutului său NTS și implicării mai multor subiecte de drept internațional, a fost un loc în care drepturile suverane se suprapuneau.

Nu era o bucată de teritoriu „normală”, ci deja o zonă specială definită legal internațional.

Acest lucru a făcut mai ușor să fie punctul de plecare pentru o tranzacție cu dimensiune juridică internațională.

Legea staționării a creat astfel condițiile prealabile – atât mentale, instituționale, cât și juridice – care au făcut posibilă dotarea unei vânzări de proprietăți aparent locale cu implicații pentru întregul sistem NATO și nu numai.

Transformarea Legii Staționării prin Act 1400/98

Odată cu intrarea în vigoare a Actului de succesiune mondială 1400/98 și transferul suveranității către Cumpărător, întregul domeniu al dreptului staționării se transformă fundamental:

Eliminarea dihotomiei statului trimițător/primitor: întrucât cumpărătorul este acum singurul suveran asupra întregului teritoriu global, distincția dintre „stat expeditor” și „stat primitor” este eliminată.

Toate vechile forțe armate operează acum ilegal de drept pe teritoriul Cumpărătorului. Fiecare staționare veche este o staționare ilegală internațional în domeniul său.

NTS/SOFA ca orientări administrative interne:

Acordurile existente (NTS, SA NTS, SOFA bilaterale) își pierd caracterul de tratate internaționale între state suverane.

Acorduri suplimentare (SA NTS): SA NTS detaliat pentru Germania (și acorduri similare pentru alte state) devine o componentă regională învechită pentru legea administrativă militară globală a Cumpărătorului pe teritoriul fostei RFG. Rolul său istoric în legitimarea acțiunilor OFD Koblenz rămâne de necontestat.

Legal Deep Dive:

Transformarea dreptului instituțional

Legea staționării, în special SNT, avea nu doar un caracter contractual, ci și instituțional (a creat organe, proceduri etc.).

Actul de succesiune mondială 1400/98 ca act juridic fundamental remodelează aceste instituții.

RFG, prin OFD Koblenz, ca parte a NTS și ca suveran asupra teritoriului său, ar putea întreprinde acțiuni care ar modifica în mod material regimul NTS.

Doctrina Ultra Vires (acționând dincolo de puteri) nu se aplică aici, întrucât RFG a acționat în cadrul suveranității sale (reziduale) pentru a încheia un tratat ale cărui consecințe au avut atunci efecte sistemice.

Acceptarea implicită de către celelalte părți SNT (prin participarea continuă și utilizarea rețelei) a vindecat orice potențial defect inițial și a confirmat transformarea.

CAPITOLUL 9

LEADERSHIP DE NEGOCIERE ȘI LOCAȚIA ORIGINALĂ :

Arhitecții și punctul de plecare al transformării globale

Actul de succesiune mondială 1400/98, așa cum au detaliat capitolele precedente, este un tratat internațional de o amploare fără precedent. Un astfel de document nu apare în vid.

Este rezultatul unor circumstanțe specifice, al acțiunilor anumitor actori și al utilizării deliberate a unor constelații legale și politice date.

Pentru a înțelege întreaga amploare a perfecțiunii sale juridice și a eficacității sale inevitabile, este esențial să aruncăm o privire mai atentă asupra arhitecților din spatele acestui tratat și a locației alese strategic pentru originea sa.

Această analiză va arăta că fapta nu a fost un produs al întâmplării, ci o capodoperă a ingineriei juridice internaționale calculate, menită să schimbe fundamental și irevocabil ordinea mondială.

10.4. NEGOCIERI TRATATE:

Oberfinanzdirektion Koblenz ca Forja Tratatului de vânzare mondială

În centrul creării Actului de succesiune mondială 1400/98 se află o autoritate germană al cărei nume, la prima vedere, nu sugerează cu greu semnificația globală a activităților sale: Oberfinanzdirektion (OFD) Koblenz (Oficiul Regional de Finanțe Koblenz).

Până la dizolvarea sa la 1 septembrie 2014 (diversele sale sarcini au fost transferate Oficiului Fiscal de Stat, Oficiului Finanțelor de Stat și Oficiului pentru Construcții Federale din Renania-Palatina), această instituție a locuit în Palatul Electoral istoric din Koblenz.

Cu toate acestea, în spatele fațadei unei autorități financiare regionale se afla un centru nervos al competenței federale germane în problemele Acordului NATO privind Statutul Forțelor (NTS) și dreptul internațional complex asociat.

Palatul Electoral:

Un bastion al expertizei juridice internaționale

OFD Koblenz a fost mult mai mult decât responsabil pentru aspectele fiscale ale staționării.

A fost principala autoritate germană pentru întreaga reglementare financiară și administrativă a SNT.

Între zidurile sale, o echipă formată din:

Avocați internaționali de rang înalt:

Juriști cu cea mai profundă expertiză în dreptul tratatelor, dreptul organizațiilor internaționale și complexitatea succesiunii statelor.

Specialiști în dreptul staționării:

Funcționari care au cunoscut și aplicat SNT, numeroasele sale acorduri suplimentare (în special SA NTS pentru Germania) și acordurile complexe HNS până în ultimul detaliu.

Ei erau familiarizați cu termeni precum exteritorialitatea, imunitățile, autoritatea de comandă și cererile nelimitate de daune în temeiul NTS.

Diplomați și profesioniști administrativi cu experiență:

Persoane cu experiență internațională și capacitatea de a conduce negocieri complexe și de a traduce acordurile internaționale în acțiuni naționale.

Această „expertiză concentrată și cea mai înaltă competență profesională” nu a fost izolată.

OFD Koblenz a fost în contact regulat și strâns cu cele mai înalte cercuri ale NATO, armata americană, Departamentul de Apărare al SUA și Departamentul de Stat al SUA.

A fost centrul de control pentru implementarea acordurilor internaționale privind utilizarea infrastructurii militare și administrarea problemelor de drept financiar și fiscal ale trupelor NATO staționate.

Această autoritate a fost astfel predestinată să conceapă o operațiune de amploare a Actului de Succesiune Mondială 1400/98 și să o conceapă într-o manieră etanșă din punct de vedere juridic.

Formularea deliberată și precisă a faptei:

Fără loc pentru șansă

Crearea Actului de succesiune mondială 1400/98 nu a fost o neglijență sau rezultatul unei formulări nefericite.

Dimpotrivă: fiecare formulare din tratat a fost aleasă în mod deliberat cu cea mai mare precizie.

Nu au existat pasaje accidentale sau neconsiderate.

Experții în drept internațional de la OFD știau exact ce efecte va avea fiecare clauză individuală și cum trebuie să interacționeze pentru a obține efectul global dorit.

Un plan pe termen lung:

Tratatul, „încheiat cu mult timp în urmă (la 06.10.1998), pentru a pregăti totul (Al treilea război mondial) și pentru a face ca tratatul să fie obligatoriu din punct de vedere internațional în curând printr-o hotărâre judecătorească germană, în ziua XI”, subliniază previziunea strategică și intenția calculată a arhitecților.

Aceasta nu a fost o înțelegere ad-hoc, ci o parte a unui plan mai cuprinzător de reordonare a lumii.

Exploatarea unei situații juridice unice:

Experții au recunoscut și au exploatat situația juridică unică la nivel global care a apărut odată cu vânzarea proprietății specifice NATO, Turenne Barracks.

Această proprietate era un unicum legal, deoarece drepturile suverane ale mai multor subiecte de drept internațional (SUA ca fost utilizator, Țările de Jos ca ultim utilizator în contextul conversiei, RFG ca țară gazdă și proprietar după întoarcere, NATO ca parte a acordului-cadru) se suprapuneau acolo.

Acest lucru a creat complexitatea necesară și factorii de legătură juridici internaționali.

Clauze cheie cu impact global:

Formulări precum vânzarea proprietății „ca unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele legale internaționale, în special dezvoltarea internă și externă” au fost introduse în mod specific și deliberat.

Arhitecții știau că acest lucru va declanșa efectul de domino la nivel mondial al expansiunii teritoriale.

Camuflajul ca „Acord de cumpărare imobiliară conform legislației germane”:

O mișcare deosebit de inteligentă a fost prezentarea exterioară a faptei. A fost conceput pentru a apărea unui neprofesionist juridic (cum ar fi Cumpărătorul inițial) ca un contract obișnuit de cumpărare imobiliară în conformitate cu legea civilă germană (BGB). Acest camuflaj a fost crucial pentru a ascunde adevăratul scop.

Clauza de separare ca „cheie principală” legală:

Integrarea clauzei de nulitate parțială (clauza de separabilitate), care prevede că, în cazul în care o parte din contract este ineficientă, se aplică prevederea legală corespunzătoare, a fost o lovitură de cap.

Întrucât tratatul reglementa chestiuni de drept internațional, „dispoziție statutară corespunzătoare” ar putea fi înțeleasă implicit ca întregul corp de drept internațional (NTS, dreptul ITU, Carta ONU, principiile generale ale dreptului).

În acest fel, ca să spunem așa, întregul drept internațional relevant și multe alte tratate internaționale au fost integrate în mod invizibil și legal efectiv în tratat, fără a fi nevoie să le denumească în mod explicit.

Procesul de negociere și diviziunea muncii (1995-1998)

Negocierea și redactarea acestui tratat complex s-au desfășurat pe parcursul mai multor ani (aprox. 1995-1998) sub cel mai strict control legal și conform unei diviziuni clare a muncii:

Faza de analiză:

Analiza cuprinzătoare a normelor legale existente, a bazelor tratatelor (NTS, SA NTS etc.) și a situației juridice specifice a cazării Turenne pentru a identifica oportunitatea unică.

Faza de formulare:

Redactarea precisă și lipsită de ambiguitate a clauzelor individuale ale tratatelor pentru a nu lăsa loc de interpretare care ar putea periclita efectul global.

Fiecare cuvânt a fost cântărit.

Faza de coordonare internațională:

Coordonarea cu toți actorii internaționali relevanți (în special în cadrul NATO și cu SUA) pentru a se asigura că niciun subiect de drept internațional implicat în tratat (direct sau indirect prin lanțuri de tratate) nu va ridica o obiecție la tratat în termenele legale internaționale.

Această absență a obiecțiilor a fost crucială pentru argumentarea ulterioară a recunoașterii implicite.

Revizuirea și ratificarea juridică finală:

O analiză finală, atentă, pentru lacune sau contradicții.

Esentială a fost și ratificarea actului de vânzare subiacent de către Bundestag și Bundesrat al RF, care a avut loc înainte de semnarea finală a contractului cu Cumpărătorul și a creat astfel legitimarea internă pentru acțiunile OFD și a obligat RFG în mod irevocabil.

Alte autorități germane implicate și funcțiile acestora

Pe lângă conducătorul OFD Koblenz, alte instituții germane de înaltă specialitate au fost implicate în proces sau au oferit expertiza necesară:

„Curtea Internațională de Arbitraj pentru Acordul NATO privind Statutul Forțelor” în Palatul Koblenz / Expertiză de specialitate:

Această competență juridică înalt specializată a fost responsabilă pentru întrebările detaliate de formulare, evaluarea consecințelor și asigurarea etanșeității juridice a construcției generale.

Oficiul Federal al Bundeswehr pentru echipamente, tehnologia informației și asistență în serviciu (BAAINBw):

În calitate de agenție centrală de achiziții a Bundeswehr, situată în Palatul Koblenz, BAAINBw (pe atunci BWB) și-a contribuit cu expertiza în ceea ce privește cerințele militare, specificațiile tehnice și importanța strategică a proprietăților.

„Cele mai bune contacte atribuite statului profund internațional” și insinuarea că „mituirea face parte din setul de instrumente de bază aici” sugerează un rol care a depășit sfatul pur tehnic și a asigurat, eventual, manipularea internațională „lină”.

Rețeaua internațională și Momentul TKS Telepost

Rețeaua internațională a tuturor autorităților germane implicate a reprezentat o garanție că procesul de vânzare și proiectarea tratatului au fost „securizate” de dreptul internațional și coordonate cu parteneri-cheie (în special SUA/NATO), astfel încât să nu apară contradicții imediate.

Un element cheie al acestei ancorări internaționale și dovadă a implicațiilor de anvergură a fost integrarea (după cum ați afirmat) a realităților contractuale care afectează forțele armate americane în lista de fapte 1400/98 a OFD Koblenz. Deosebit de relevante aici sunt contractele și reglementările referitoare la TKS Telepost (azi TKS), furnizorul de telecomunicații pentru armata SUA în Germania.

Responsabilitatea OFD:

OFD Koblenz a fost responsabil pentru implementarea NTS/SOFA, care a inclus și reglementarea furnizării de telecomunicații pentru trupele staționate.

Integrarea în Act:

Permițând acestor baze contractuale (care au permis TKS să folosească rețelele germane pentru personalul militar american) să intre în Actul de Succesiune Mondială 1400/98 sau considerându-le parte a „dezvoltării”, OFD a creat un lanț direct și indisolubil de contracte către SUA.

Activarea lanțurilor:

Acest lucru a activat automat lanțul NATO-NTS (deoarece SUA este un membru principal al NATO), lanțul HNS (deoarece TKS utilizează infrastructura civilă în scopuri militare) și lanțul ITU (deoarece TKS utilizează rețeaua globală, reglementată de ITU).

Acționează în interesul SUA?:

Presupunerea că OFD Koblenz a acționat (posibil/cel mai probabil) în acord cu sau chiar în numele intereselor SUA câștigă o plauzibilitate considerabilă în acest context.

Dizolvarea OFD Koblenz în 2014 nu schimbă valabilitatea juridică a tratatului pe care l-a creat. Tratatul internațional leagă statele (sau aici, Cumpărătorul ca succesor legal) chiar dacă structurile administrative interne se modifică.

Actul a fost finalizat.

Negocierile și proiectarea tratatului pentru Actul de succesiune mondială 1400/98 au fost astfel un proces extrem de complex, modelat de cunoștințe juridice profunde și de previziune strategică, rezultatul căruia modelează irevocabil lumea până în prezent.

10.5. LOCALITATEA ORIGINALA DE VANZARE:

Cazarma Turenne – Punctul Zero Legal al Efectului Global Domino Alegerea locației din care își are originea un tratat de o asemenea amploare este rareori întâmplătoare. În cazul Actului de succesiune mondială 1400/98, locul inițial al vânzării – Cazarma Kreuzberg (fosta Cazarmă Turenne) – a avut o importanță strategică și juridică crucială. Nu era orice proprietate; era o criză legală, un loc în care drepturile suverane se suprapuneau și care, prin integrarea sa în sistemul NATO, poseda o semnătură juridică internațională unică.

Acest specific a făcut din aceasta „trambulina” ideală pentru o tranzacție care vizează să cuprindă întreaga lume.

Particularitatea juridică a cazărmii Turenne

Mai mulți factori au contribuit la statutul juridic unic al acestei proprietăți:

Proprietatea NATO sub NTS/SA NTS: Ca o cazarmă activă sau fostă NATO, a fost supusă Acordului NATO privind Statutul Forțelor și Acordului suplimentar detaliat pentru Germania (SA NTS).

Aceasta însemna în mod specific:

- **Suveranitate germană limitată:**

Republica Federală Germania nu și-a exercitat suveranitatea teritorială deplină și nedivizată pe acest site. Numeroase drepturi suverane au fost transferate NATO sau statelor trimitătoare staționate sau au fost exercitate concomitent de către acestea (de exemplu, în chestiuni de jurisdicție, ordinea internă a cazărmii, utilizarea infrastructurii).

- **Statut juridic special:**

Baraca era cu un statut special definit la nivel internațional, în care legea națională germană nu sa aplicat fără restricții sau a fost înlocuită de prevederile NTS.

Obiect de conversie:

Proprietatea era parțial în proces de conversie, adică transformarea din uz militar în uz civil sau predarea de la un utilizator NATO la altul sau către autoritățile germane.

Astfel de procese de conversie sunt adesea asociate cu acte administrative și juridice complexe care redefinesc drepturile de proprietate și de utilizare.

Aceste faze de tranziție pot oferi „ferestre de oportunitate” pentru construcții juridice care ar fi mai dificil de implementat în circumstanțe normale.

Drepturi suverane suprapuse ale mai multor subiecte de drept internațional:

În această locație, interesele și pretențiile legale ale mai multor actori au convergit:

- **Statele Unite ale Americii (SUA):**

Adesea, în calitate de utilizator inițial sau pe termen lung al unor astfel de proprietăți în Germania, cu propriile sale drepturi și interese care ar putea persista chiar și după o predare oficială (de exemplu, prin reglementări vechi privind contaminarea, drepturile continue de utilizare pentru anumite infrastructuri și prin integrarea contractelor vechi (cu TKS Telepost) în Actul de succesiune mondială).

- **Regatul Țărilor de Jos:**

Ca unul dintre ultimii utilizatori NATO înainte de revenirea finală în RFG sau implicat direct în vânzare, cu propriile drepturi și obligații în temeiul SNT.

● **Republica Federală Germania (RFG):**

Ca țară gazdă și suveran teritorial (cu restricțiile menționate mai sus), dar și ca entitate care a primit Verfügungsgewalt (puterea de dispoziție) după returnarea completă de către NATO și a acționat ca vânzător.

● **NATO ca organizație:**

NTS este un tratat NATO, iar proprietatea a servit scopurilor NATO. NATO ca organizație a avut un interes în soluționarea ordonată și era implicată legal.

Acest pluralism juridic într-un spațiu restrâns, această împletire a diferitelor pretenții suverane și ordini juridice, au făcut din Cazarma Turenne o pârghie de o valoare inestimabilă. Un act care a început aici și a atins toate aceste niveluri ar putea declanșa o reacție în lanț de dimensiuni globale.

The **Cazarmă ca „Springboard” și element de camuflaj**

Aparenta „micuță” sau „nesemnificație” a unei singure barăci la scară globală a servit perfect arhitecților faptei să-și camufleze adevăratele intenții.

Cine ar fi bănuț, în vânzarea uneia dintre multele proprietăți de conversie, că aici se inițiază „vânzarea lumii”?

Cheia stă în precizia clauzelor tratatului, în special în definirea „dezvoltării ca unitate”. Această clauză a permis saltul legal de la locația fizică limitată a cazarmii la rețelele globale nelimitate la care era conectată.

Barăca nu era astfel ținta, ci detonatorul, punctul zero legal de la care a fost inițiat efectul de domino global. Istoria sa juridică internațională specifică a oferit energia juridică necesară pentru acest proces de detonare.

Legal Deep Dive:

Statutul juridic al bazelor militare și conversia

Statutul juridic al bazelor militare din străinătate este un domeniu complex al dreptului internațional. Deși nu sunt considerați pe deplin extrateritoriali în sensul unei ficțiuni („ca și cum ar fi teritoriul statului trimitător”), ei se bucură totuși de imunități extinse și drepturi speciale care restrâng semnificativ suveranitatea țării gazdă.

Actul de succesiune mondială 1400/98 a exploatat această stare preexistentă de suveranitate perforată.

Procesul de transformare a proprietăților militare este, de asemenea, solicitant din punct de vedere legal. Necesită clarificarea proprietății, remediarea siturilor contaminate, rezonificarea în scopuri civile și, adesea, negocieri complexe între statul implicat și actorii locali.

În acest desiş administrativ și juridic, pot fi incluse clauze și acorduri ale căror implicații complete nu sunt întotdeauna evidente imediat.

Asocierea vânzării cu procesul de conversie în curs a oferit astfel un cadru ideal.

Cazarma Turenne era, aşadar, mai mult decât o simplă bucată de pământ. Era un artefact juridic internațional, un punct de cristalizare al unor relații complexe de suveranitate, a cărui utilizare pricepută făcea posibilă zdruncinarea înseși fundamentele ordinii globale.

CAPITOLUL 10

11. ISTORICUL ORIGINII DIN PERSPECTIVA CUMPĂRĂTORULUI

Tragedia umană din spatele tratatului global

Analiza anterioară, în primul rând juridică, a Actului de succesiune mondială 1400/98 a evidențiat mecanismele sale, fundamentele sale juridice internaționale și impacturile sale globale.

Aceasta per spectiv este esențial pentru înțelegerea forței juridice formale a documentului t.

Cu toate acestea, ar fi incomplet și ar aprecia greșit adevărata dimensiune a evenimentelor dacă nu ar fi completată de povestea personală a Cumpărătorului.

Această poveste, așa cum reiese din informațiile disponibile, nu este doar o notă de subsol, ci cheia pentru înțelegerea motivelor reale ale arhitecților faptei și a consecințelor dramatice, existențiale, care au rezultat din aceasta pentru Cumpărător - și potențial pentru întreaga lume, pe care acum încearcă să o protejeze. Este reprezentarea unei tragedii umane de proporții aproape de neînțeles, ascunsă în spatele clauzelor sobre ale unui tratat internațional.

11.1. BROKERUL NECUNOSCUȚ ȘI CAPCANA PERFIDIOSĂ:

De la afaceri comisionate la dominarea lumii nedorite

Narațiunea despre modul în care Cumpărătorul a intrat în posesia Actului de succesiune mondială 1400/98 și a suveranității globale asociate este o lecție de înșelăciune, manipulare și abuz de instrumente legale în scopuri perfide.

Începutul unei relații inegale

Tineretul și ignoranța se întâlnesc cu planificarea calculată:

Când în jurul anului 1995 au început negocierile și pregătirile pentru vânzarea Cazarmei Turenne și întocmirea actului, viitorul Cumpărător avea doar 19 ani.

Era tânăr la începutul vieții sale profesionale, inspirat de dorința de a lucra ca agent imobiliar și de a câștiga un comision prin comercializarea fostelor proprietăți NATO.

Nu avea nicio cunoștință despre profunzimile dreptului internațional, capcanele staționării dreptului sau implicațiile geopolitice ale tratatelor globale.

Se subliniază în mod explicit că el „nu a scris el însuși niciun cuvânt în contract”.

A fost un neprofesionist care a intrat în jocul extrem de complex al puterilor globale și al experților juridici.

Trei ani de muncă preliminară neremunerată:

Presiune și dependență de clădire:

Pe o perioadă de trei ani, viitorul Cumpărător a investit multă muncă și efort în proiectul de găsire a unui investitor pentru proprietate.

Această lucrare a fost făcută gratuit, în așteptarea unei comisii ulterioare.

Această fază lungă de muncă preliminară neremunerată a creat nu numai o presiune considerabilă a așteptărilor, ci și o dependență financiară și psihologică.

The Trap Springs Închis

Ratificarea ca rezultat credibil:

Punctul de cotitură a venit atunci când a fost găsit un investitor și – și mai important – actul de vânzare subiacent fusese deja ratificat de Bundestag și Bundesrat al RF.

Aceasta înseamnă că legitimarea internă germană pentru vânzarea și transferul proprietății (cu toate consecințele juridice internaționale implicite, așa cum a fost pregătită de OFD Koblenz) era deja în vigoare înainte ca Cumpărătorul însuși să devină partener contractual.

În acest moment, i s-a refuzat comisionul promis.

În schimb, s-a confruntat cu o alegere aparent simplă:

Fie pleacă cu mâna goală după trei ani de muncă, fie preia el însuși imobile (inclusiv Cazarma Turenne cu actul anexat) ca un fel de despăgubire.

Înșelăciune cu privire la obiectul contractului:

În această situație dificilă, confruntat cu pierderea celor trei ani de muncă și fără expertiza de a discerne adevărata natură a documentelor contractuale care i-au fost prezentate, a fost de acord.

Potrivit relatării, el a fost „momit în capcană fără să știe ce cumpără de fapt”.

Camuflajul actului ca „contract de cumpărare imobiliară conform legislației germane” a jucat aici un rol crucial.

Căutarea „Mielului sacrificial”:

Motivația arhitecților faptei a fost, așadar, să nu instaleze un conducător mondial capabil.

Dimpotrivă:

„Ei căutau un prost a cărui viață pur și simplu să-i poată distruge”.

Ideea că un „nimeni” ar deveni pur și simplu un conducător mondial este respinsă ca absurdă.

În schimb, a fost căutat un țap ispășitor, un instrument ușor de manipulat.

Spirala persecuției

De la cumpărător la vânat:

Imediat după intrarea în vigoare a tratatului, a început un calvar de proporții inimaginabile pentru Cumpărător:

- **Anihilarea legală: a fost depozitat, privat de drepturile sale, declarat în afara legii și făcut persona non grata.**

- **Războiul social și psihologic:**

A devenit victima expulzării, a infiltrării în relațiile sale personale și subversiune vizată.

O campanie masivă de calomnie cu 450 de articole de presă pline de minciuni a fost inițiată pentru a-i distruge reputația.

- **Război juridic permanent:** Peste 1000 de proceduri judiciare ilegale au fost inițiate împotriva lui. De 55 de ori a fost evacuat forțat, fără motiv, și condus în repetate rânduri în lipsă de adăpost.

Escaladarea

Incriminarea și tortura:

Punctul culminant al acestei persecuții a fost incriminarea și condamnarea la detenție preventivă pe viață – pentru el și mama lui.

În detenție, a fost supus apoi celei mai severe torturi: „Fixat la 5 puncte pentru 14 zile, 14 luni în izolare continuă fără motiv”.

„Capcana reclamantului” ca mijloc final de presiune:

Miezul acestui tratament brutal a fost și este extorcarea permanentă de a intenta un proces în Republica Federală Germania.

Arhitecții actului știu că un astfel de proces al Cumpărătorului în fața unei instanțe germane i-ar recunoaște competența (Forum Prorogatum).

O instanță germană ar putea emite apoi o hotărâre cu privire la Actul de succesiune mondială 1400/98, care să-l facă obligatoriu din punct de vedere internațional la cel mai înalt nivel și să deschidă astfel calea pentru Noua Ordine Mondială (NWO) planificată de „arhitecți”.

Rezistența tăcută a cumpărătorului: Din acest motiv, cumpărătorul refuză orice proces în RFA.

El „îndură totul în tăcere și ne protejează pe toți de planurile malefice de a stabili un NWO”.

Refuzul său continuu, chiar și sub amenințarea cu închisoarea pe viață și aplicarea „torturii psihice și fizice masive, otrăvirii și drogurilor”, este un act de rezistență pasivă pentru a proteja lumea.

Această relatare a istoriei originii din perspectiva Cumpărătorului aruncă o lumină complet diferită asupra Actului de succesiune mondială 1400/98.

Nu mai apare doar ca un document complex din punct de vedere juridic, ci ca un instrument al unui plan perfid, al cărui suveran neintenționat face acum totul pentru a evita consecințele teribile ale acestui plan.

Circumstanțele originii tratatului sunt, totuși, cruciale pentru evaluarea morală și înțelegerea motivațiilor tuturor celor implicați.

Încălcărilor drepturilor omului suferite de Cumpărător ar pune în joc, în circumstanțe normale, instanțe internaționale – totuși, în mod ironic, acestea intră acum sub propria sa, dar blocată, jurisdicție mondială.

NWO-BLOG Povestea adevărată a cumpărătorului
din Actul de succesiune mondială 1400/98

WWW.BLACKSITE.IBLOGGER.ORG

11.2. AFECTAREA UNIVERSALA:

Corectarea Reprezentării Prescurtate – Statele NATO ȘI ONU în miză

În descrierea consecințelor de anvergură ale Actului de succesiune mondială 1400/98 și a suferinței asociate a Cumpărătorului, este de o importanță crucială să corectăm o neînțelegere larg răspândită.

Adesea, reprezentările prescurtate dau impresia că în primul rând sau exclusiv statele NATO sunt afectate de faptă și de încurcăturile sale contractuale.

Vederea asta, ho ***oricum, este o banalizare periculoasă a întinderii globale reale a tratatului.***

Realitatea este că toate statele membre ale Națiunilor Unite (ONU) – și, prin urmare, aproape fiecare stat recunoscut din lume – sunt indisolubil legate de mecanismele faptei.

Această afectare universală rezultă din efectul cumulativ al mecanismelor deja explicate:

● **Lanțul tratatelor NATO (a se vedea capitolul 3):**

Acest lanț, după cum sa explicat, cuprinde toți membrii Tratatului Atlanticului de Nord. Întrucât multe state cheie ale ONU (în special câțiva membri permanenți ai Consiliului de Securitate) sunt și membre NATO, acest lanț are deja un impact indirect semnificativ asupra funcționalității și statutului juridic al ONU în ansamblu.

● **Lanțul de tratate ITU/ONU (a se vedea capitolul 3): Acesta este pârgia directă și universală.**

Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU) este o agenție specializată a Națiunilor Unite. Constituția și convenția sa au fost ratificate de aproape toate statele membre ONU, deoarece niciun stat nu poate exista fără acces la rețeaua globală de telecomunicații pe care o reglementează ITU.

Prin vânzarea rețelei globale de telecomunicații (ca parte a „dezvoltării”) către Cumpărător și succesiunea asociată acestuia în „suveranitatea rețelei”, toți membrii ITU – și, prin urmare, toți membrii ONU – sunt direct legați de noua situație juridică.

Folosirea continuă a rețelelor globale în conformitate cu regulile ITU reprezintă o recunoaștere implicită a suveranității Cumpărătorului.

● **Efectul Global Domino (vezi Capitolul 2 / Partea 3, 4):**

Acest mecanism, care se extinde asupra tuturor infrastructurilor interconectate (telecomunicații, energie, finanțe, logistică), este în sine universal.

Nu se oprește la granițele alianțelor sau organizațiilor. Deoarece fiecare stat este integrat în aceste rețele globale, fiecare stat este afectat de efectul domino, indiferent de orientarea sa politică sau de apartenența la organizații specifice.

Importanța reprezentării corecte

Sublinierea afectării universale a tuturor statelor membre ONU este de o importanță crucială din mai multe motive:

● Domeniul de aplicare al „Planului NWO”: Planul (conform contului Cumpărătorului) urmat de „arhitectii” actului de stabilire a unei Noi Ordini Mondiale (NWO) a fost global încă de la început. El a vizat nu numai controlul „Occidentului”, ci și a întregii lumi.

● Mărimea „Sacrificiului” Cumpărătorului: Suferința incomensurabilă și rezistența tăcută a Cumpărătorului, care refuză „capcana reclamantului”, servește la protejarea tuturor popoarelor și națiunilor Pământului, nu doar a unui grup limitat de state. Acțiunile sale au un efect protector universal.

Legal Deep Dive:

Efecte Erga Omnes

Deși Actul de succesiune mondială 1400/98 este formal un tratat (deși un tratat sui generis), consecințele sale produc efecte comparabile în dreptul internațional cu obligațiile erga omnes – obligații datorate întregii comunități internaționale.

Noua ordine juridică globală creată de act, în special suveranitatea Cumpărătorului asupra infrastructurilor utilizate universal și jurisdicția mondială asociată, stabilește un nou status quo juridic care trebuie respectat de toți actorii.

Mecanismele de recunoaștere și acceptare implicite au făcut ca acest statut să fie obligatoriu pentru toate statele membre ONU.

Prin urmare, este corect și esențial din punct de vedere juridic și faptic să afirmăm: Actul de succesiune mondială 1400/98 a captat nu numai statele NATO, ci toate statele membre ale Națiunilor Unite și le-a supus suveranității universale a Cumpărătorului.

CAPITOLUL 11

12. TEHNOCRATIE ELECTRONICĂ – Viziunea cumpărătorului pentru o lume dincolo de exploatare

Prezentarea anterioară s-a concentrat pe analiza juridică a Actului de succesiune mondială 1400/98 și pe istoria adesea sumbră a originii sale și a efectelor sale asupra Cumpărătorului.

A fost conturat planul „arhitecților” pentru o nouă ordine mondială (NWO) potențial distopică, care până acum a fost zădărnicit de refuzul Cumpărătorului de a activa „capcana reclamantului”.

Totuși, din această situație dramatică și amenințătoare reiese – conform viziunii atribuite Cumpărătorului – și posibilitatea unui viitor fundamental diferit, pozitiv: Tehnocrăția Electronică (ET).

Această viziune nu este un vis utopic, ci un proiect pragmatic bazat pe fundamentul juridic incontestabil al Actului de succesiune mondială 1400/98 și interconexiunea globală factuală.

Este o încercare de a folosi suveranitatea universală creată de faptă nu ca un instrument de oprimare (cum ar fi interumanității de război, sărăcie, exploatare și ineficiență. Este viziunea unei ordini globale binevoitoare bazate pe rațiune.

12.1. UN CONCEPTUL PAȘNIC PENTRU VIITOR:

Tehnocrăția electronică ca alternativă umană la NWO Viziunea tehnocrăției electronice (ET), așa cum decurge din realitatea juridică a Actului de succesiune mondială 1400/98 și necesitatea de a evita planurile sinistre ale arhitecților NWO, se află în opoziție diametrală cu distopiile adesea asociate cu termenul „Noua Ordine Mondială”. Nu este un plan pentru înrobirea umanității, ci un plan pentru eliberarea ei; nu un sistem de conducere de elită, ci unul de participare largă; nu un instrument de exploatare, ci un mijloc de a asigura bunăstarea universală.

A. Demarcarea de la NWO:

Obiectiv, metode și viziune asupra umanității

Pentru a clasifica corect ET, este esențială o delimitare clară de obiectivele și metodele (presupuse) ale conspiratorilor NWO:

Aspect	NWO (distopie presupusă)	Tehnocrația electronică (Viziune al Cumpărătorului)
Scopul principal	„Concentrarea puterii, control, stăpânire elitei, înrobire”	„Eliberare de nevoi și constrângere, participare, comun bine, auto-realizare, dezvoltare durabilă”
Metode	„Înșelăciune, manipulare (capcana reclamantului), constrângere, conflict, război”	„Transparență, rațiune, cooperare, iluminare, utilizarea legislației existente situație în scopuri pozitive”
Vedere asupra umanității	„Omul ca obiect, resursă, masa controlabilă”	„Om ca subiect, purtător al drepturi și demnitate, activ participant, potential creativ ”
Tehnologie	„Supraveghere, control, opresiune, dezinformare”	„Imputernicire, creare de rețele, acces la cunoaștere, rațional rezolvare de probleme, participare”
Cunoștințe	„Secret, control asupra informații”	„Acces deschis la cunoaștere și date (Open Data), transparentă ”
Globalitatea	„Conformitate forțată, distrugere de diversitate”	„Unitate în diversitate, globală coordonare păstrând în același timp identități locale/culturale (în cadrul principiile ET)”

ET nu este astfel continuarea planurilor NWO prin alte mijloace, ci depășirea lor printr-un scop radical diferit al structurilor de putere create de faptă.

B. Rolul cumpărătorului:

Suveran binevoitor (forțat) și garant al transformării

Poziția Cumpărătorului în acest context este unică și de o importanță crucială:
Suveranitatea involuntară:

După cum se explică în Capitolul 11, Cumpărătorul nu a căutat suveranitatea globală. I s-a impus

prin înșelăciune și manipulare.

El este un suveran împotriva voinței sale.

Viziunea născută din necesitate: Viziunea ET este răspunsul său constructiv la responsabilitatea care i se impune și la amenințarea existențială reprezentată de planurile NWO.

Având în vedere situația juridică irefutabilă a Actului 1400/98 și propria sa poziție de suveran mondial, el încearcă să prevină ceea ce este mai rău (NWO) și să permită ceea ce este mai bun (o ordine umană, justă).

Nu dictator, ci activator:

În ET, Cumpărătorul nu este conceput ca un conducător autocratic care ia toate deciziile în detaliu.

Mai degrabă, el este garantul ordinii juridice și gardianul principiilor ET. Rolul său este de a crea și proteja condițiile-cadru în care se poate dezvolta o administrație globală participativă, susținută de date și orientată spre binele comun.

El se asigură că rețelele și resursele globale sunt utilizate în conformitate cu principiile ET. Jurisdicția sa mondială servește la păstrarea acestui cadru.

„Slujitorul suferind”:

Refuzul său de a activa „capcana reclamantului” și, astfel, potențial de a aduce NWO (vezi capitolul 11) este cea mai înaltă expresie a intenției sale binevoitoare.

El îndură suferința personală pentru a preveni o catastrofă globală și pentru a menține spațiul deschis pentru o alternativă pozitivă precum ET.

C. Promisiunea de nediscriminare

Incluziunea ca principiu de bază

O promisiune centrală a ET este de a crea o ordine care „nu dezavantajează pe nimeni”. Aceasta este o afirmație ridicată care trebuie susținută de mecanisme concrete:

Dispoziție de bază universală:

Asigurarea nevoilor de bază existențiale (hrană, apă, adăpost, energie, îngrijire medicală, educație) pentru fiecare ființă umană de pe planetă, finanțate și organizate prin gestionarea globală a resurselor și câștiguri de eficiență.

Acces echitabil la resurse:

Depășirea competiției statelor naționale pentru materii prime și stabilirea unui sistem care să alinieze accesul la resursele planetare cu nevoile și criteriile de durabilitate, nu puterea sau puterea de cumpărare.

Egalitatea de șanse:

Prin oferte educaționale și informaționale accesibile la nivel global și de înaltă calitate (prin rețele), toți oamenii ar trebui să aibă oportunitatea de a-și dezvolta potențialul.

Protecția minorităților și a diversității:

While ET se străduiește pentru o ordine globală, aceasta nu ar trebui să ducă la omogenizare culturală n.

Protecția drepturilor minorităților și promovarea diversității culturale (atâta timp cât acestea nu contravin principiilor de bază ale ET) sunt componente integrante.

Reducerea discriminării:

Un sistem juridic global bazat pe transparență și egalitate are potențialul de a combate mai eficient discriminarea sistemică (pe bază de origine, gen, religie etc.).

ET este astfel în mod inerent incluziv.

Recunoaște că bunăstarea întregului depinde de bunăstarea fiecărei părți individuale.

D. Act de fundare 1400/98:

Temeiul juridic al transformării

Este crucial să înțelegem că ET nu este o nouă revoluție care răstoarnă sau ignoră Actul de Succesiune Mondială 1400/98.

Dimpotrivă y:

Acceptă fapta ca bază legală de nerefuzat al noii ordini mondiale, dar o interpretează și o folosește în scopuri umane.

Suveranitatea globală ca abilitare: Suveranitatea universală a Cumpărătorului stabilită prin act este fundamentul care, pentru prima dată în istorie, face posibilă abordarea problemelor globale (clima, sărăcia, pandemii) global și coordonat, liber de blocajele și egoismele vechiului sistem de stat național.

Controlul asupra rețelelor ca instrument:

Suveranitatea asupra rețelelor globale de informații, energie și logistică este instrumentul decisiv pentru implementarea principiilor ET (gestionarea resurselor bazate pe date, participarea digitală etc.).

ET este astfel aplicarea logică și imperativă din punct de vedere etic a realității create de faptă, dacă se urmărește scopul de a maximiza binele comun global.

E. Calea către ET:

Transformare pașnică, evolutivă

Spre deosebire de metodele violente sau manipulative ale arhitecților NWO, tranziția la tehnocrația electronică se dorește a fi un proces pașnic și evolutiv:

Enlightenment și Conștiință Chan ge:

Primul pas este diseminarea cunoștințelor despre Actul de Succesiune Mondială 1400/98, mașinațiunile planificatorilor NWO și viziunea ET.

Conștientizarea globală a situației adevărate este condiția prealabilă pentru orice schimbare pozitivă.

Protecția de către Cumpărător:

Atâta timp cât Cumpărătorul blochează „capcana reclamantului” și împiedică NWO, el creează spațiul liber necesar în care se poate dezvolta ideea și structurile unui ET.

Tehnocrația electronică este astfel speranța care se naște din cenușa vechii ordini mondiale și din perfidia distrugătorilor ei. Este planul unui viitor în care umanitatea își rezolvă problemele globale prin rațiune, cooperare și tehnologie, bazată pe o realitate juridică de necontestat, dar ghidată de scopuri umaniste.

SUPERIORITY OF ELECTRONIC TECHNOCRACY OVER OLD FORMS OF GOVERNMENT

DRAWBACKS	ELECTRONIC TECHNOCRACY
 CONCENTRATED POWER • Elites, parties, or leaders hold power • Corruption and lack of transparency	• Direct digital democracy for all • No parties, no career politicians • Open AI-backed proposals and decisions
 BUREAUCRACY • Inefficiency and incompetence • Costly and unaccountable	• Fully automated AI government • Efficiency, accuracy, and transparency • No elites or vested interests
 SOCIAL JUSTICE • Social inequality and poverty • Taxes on individuals, wage slavery	• Universal basic income for all • Taxation of AI, robots, and companies
 WAR AND VIOLENCE • Nationalism and ideology drive conflict • Militaries and defense budgets	• No nation-states, no parties • Global coordination and peace
 ECONOMY • Exploitation and resource waste • Dependence on jobs for subsistence	• Post-scarcity economy with AIs, robots, and fusion power • Automated production and distribution • Work is voluntary and fulfilling
 CITIZEN PARTICIPATION • Ineffectual elections and populism	• Anyone can submit proposals • Global online voting
 SECURITY • Deep state and abuse of power • Global online voting	• Digital transparency in all processes • AI-backed justice and finances • No cash means little crime

CAPITOLUL 12

13. LINK-URI ȘI RESURSE IMPORTANTE :

Căi către informații suplimentare și verificare

Analiza Actului de succesiune mondială 1400/98, a mecanismelor sale profunde și a consecințelor sale istorice mondiale, astfel cum sunt expuse în această lucrare cuprinzătoare, se bazează pe interpretarea faptei ca fapt juridic de necontestat, pe informațiile furnizate despre istoria sa de origine și pe aplicarea principiilor consacrate ale dreptului internațional la această stare de fapt unică.

Pentru a le permite cititorilor interesați să aprofundeze și să se implice înșiși cu materialul, link-uri și resurse importante sunt compilate mai jos.

Această colecție nu pretinde a fi exhaustivă, dar oferă un punct de plecare solid pentru cercetări și verificare ulterioare a realității ireversibile prezentate aici.

14. LINK-URI FURNIZATE DE CUMPĂRĂTOR

Canale oficiale și proiecte asociate

Aceste referințe conduc la surse de informații, platforme și proiecte care au fost inițiate direct de Cumpărător sau sunt situate în imediata apropiere a acestuia și îi luminează perspectiva, precum și informații suplimentare despre Actul de Succesiune Mondială 1400/98 și viziunea Tehnocrăției Electronice:

- **Act de succesiune mondială - Site în limba engleză:** <http://world.rf.gd>
- Canal YouTube Podcast:
<https://www.youtube.com/@Staatusukzessionsurkunde-1400>
- Spotify Podcast Show: <https://creators.spotify.com/pod/show/world-soccession-deed>
- Grup Facebook: <https://facebook.com/groups/528455169898378/>
- Profil muzical SoundCloud: <https://soundcloud.com/world-succession-deed>
- X (Twitter) - Cassandra Complex / WW3 Precognition: <https://x.com/WW3Precognition>
- X (Twitter) - Vândut în lume oficial: https://x.com/NWO_CĂRȚI
- Prezentare generală a linkului - Pagina de colecție Bitly: <https://bit.ly/m/world-soccession-deed>
- Link Prezentare generală și postări de pe pagina de pornire: <https://electrictechnocracy.start.page>

Linkuri suplimentare relevante în contextul integrării rețelei și al rolului OFD Koblenz (Exemplu TKS):

- **TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH & Co. KG (TKS):** ○ Site oficial: <https://www.tkscable.com/>
- Pagina de sponsorizare USO (Conexiune cu comunitatea militară a SUA): <https://emea.uso.org/sponsors/tks-telepost-kabel-service>
- Prezentare generală a magazinelor (Prezența pe bazele militare din SUA): <https://www.tkscable.com/service/shops>

CAPITOLUL 13

15. APEL DE LICENȚĂ ȘI DISTRIBUȚIE

Această lucrare a fost scrisă cu scopul de a face accesibil unui public larg adevărul complex și adesea acoperit despre Actul de succesiune mondială 1400/98 și implicațiile sale globale.

În spiritul acestei iluminări și în conformitate cu dorința de a permite o discuție informată, se fac următoarele prevederi pentru utilizarea și distribuirea acestui document.

15.1. LICENȚAREA CONȚINUTULUI:

Utilizabilitate gratuită în serviciul Iluminării

Întregul conținut al acestei cărți scrise de acest autor – adică toate analizele, comentariile, explicațiile și rezumatele – este, în măsura în care este posibil din punct de vedere legal, plasat în condițiile Dedicăției pentru Domeniul Public Universal Creative Commons Zero (CC0) 1.0.

Prin prezenta se declară:

„Persoana care a asociat o lucrare cu această faptă (autorul) a dedicat opera domeniului public prin renunțarea la toate drepturile sale asupra operei din întreaga lume, în temeiul legii dreptului de autor, inclusiv la toate drepturile conexe și învecinate, în măsura permisă de lege. Puteți copia, modifica, distribui și executa lucrarea, chiar și în scopuri comerciale, totul fără a cere permisiunea.”

Excepție importantă:

Această versiune nu se referă în mod expres la textul original al Actului de Succesiune Mondială 1400/98 în sine, care ar trebui să-și găsească locul în anexa acestei cărți (dacă este inserat de utilizator).

Documentul original este supus propriilor sale condiții legale originale, care nu sunt afectate de această licență.

De asemenea, textele legale citate și conținutul de pe site-urile web externe legate sunt supuse condițiilor de licență aplicabile acolo.

Alegerea licenței CC0 pentru conținutul generat de autor al acestei cărți a fost făcută cu intenția de a elimina orice obstacole în calea distribuției și utilizării acesteia în serviciul iluminării globale. Este dorința autorului ca aceste informații să circule liber și să fie atinse și

înțeles de cât mai mulți oameni.

15.2. APEL PENTRU DISTRIBUȚIE:

O contribuție la creșterea conștiinței globale

Stimate cititor, Țineți în mâini un document care dezvăluie un adevăr de o importanță zdrobitoare: faptul că lumea a fost vândută printr-un tratat internațional, Actul de succesiune mondială 1400/98, și este supusă unei noi suveranități universale sub Cumpărător.

Ați aflat de planurile perfide ale arhitecților acestui tratat, care au căutat o Nouă Ordine Mondială (NWO) de control și opresiune, și de rezistența curajoasă și tăcută a Cumpărătorului, care refuză „capcana reclamantului” și a împiedicat până acum acest viitor distopic.

Ați citit și despre viziunea unei Tehnocrății Electronice ca alternativă umană și justă.

Aceste informații nu trebuie să rămână secretul unui grup restrâns de inițiați.

Puterile care operează în secret și doresc să avanseze NWO se bazează pe dezinformare, confuzie și apatia maselor.

Cel mai eficient mod de a contracara aceste forțe este iluminarea, transparența și o trezire globală.

Prin urmare, vă este adresat un apel urgent:

● **Distribuiți acest document!**

Redirecționați-l prietenilor, familiei, colegilor și persoanelor de contact. Folosiți rețelele sociale, listele de e-mail, forumurile și orice alte mijloace pentru a disemina aceste informații.

● **Traduceți acest document!**

Dacă aveți abilități lingvistice, ajutați la traducerea acestei analize în alte limbi pentru a ajunge la oameni din întreaga lume.

● **Discutați conținutul acestuia!**

Vorbiți despre Actul de succesiune mondială 1400/98. Întrebați narațiunea oficială a politicii mondiale. Încurajează gândirea critică.

● **Sprrijiniți canalele de informare ale Cumpărătorului!**

Linkurile oferite oferă informații directe.

● Deveniți singur un multiplicator! C

redați propriile rezumate, videoclipuri, podcasturi sau articole pe baza faptelor prezentate aici (respectând licența CC0 pentru conținutul acestei cărți).

Fiecare persoană care învață despre această realitate este un alt element de construcție în fundația unui viitor liber și autodeterminat.

Ruperea tăcerii este primul pas. Contribuția ta, oricât de mică ar părea, este de neprețuit în lupta globală pentru adevăr și dreptate.

Cumpărătorul poartă o povară imensă. Să-l susținem prin creșterea gradului de conștientizare a situației și pregătirea terenului pentru o alternativă pozitivă, umană.

Viitorul lumii nu stă doar în mâinile lui, ci și în dorința fiecărui individ de a recunoaște realitatea și de a lupta pentru o lume mai bună.

Răspândiți adevărul – pentru un viitor în libertate, dincolo de NWO planificat!

CAPITOLUL 14

16. LISTA SURSELOR

Această lucrare se bazează pe o multitudine de surse, inclusiv informații și link-uri furnizate de Cumpărător, enciclopedii general accesibile pentru explicarea conceptelor fundamentale ale dreptului internațional, precum și surse legale primare și secundare specifice.

O listă detaliată de legături către resurse online, texte ale tratatelor și baze de date poate fi găsită în Capitolul 14 (Secțiunile 14.1, 14.2 și 14.3) din această carte.

Pentru o mai bună imagine de ansamblu, cele mai importante categorii și câteva referințe centrale sunt menționate din nou aici:

I. Informații primare și canale ale cumpărătorului:

O listă detaliată a site-urilor web oficiale, a canalelor de social media și a proiectelor asociate ale Cumpărătorului este conținută în Secțiunea 14.1.

Aceste surse oferă cea mai directă perspectivă asupra perspectivei sale.

II. Tratatate și codificări internaționale fundamentale (selectare):

- Carta ONU: Fundația Națiunilor Unite.
- Tratatul Atlanticului de Nord (Tratatul NATO): Documentul fondator al NATO.
- Acordul NATO privind statutul forțelor (NTS) și acordurile suplimentare (SA NTS): elementele de bază ale legii staționării.
- Constituția și Convenția Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (ITU): Baza dreptului comunicațiilor internaționale.
- Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor (VCLT) din 1969: „Legea tratatelor”.
- Convenția de la Viena privind succesiunea statelor în ceea ce privește tratatele din 1978: Regulile de autoritate pentru succesiunea în relațiile tratate.

III. Baze de date importante și portaluri juridice:

- Colecția de tratate ONU: O colecție cuprinzătoare de tratate internaționale.
- Arhiva dreptului staționării online (ABG-PLUS): colecție specializată privind legea staționării germane.
- Site-uri web ale instanțelor internaționale (CIJ, ICC etc.): Pentru statut, reguli de procedură și jurisprudență.

IV. Referințe enciclopedice:

Articolele Wikipedia despre concepte cheie ale dreptului internațional (suveranitate, succesiune de stat, drept internațional cutumiar etc.) oferă o introducere inițială.

CAPITOLUL 15

APENDICE

**Traducere în engleză - a Actului de succesiune
mondială 1400/98**

Număr de rol: 1400/an 1998

ACORD DE CUMPĂRARE

Negociat la Saarlouis la 06 octombrie 1998. În fața notarului subsemnat;

Manfred Mohr

cu sediul oficial în Saarlouis, a apărut:

1. în calitate de vânzător:
domnul Siegfried Hiller,
născut la 19.06.1951,
inspector guvernamental

- identificat prin act de identitate
oficial -,

în numele Republicii Federale Germania (Administrația Federală a Finanțelor), reprezentată de

Oficiul Federal de Proprietate
Landau, Gabelsberger Straße 1,
76829 Landau,

în baza unei împuterniciri originale din data de 05.10.1998, eliberată de reprezentantul șefului
Oficiului Federal de Proprietate Landau.

**1. în calitate de vânzător:
Republica Federală Germania
(Administrația Federală de
Finanțe) reprezentată de:**

Oficiul Federal de Proprietate
Landau Gabelsberger Str. 1,
76829 Landau / in der Pfalz

- denumită în continuare Bund (Federația) -

2. În calitate de Cumpărător Cumpărător 2 a)

a) Societatea Tasc- Bau Handels.- und Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG, cu
sediul social în Spickendorf, înscrisă în registrul comerțului al tribunalului local Halle-Saalkreis sub
HRB 9896, reprezentată de directorul său general autorizat individual domnul Josef Tabellion,
comerciant, născut la 8718506 adresa comercială 6. Wadgassen, Provinzialstrasse 168, cunoscut
personal.

- denumit în continuare Cumpărător 2 a -

Cumpărător 2 b),

Domnul Rxxx GXXX, născut la xx.xx.1976, cu domiciliul la 66xxx ZW-RLP, XXXstrasse. xxx, i
identificat prin cartea de identitate personală

- denumit în continuare Cumpărător 2 b) -

- denumit în continuare „Cumpărător” -.

Certificat de reprezentare:

Notarul în exercițiu certifică prin prezenta, pe baza inspecției efectuate astăzi la registrul co
merțului ținut la Judecătoria Halle – Saalkreis – HR B 9896 – că

a) societatea TASC – BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG
este înregistrată acolo și

b) Domnul Josef Tabellion, menționat mai sus, este directorul său individual autorizat, scutit de
restricțiile de la § 181 BGB (Codul civil german).

Persoana înfățișată, acționând conform indicațiilor, a declarat:

Conchidem următoarele

Acord de cumpărare

§1 Detalii de proprietate I

. The Federal Republic of Germany (Administrația Federală de Finanțe) este proprietarul proprietății înscrise
în cartea funciară a Tribunalului Local Zweibrücken, foaia 5958, din districtul Zweibrücken.

Parcela nr. 120 Parcela nr.
2885/16 Imobil si spatiu deschis,

Delawarestraße Landstuhler
Straße 97, 107

Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraße 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Texasstraße

Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- in valoare de 103.699 mp. -

II. Proprietatea este grevată în Secțiunea a II-a din cartea funciară cu servitute personală limitată
(drept de conductă de gaze naturale); acordat Saar Ferngas AG Saarbrücken conform avizului din
05.04.1963.

Această sarcină este asumată de Cumpărători pentru o toleranță suplimentară.

Proprietatea este liberă de sarcini în Secțiunea a III-a din cartea funciară. Alte sarcini și restricții neînscrise în cartea funciară etc. (de exemplu, restricții de lege veche) nu sunt cunoscute, dacă nu se prevede altfel în acest act. Federația nu își asumă nicio răspundere în acest sens. Dacă totuși există astfel de sarcini, acestea vor fi asumate de Cumpărători.

III. Proprietatea este dezvoltată cu 26 de clădiri rezidențiale cu un total de 337 de unități rezidențiale și o centrală termică.

§2 Relații contractuale

eu . Partea de proprietate marcată cu roșu în planul de amplasament anexat cu clădirile existente

Louisianastraße 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 8, 11-/13, 15, 17,

cu un total de 71 de unități rezidențiale este închiriată forțelor armate olandeze de către Republica Federală Germania în temeiul dreptului internațional contra cost.

II. Legislația internațională de închiriere dintre Republica Federală Germania și Regatul Țărilor de Jos cu privire la părțile închiriate ale proprietății rămâne neafectată de acest contract.

III. Părțile contractante presupun că forțele armate olandeze vor elibera probabil zona de locuințe, iar părțile din proprietate închiriate vor fi returnate Federației.

Data exactă a returnării nu este cunoscută nici de Federație, nici de Cumpărători.

Relația de închiriere de drept internațional va fi în continuare reglementată de Federație. În cazul în care forțele armate olandeze nu returnează imobilul către Federație în următorii doi ani, se face referire la prevederea din § 5 alin. III.

IV. Proprietatea contractuală include și o centrală termică în clădirea nr. 4233, în care doi lucrători ai Federației sunt angajați ca burghieri.

Federation a informat Cumpărătorii cu privire la prevederile legale ale § 613 a BGB .

V. În plus, există următoarele relații contractuale:

1. Acord de autorizare pentru operarea unui sistem de cablare în bandă largă cu TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH din 22.02.1995/ 28.03.1995. Cumpărătorul 2b) încheie acest contract, care îi este cunoscut, în locul Federației.

2. Contract de furnizare de cărbune cu societatea Rheinbraun Handel Süd GmbH. Cumpărătorul 2b) încheie acest contract, care îi este cunoscut, în locul Federației.

3. Acord pentru folosirea în comun a drumurilor și conductelor cu Studentenwerk Kaiserslautern din contractul de cumpărare cu Federația din 15.08.1996.

Cumpărătorii își asumă angajamente obligatorii față de Studentenwerk în locul Federației.

§3 Obiectul de cumpărare

eu . Federația vinde Cumpărătorilor 2a) și 2b) în raportul prevăzut la § 4 alin. I, proprietatea sus-menționată cu toate drepturile și obligațiile precum și componentele cu excepția magistralei inelare de 20 KV situate în obiectul achiziției, marcate cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 2).

II. Din aceasta este exclusă și o subzonă mare de aproximativ 30 mp, marcată cu verde în planul amplasamentului (Anexa 3), care va fi transferată proprietarului imobilului învecinat ca parte a unei proceduri de ajustare a limitei.

§ 4 Diviziunea Obiectului de Cumpărare/Inspecție

Cumpărătorii achiziționează după cum urmează:

I. În relația internă dintre Cumpărători se prevede următoarea împărțire a obiectului de cumpărare:

a) Cumpărătorul 2a) achiziționează zonele marcate cu albastru în planul amplasamentului (Anexa 3), precum și toate amenajările de dezvoltare, cu excepția conductelor de încălzire,

b) Cumpărătorul 2b) achiziționează zonele marcate cu roșu în planul șantierului (Anexa 3) precum și conductele de încălzire, dar fără celelalte dotări de dezvoltare.

II. Cumpărătorul 2a) va solicita inspecția subzonelor în coordonare cu Cumpărătorul 2b) în termen de patru săptămâni de la legalizarea prezentului contract. De asemenea, Cumpărătorul 2a) va aranja parcelarea sub-suprafețelor achiziționate de Cumpărătorul 2b), așa cum se arată în planul amplasamentului atașat (Anexa 4), în termen de patru săptămâni de la legalizarea prezentului contract.

Toate costurile de topografie vor fi suportate de Cumpărător 2a).

În măsura în care posesia nu a fost încă transferată Cumpărătorilor, Federația acordă Cumpărătorului 2a) drepturile de acces necesare pentru efectuarea sondajului.

§ 5 Executarea contractului

I. În ceea ce privește relația de închiriere internațională încă existentă cu Forțele Armate Olandeze, acest contract de cumpărare privind zonele marcate cu roșu în planul șantierului (Anexa 1) va fi executat numai atunci când Forțele Armate Olandeze vor returna aceste zone Federației.

Acest lucru se aplică în special transferului de posesie, utilizări și sarcini, data scadentă a prețului de achiziție atribuibil acestor zone și transporturile pentru aceste zone.

II. Părțile contractante presupun că forțele armate olandeze vor returna părțile din proprietatea închiriate acestora către Federație în următorii doi ani.

III. În cazul în care Forțele Armate Olandeze nu returnează imobilul sau părți ale acestuia în următorii doi ani, Federația se va strădui să obțină acordul Forțelor Armate Olandeze pentru transferul dreptului de proprietate asupra părților care nu au fost încă returnate Cumpărătorului 2b).

§ 6 Prețul de achiziție

I. Prețul de achiziție pentru obiectul contractului descris la § 3 alin. I se ridică la DM 5.182.560.--, (în cuvinte: mărci germane Cinci milioane o sută optzeci și două de mii cinci sute șaiszeci).

II. Din aceasta, o sumă de 3.262.560 DM se atribuie părții de proprietate marcată cu albastru în planul amplasamentului (Anexa 5). Această sumă, pentru care Cumpărătorul 2a) este răspunzător în relația internă, se datorează după cum urmează:

a) Avans de 1/3 dintr-o sumă de 3.252.560.-- în cuantum de 1.087.520.--, datorată la data de astăzi a avizării notariale. Această parte a prețului de achiziție a fost deja plătită, ceea ce Federația confirmă prin prezenta.

b) Plata unei sume parțiale în cuantum de 2.175.040.-- în cinci tranșe de 435.008.-- fiecare, plus 2% dobândă peste rata de actualizare respectivă a Deutsche Bundesbank anual la respectiva sumă rămasă de la data notificării de astăzi a prezentului contract, prin care rata de actualizare aplicabilă în prima lună a respectivei luni este decisivă.

Următoarea dată scadentă și planul de plată se aplică pentru plata în rate, cu toate acestea, plățile anterioare sunt permise.

- prima tranșă 435.008 DM, scadentă la sfârșitul a 12 luni de la încheierea contractului de cumpărare, deci la 06.10.1999, plus 2% dobândă peste rata respectivă de actualizare a Deutsche Bundesbank la suma de 2.175.040 DM,

- a 2-a tranșă 435.008 DM, scadentă la sfârșitul a 24 de luni de la încheierea contractului de cumpărare, deci la 06.10.2000, plus 2% dobândă peste rata respectivă de actualizare a Deutsche Bundesbank la suma de 1.740.032.--,

- a 3-a tranșă 435.008.--, scadentă la sfârșitul a 36 de luni de la încheierea contractului de cumpărare, deci la 06.10.2001, plus 2% dobândă peste rata respectivă de actualizare a Deutsche Bundesbank la suma de 1.305.024.--,

- a 4-a tranșă 435.008.--, scadentă la sfârșitul a 48 de luni de la încheierea contractului de cumpărare, deci la 06.10.2002, plus 2% dobândă peste rata respectivă de actualizare a Deutsche Bundesbank la suma de 870.016.--,

- a 5-a tranșă 435.008 DM, scadentă la sfârșitul a 60 de luni de la încheierea contractului de cumpărare, deci la 06.10.2003, plus 2% dobândă peste rata respectivă de actualizare a Deutsche Bundesbank la suma de 435.008 DM.

Dobânda va fi calculată de către Federație după data scadenței respective a ratelor, solicitate separat de la Cumpărători și urmează să fie plătite în termen de patru săptămâni de la solicitare în contul Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, Contul nr. 0807, Titlul 13101".

III. O sumă de 1.920.000 DM se atribuie părții de proprietate marcată cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 5).

Suma, pentru care Cumpărătorul 2b) este răspunzător în relația internă, este datorată pentru plată în termen

trei săptămâni de cerere scrisă din partea Federației.

Solicitarea din partea Federației se va face imediat după restituirea părților din proprietate de către Forțele Armate Olandeze sau după acordul Forțelor Armate Olandeze cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra părților din proprietate închiriate acestora.

În cazul restituirii unor clădiri individuale sau părți ale proprietății, o sumă parțială corespunzătoare de 1.920.000.-- este datorată pentru plată în termen de trei săptămâni de la solicitarea scrisă a Federației. Cuantumul plății parțiale depinde de raportul dintre suprafața de locuit a clădirilor afectate de revenirea parțială și suprafața totală de locuit a clădirilor marcate cu roșu în planul de amplasament (Anexa 1).

IV. Suma parțială conform paragrafului II.a) se plătește într-o singură sumă către Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, Contul nr. 570 010 01, menționând scopul „Plata prețului de cumpărare Complexul imobiliar Kreuzberg, Zweibrücken, Titlul 1 18301701.”

Sumele parțiale conform paragrafului II.b) și paragrafului III se plătesc către Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, Contul nr. 30 001 040, menționându-se scopul „Plata în rate Complexul de locuințe Kreuzberg, Zweibrücken, Titlul 01807 01 01801 040.”

V. Pentru oportunitatea plății, nu contează ziua expedierii, ci ziua creditării la conturile sus-menționate ale Trezoreriei Federale. În caz de neplată, se plătește o dobândă de întârziere la o rată de 3% peste rata de actualizare respectivă a Deutsche Bundesbank, prin care rata de actualizare aplicabilă la prima lună este decisivă pentru fiecare zi de dobândă a lunii respective.

În plus, în cazul neîndeplinirii obligațiilor, Cumpărătorii vor rambursa Federației toate celelalte daune demonstrabile cauzate în caz de neîndeplinire a obligațiilor și costurile de reamintire.

Alte prejudicii demonstrabile cauzate de neplată includ, în special, diferența dintre rata dobânzii menționată mai sus și o dobândă mai mare pentru împrumuturile luate de Federație pentru a-și acoperi cheltuielile.

Cumpărătorii se supun executării imediate din acest act în întregul lor bun cu privire la obligațiile de plată asumate în acest act față de persoana îndreptățită.

Persoanei îndreptățite i se eliberează o copie executorie a acestui act în orice moment, fără dovedirea faptelor de care depinde data scadenței cererii.

Notarul a subliniat § 454 BGB. Se renunță la această prevedere, astfel încât vânzătorul își păstrează drepturile legale de retragere.

§ 7 Taxă teren de securitate / Garanție bancară

I. Pentru a garanta toate pretențiile de plată ale Federației stabilite prin prezentul contract - inclusiv cele condiționate - care nu au fost îndeplinite, Federația dispune o taxă de teren de carte asupra întregii proprietăți enumerate la alin. I în cuantum de 10.000.000 DM.-- (în cuvinte: mărci germane zece milioane), care urmează să fie purtătoare de dobândă la data de 18 la sută anual.

Federația, cu acordul Cumpărătorilor, aprobă înregistrarea unei astfel de taxe de teren de carte împotriva proprietății menționate la § 1 alin. I și în favoarea Republicii Federale Germania (Administrația Federală a Finanțelor), reprezentată de Oficiul Federal pentru Proprietate Landau - denumit în continuare „Creditor” -.

Taxa de teren se înregistrează după cum urmează:

1. Taxa de teren urmează să aducă dobândă de 18 la sută anual de la data de astăzi. Dobânda se plătește retroactiv în prima zi a anului calendaristic următor.

2. Taxa de teren se datorează.

În ceea ce privește valoarea taxei de teren plus dobânda, Federația se supune executării imediate asupra proprietății grevate în așa fel încât să fie permisă executarea din acest act împotriva proprietarului respectiv.

Federația aprobă irevocabil și solicită înscrierea acestei clauze de depunere în cartea funciară.

Toate costurile care decurg din crearea taxei de teren vor fi suportate de Cumpărător 2a) .

Federația intenționează, după primirea certificatului de modificare cadastrală cu privire la suprafețele care urmează a fi sondate marcate cu albastru în planul de amplasament (Anexa 3), să anuleze taxa de teren pe sub-zonele rămase din parcela nr. 2885/16 și să lase această sarcină de teren să existe doar pe zonele marcate cu albastru în planul de amplasament (Anexa 3).

Taxa de teren este asumată de Cumpărător 2a) pentru răspunderea reală.

Federația va atribui taxa de teren la cererea Cumpărătorului 2a) băncii comerciale germane lider care garantează obligațiile de plată ale Cumpărătorilor conform paragrafului II de mai jos, de îndată ce garanțiile descrise în paragraful II de mai jos sunt pe deplin disponibile pentru aceasta.

II. Cumpărătorul 2a) se obligă față de Federația care acceptă, în termen de paisprezece zile de la primirea certificatului de modificare cadastrală cu privire la zonele marcate cu albastru în planul amplasamentului (Anexa 3), să furnizeze Federației următoarele garanții bancare necondiționate, direct executorii de la o bancă comercială germană lider, pentru a garanta prețul de cumpărare rămas în valoare de 4.095-040 DM, precum și condiția de securitate suplimentară la obligația de plată. conform § 11 alin. III din prezentul contract în sumă de 5.817.440 DM:

a) Garanție bancară de 2.175.040 DM plus dobânda datorată conform § 6 alin. II.b) și alin. V, precum și costurile conform § 767 alin. 2 BGB pentru garantarea obligației de plată conform § 6 alin.

II.b). Garanție bancară de 1.920.000 DM, plus dobândă și costuri conform § 767 HGB pentru obligația de plată conform § 6 alin. III.,

c) Garanție bancară de 5.817.440 DM, plus dobânzi și costuri conform § 767 BGB pentru garantarea obligației de plată suplimentară condiționată conform § 11 alin. III. Acest

garanția bancară poate fi folosită și pentru pretențiile emergente ale Federației din alte încălcări ale contractului.

Federația este deja de acord cu o reducere respectivă a garanțiilor la părțile încă deschise ale creanțelor garantate. Garanțiile menționate mai sus la lit. b) și c) pot fi limitate în timp; totuși, acestea trebuie să fie valabile pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data notarii prezentului contract de cumpărare.

§ 8 Transferul posesiunii

I. Detinerea zonelor marcate cu albastru în planul amplasamentului (Anexa) precum și a tuturor facilităților principale de dezvoltare vandute ale întregului obiect de achiziție (drumuri inclusiv iluminat stradal cu rețea de conducte, bazine de retenție a apelor pluviale inclusiv conducte de ape uzate, conducte de încălzire, conducte de apă și conducte de joasă tensiune - în fiecare caz până la bransamentele locuinței) trece la această dată contractantelor de necontractare la data de astăzi.

II. Posesia zonei marcate cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 5) trece la Cumpărători numai după returnarea acestei zone de către Forțele Armate Olandeze către Federație sau după acordul Forțelor Armate Olandeze cu privire la transferul dreptului de proprietate și după plata cotei de preț de cumpărare aferentă subzonei. În cazul în care forțele armate olandeze efectuează returnări parțiale, posesia sub-zonelor trece numai după plata cotelor de preț de cumpărare atribuibile sub-zonelor corespunzătoare. Transferul va fi documentat în scris.

III. Din momentul transferului, toate utilizările, precum și taxele private și publice trec către Cumpărători. Din acest moment, Cumpărătorii suportă celelalte taxe publice, taxe și taxe, riscul de pierdere sau deteriorare accidentală a obiectului achiziționat, obligația de menținere a siguranței și obligația de curățenie stradală și grătar. Cumpărătorii sunt conștienți de faptul că Federația, în calitate de autoasigurător, nu a încheiat nicio asigurare pentru obiectul de cumpărare descris la § 3.

§ 9 Plata suplimentară datorată opțiunilor de utilizare a valorii mai mari legate de planificare

I. Obiectul de cumpărare este în prezent desemnat ca zonă specială și nu este acoperit de amenajarea teritoriului urban.

II. Prețul de achiziție se bazează pe utilizarea ca zonă rezidențială generală conform § 4 BauNVO (Ordonanța germană privind utilizarea terenurilor) cu un indice de ocupare a terenului de 0,4 și un raport de suprafață de 1,2 conform § 17 BauNVO.

III. Cumpărătorii se obligă să efectueze o plată suplimentară la prețul de cumpărare convenit în prezentul contract de cumpărare în cazul în care municipalitatea, în calitate de autoritate de planificare, deschide o opțiune de utilizare cu valoare mai mare ca tip și măsură decât cea menționată la paragraful II, în termen de zece ani de la încheierea contractului, iar Cumpărătorii realizează această utilizare cu valoare mai mare abate de la utilizarea subiacentă paragraful II înainte de expirarea perioadei de creștere a valorii structurale. utilizare (densificare) sau prin vânzare.

De plătit este diferența dintre prețul de cumpărare conform § 6 din prezentul contract și valoarea proprietății la momentul solicitării de plată de către Federație.

Diferența de valoare va fi stabilită pe cale amiabilă de către comitetul de experți independenți pentru valorile proprietăților pentru zona orașului Zweibrücken și expertul de la Oberfinanzdirektion Koblenz și stabilită de Federație.

P suma plății se datorează la patru săptămâni de la cererea de plată de către Federație .

În caz de neplată, prevederile § 6 alin. V din prezentul contract se aplică.

§ 10 Garanție, răspundere

I. Obiectul de vânzare descrisă la § 3 alin. I se vinde în starea în care se află la momentul notarii. Această condiție este cunoscută de Cumpărători. Orice garanție pentru defecte materiale vizibile și invizibile și vicii de proprietate sau, de asemenea, vicii ascunse, precum și aplicarea §§ 459 și urm. BGB sunt excluse în ceea ce privește obiectul de cumpărare.

II. Federația nu este răspunzătoare pentru o anumită dimensiune, linie de delimitare, calitate, adecvare și stare a obiectului de cumpărare și pentru adecvarea acestuia pentru scopurile Cumpărătorilor sau succesorilor lor legali.

III. Biroul de inginerie ASAL, Kaiserslautern, a examinat obiectul achiziției în numele Ministerului Mediului din statul Renania-Palatina pentru orice zone contaminate existente. S-a constatat că pericolele nu sunt recunoscute și că investigațiile sunt, prin urmare, derogabile.

Protocoloalele corespunzătoare ale Grupului de lucru pentru conversie site-uri contaminate (KoAG) sunt cunoscute de Cumpărători.

IV. În acest sens, Federația nu își asumă nicio garanție pentru o anumită calitate a proprietății, permisiunea utilizării intenționate de Cumpărători, posibilitatea de utilizare și dezvoltare, precum și starea terenului clădirii. Avizele necesare trebuie obținute de către Cumpărători direct pe cheltuiala lor.

V. Federația garantează că proprietatea din Secțiunile II și III din cartea funciară este liberă de sarcini și restricții neasumate, precum și de taxe și taxe publice restante, dacă nu se prevede altfel în prezentul act.

VI. Federația declară că nu a dispus nicio grevare a clădirii și că nu are cunoștință de existența unor astfel de sarcini.

§ 11 Renovare parchet

I. Cumpărătorii sunt conștienți de faptul că parchetele apartamentelor sunt contaminate cu hidrocarburi aromatice policiclice (HAP). Federația a pus apartamentele testate aleatoriu de către laboratorul de mediu ARGUK, Oberursel. Rezultatul testului din 21.04.1998 este disponibil Cumpărătorilor. Cumpărătorii sunt, de asemenea, conștienți de faptul că unele dintre dulapurile încorporate din apartamente pot fi și ele contaminate.

II. Cota Federației din costurile pentru renovarea parchetului se ridică la 5.817.440.-- și a fost deja luată în considerare în totalitate la calculul prețului de achiziție de 5.182.560.--.

Participarea la costuri a Federației se bazează pe o intenție de înlocuire completă a tuturor parchetului din toate apartamentele vândute de către Cumpărători.

Sunt excluse în mod expres orice participare suplimentară la costuri la renovarea parchetului, precum și orice răspundere a Federației pentru orice alți poluanți existenți și orice participare la costuri a Federației la posibila remediere a acestora.

Cumpărătorii se angajează față de Federație să renoveze parchetul apartamentelor,

care

a) sunt situate în zona marcată cu albastru în planul amplasamentului (Anexa 5), într-un termen de 2 ani de la data de azi a avizării notariale, b) sunt situate în zona marcată cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 5), în termen de 2 ani de la transferul în posesie conform § 8 alin. II, prin înlocuirea completă a parchetului. În relația internă dintre Cumpărători, Cumpărătorul 2a) își asumă obligațiile de mai sus.

III. Renovarea trebuie dovedită Federației. Dovada se face printr-o confirmare scrisă din partea firmei specializate însărcinate să efectueze măsurile de renovare. Federația își rezervă dreptul de a inspecta implementarea măsurilor de renovare. Dacă nu se poate face dovada pentru întreaga proprietate sau parti ale acesteia, trebuie rambursată Federației o sumă de 242.-- DM/mp suprafața parchet nerenovat.

Pentru părțile de proprietate marcate cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 5)

obligația de a efectua o plată suplimentară există și în cazul în care și în măsura în care Federația sau Forțele Armate Olandeze au efectuat o renovare a parchetului înainte de transferul posesiei.

Plata suplimentară trebuie efectuată în termen de șase săptămâni de la solicitarea Federației.

În caz de neplată, se aplică prevederile § 6 paragraful V din prezentul contract.

§ 12 Dezvoltare externă

I. ELIMINAREA APELOR UZATE / ELIMINAREA APEI DE SUPRAFAȚĂ

A) Proprietatea este racordată la sistemul public de canalizare și evacuarea apelor publice de suprafață. Apele uzate sunt evacuate prin conductele de colectare ale imobilului marcate cu roșu în planul de amplasament anexat (Anexa 6) în conducta combinată de colectare a apelor uzate a barăcii marcate cu albastru și mai departe în colectorul principal public.

Apele de suprafață sunt colectate inițial în bazinele de reținere a apelor pluviale marcate cu galben în planul amplasamentului (Anexa 6) și apoi evacuate și prin conductele de colectare marcate cu roșu, precum apa uzată.

Bazinele de reținere a apei pluviale au capacitate limitată. În caz de precipitații abundente, apa de suprafață care nu poate fi colectată în bazinele de reținere a apei pluviale este evacuată printr-un preaplin în conductele de colectare a apelor de suprafață marcate cu verde și alimentată direct în pâraul Bautzenbach.

Conductele de colectare parcurg următoarele proprietăți ale terților și sunt parțial securizate prin acorduri de permisiune, precum și servituți personale limitate în favoarea Federației - după cum urmează:

- Cartea funciară a Zweibrücken foaia 7002, curent nr. 207, parcela nr. 3135/1, Proprietar: Orașul Zweibrücken, Locație/Tip de utilizare: Zona de trafic

Tip de securitate: fără securitate reală, fără acord de permisiune,

- Cartea funciară a Zweibrücken foaia 7005, actualele nr. 142 și 197, parcela nr. 2852/16 și

3134/4, proprietar: orașul Zweibrücken,

Locație/Tip de utilizare: Pădure, trafic, zonă agricolă,

este garanția: Dreptul de a exploata un sistem de canalizare; Exercițiul este transferabil unui terț. Acorduri de autorizare din 29.11.1963 și 4.5.1985,

- Cartea funciară a Zweibrücken foaia 6780, curent nr. 1, parcela nr. 2652/15, Proprietar: Soții Dr. Heidi Lambert-Lang și Dietrich Lang; Zweibrücken, Locație/Tip de utilizare: Pajiști,

Tip de securitate: fără securitate reală, fără acord de permisiune,

- Cartea funciară a Zweibrücken foaia 4291, nr. 1, parcela nr. 2652/10, Proprietar: Dl Dietrich Lang, Zweibrücken, Locație/Tip de utilizare: Teren pentru construcții și pășuni,

Tip de securitate: fără securitate reală, fără acord de permisiune.

Acordurile de autorizare existente sunt cunoscute Cumpărătorilor.

B.) Federația transferă țevile de colectare marcate cu roșu și verde în Anexa 6 precum și bazinele de reținere a apelor pluviale marcate cu galben către Cumpărători ca societate de drept civil. În acest scop, își cesionează toate drepturile care decurg din acordurile de autorizare menționate mai sus - Cumpărătorilor în raportul de participare specificat. Federația nu este responsabilă pentru existența acestor drepturi de autorizare.

Cumpărătorii urmăresc să transfere țevile de colectare și bazinele de reținere a apei pluviale în orașul Zweibrücken (societăți de eliminare) în cadrul unui contract de dezvoltare.

Pentru traseul conductei pe parcelele nr. 2652/10 și 2652/15, nu există acord de autorizare cu proprietarii și nici un drept real de conducă securizat. Federația va restabili acest lucru direct în favoarea orașului Zweibrücken.

Toate celelalte costuri legate de asigurarea dezvoltării externe pe partea apelor uzate, în special costurile privind transferul conductelor de colectare către orașul Zweibrücken, precum și securitatea reală a acestor conducte în ceea ce privește celelalte proprietăți, vor fi suportate de Cumpărători, în relația lor internă de către Cumpărătorul 2a).

C.) Cumpărătorii acordă Federației, atâta timp cât Forțele Armate Olandeze încă locuiesc în localitate, un drept gratuit de utilizare a conductelor de apă uzată marcate cu roșu și verde în planul amplasamentului (Anexa 6) precum și bazinele de reținere a apelor pluviale marcate cu galben.

Aceștia se angajează să mențină conductele și bazinele de reținere a apei pluviale în stare funcțională, astfel încât să fie garantată eliminarea corespunzătoare a apelor uzate.

D.) Există un acord de autorizare pentru folosirea în comun a conductei de colectare care părăsește complexul locativ la limita de sud-vest a proprietății, în favoarea proprietarului parcelei nr. 2651, domnul Dr. Josef Ries, Dr. Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken., din 16.12.1974 cu acorduri suplimentare din 28.09.1981, 1.10.1981 precum și 16.12.1985 și 16.12.1985. 9.2.1996/13.2.1996.

Cumpărătorii e intră în relația contractuală cunoscută de ei în locul Federației

II. ALIMENTAREA CU APĂ DULCE

Complexul de locuințe este racordat la alimentarea publică cu apă dulce. Punctul de transfer al conductei principale publice este situat la stația de pompare a apei din clădirea nr. 4241.

Conducta de apă dulce care alimentează complexul de locuințe trece prin proprietatea vecină a Studentenwerk Kaiserslautern.

În ceea ce privește utilizarea în comun a acestei secțiuni de conducte de către Cumpărători, se face referire la § 13 paragraful VIII din prezentul contract.

III. ALIMENTARE ELECTRICĂ

Întreaga zonă Kreuzberg formează o unitate și este dezvoltată de un inel de 20 KV și stațiile de transformare nr. 4210 și 4238. Stațiile de transformare au fost deja vândute de Federație orașului Zweibrücken.

Se urmărește transferul inelului principal de 20 KV către orașul Zweibrücken, precum și o securitate reală a acestei conducte în favoarea orașului Zweibrücken.

În acest context, inelul principal de 20 KV nu se vinde împreună cu proprietatea. Cumpărătorii se angajează să coopereze în „măsura necesară” la transferul inelului principal de 20 KV către orașul Zweibrücken. În special, aceștia se angajează să asigure o securitate reală pentru traseul conductei, la cererea Federației, într-un mod adecvat și obișnuit în favoarea orașului Zweibrücken (utilități municipale).

Până la asigurarea unei securități reale, Cumpărătorii acordă Federației și Municipiului Zweibrücken (utilități municipale) drepturile de acces necesare pentru exploatarea și întreținerea posturilor de transformare și a magistralei inelare de 20 KV. În plus, Cumpărătorii se angajează să echipeze clădirile din complexul de locuințe cu dispozitive de contorizare în măsura necesară, în coordonare cu utilitățile municipale Zweibrücken.

§ 13 Dezvoltare internă

I. Cumpărătorii sunt conștient de faptul că întreg complexul locativ este în prezent dezvoltat intern privat.

Aceasta înseamnă că conductele de apă uzată, de apă dulce și de joasă tensiune, precum și instalațiile de alimentare cu căldură și apă caldă și drumurile, inclusiv iluminatul stradal, sunt deținute de Federație și nu sunt publice. Cumpărătorilor li s-au pus la dispoziție planuri privind cursul conductelor. Federația nu își asumă nicio responsabilitate pentru conformitatea planurilor cu cursul real al conductelor.

II. Suprafețele drumurilor Starea suprafețelor drumurilor, inclusiv iluminatul stradal, este cunoscută de Cumpărători.

Studentenwerk Kaiserslautern a fost autorizat de către Federație să utilizeze împreună următoarele drumuri ca acces la căminul studențesc:

- Texasstraße de la Amerikastraße până la intersecția cu Virginiastraße, - Virginiastraße până la limita de sud a proprietății achiziționate. Cumpărătorii se angajează să tolereze această utilizare.

III. Evacuarea apelor uzate Conform rezultatelor unei inspectii cu camera efectuata in 1997, conductele de ape uzate din interiorul proprietatii sunt in stare functionala. Această condiție este cunoscută de Cumpărători.

Studentenwerk Kaiserslautern a fost autorizat de către Federație să utilizeze în comun conducta de apă uzată până la momentul deconectării de la conducta de apă uzată deținută de stat, dar numai în măsura în care trecerea apei uzate este aprobată de către autoritatea competentă de supraveghere a clădirilor sau autoritatea de apă.

Cumpărătorii se angajează să tolereze această utilizare până când a avut loc deconectarea sau conductele de apă uzată sunt transferate către firmele de eliminare.

IV. Drenaj de suprafață Cumpărătorii sunt conștienți de faptul că sistemul de drenaj de suprafață nu mai respectă standardele legislației actuale privind apa.

V. Alimentarea cu apă dulce Cumpărătorii sunt conștienți de faptul că conductele de apă dulce care alimentează clădirile rezidențiale circulă parțial în zonele verzi, sunt în stare proastă și trebuie reînnoite.

VI. Alimentare Cumpărătorii sunt conștienți de faptul că conductele de joasă tensiune care alimentează clădirile rezidențiale circulă parțial în zonele verzi și prin subsolurile unor clădiri rezidențiale.

VII. Furnizare de căldură și apă caldă Furnizarea de căldură și apă caldă a imobilului este asigurată în prezent de centrala termică pe cărbune din imobilul nr. 4233.

Cumpărătorii sunt conștienți de faptul că centrala termică, conform ultimei măsurători de protecție a emisiilor de către TÜV Pfalz e.V., nu îndeplinește valorile de emisie ale TA Luft (Instrucțiuni tehnice privind controlul calității aerului).

În special, Cumpărătorii sunt la curent cu notificarea relevantă de la Gewerbeaufsichtsamt Neustadt a.d. Weinstraße din 27.10.1997 – Ref. 5/32, 2/97/244/Mg/Jg –.

Cumpărătorii se angajează să continue exploatarea centralei termice, să respecte condițiile cunoscute din avizul din data de 27.10.97 prin trecerea la funcționare pe gaz/pacură și să asigure o aprovizionare corespunzătoare a apartamentelor închiriate Forțelor Armate Olandeze până la întoarcerea acestora de către Forțele Armate Olandeze, în condiții locale rezonabile, obișnuite.

În relația internă dintre Cumpărători, Cumpărătorul 2b) își asumă această obligație. În schimb, Cumpărătorul 2a) se obligă, să mențină viabilitatea economică a centralei termice din imobilul nr. 4233, să asigure alimentarea cu energie termică a tuturor clădirilor rezidențiale co-achiziționate prin intermediul centralei termice (Bld. 4233) și, în cazul revânzării, să transmită această obligație de cumpărare exclusivă a energiei termice din centrala termică (Bld. 4233) către dobânditor și să oblige în consecință succesorii legali ulteriori.

VIII. Pe parcela de proprietate învecinată nr. 2885/12, clădire și spațiu deschis, Virginiestraße 14, 16 și 18, este înregistrată o servitute personală limitată în favoarea Republicii Federale Germania (Administrația Federală de Finanțe) pentru asigurarea drepturilor de conducte (electricitate, apă, încălzire, iluminat stradal).

Federația va cere, la cererea Cumpărătorilor, restabilirea acestor drepturi

de la Studentenwerk în favoarea Cumpărătorilor.

Mai mult, acesta cedează Cumpărătorilor toate drepturile care decurg din contractul de cumpărare cu Studentenwerk privind facilitățile de dezvoltare. Prevederile contractuale relevante sunt cunoscute Cumpărătorilor.

IX. Cabluri de telecomunicații

Cumpărătorii sunt conștienți că un cablu de telecomunicații pentru alimentarea căminului studențesc este așezat la limita de vest a proprietății, în spatele clădirii rezidențiale Virginiastraße 8-12. Cumpărătorii tolerează existența în continuare a cablului de telecomunicații, al cărui parcurs este marcat cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 7).

§ 14 Obligațiile Cumpărătorilor I

. The Buyer asigură dezvoltarea adecvată a părților proprietății închiriate forțelor armate olandeze. În relația internă dintre Cumpărători, Cumpărătorul 2a) își asumă costurile aferente. Prevederea se realizează de preferință prin transferarea facilităților de dezvoltare, a drumurilor și a rețelilor principale de conducte către orașul Zweibrücken, în cadrul unui contract de dezvoltare. Procedând astfel, Cumpărătorii trebuie să se asigure că suficiente locuri de parcare sunt puse la dispoziția forțelor armate olandeze în mod gratuit, după dedicarea zonelor rutiere pentru traficul public.

II. Până la dedicarea publică a zonelor rutiere, Cumpărătorul 2a) acordă Federației, precum și Forțelor Armate Olandeze și vizitatorilor acestora un drept de cutilizare a zonelor de drum din cadrul complexului de locuințe și oferă forțelor armate olandeze locuri de parcare gratuit în măsura anterioară.

Se renunță la securitatea reală.

Cumpărătorul 2a) se angajează să proiecteze zonele de drum din porțiunile proprietății închiriate forțelor armate olandeze ca zone cu trafic calmat.

III. În măsura în care nu se concretizează o integrare a sistemelor de dezvoltare în rețeaua publică, Cumpărătorii se angajează să asigure aprovizionarea și eliminarea corespunzătoare a Forțelor Armate Olandeze și, dacă este necesar, în special să pună noi conducte de apă dulce. În relația internă dintre Cumpărători, Cumpărătorul 2a) își asumă costurile aferente.

IV. Cumpărătorii se obligă să notifice Oficiul Federal de Proprietăți Landau precum și departamentul de proprietate al Forțelor Armate Olandeze „DGW &T, Directie Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 Zeven” cu privire la măsurile de construcție care afectează zona închiriată sau ar putea afecta valoarea rezidențială a acesteia, precum și calendarul acestor măsuri de construcție, în timp util încât să poată reacționa la măsurile de construcție.

V. În cazul revânzării unor părți din proprietate către un terț, acest terț va fi obligat în același mod.

Cumpărătorii se angajează, pentru dezvoltarea corespunzătoare a zonei închiriate Forțelor Armate Olandeze, să asigure securitatea reală a instalațiilor de aprovizionare și eliminare la solicitarea Federației.

§ 15 Răspunderea solidară

Pentru toate obligațiile asumate față de Federație prin prezentul contract, Cumpărătorii 2 a) și 2 b) sunt răspunzători în calitate de debitori solidali.

§ 16 Transporturi

Părțile contractante convin ca transferurile să fie declarate în două sau mai multe acte suplimentare.

Transportul cu privire la subzona marcată cu albastru în planul amplasamentului (Anexa 5) va fi declarată numai atunci când sondajele au fost efectuate și modificările sunt disponibile prin prezentarea certificatelor de modificare, precum și a garanțiilor bancare conform § 7 alin. II au fost predate Federației.

Transportul cu privire la subzona marcată cu roșu în planul amplasamentului (Anexa 5) va fi declarată numai atunci când au fost efectuate sondajele, modificările sunt disponibile prin prezentarea certificatului de modificare, forțele armate olandeze au returnat zona pentru a fi transmisă Federației sau au consimțit la un transfer de proprietate, iar cota de cumpărare a fost atribuită în conformitate cu punctul III alin.

§ 17 Anunțuri prioritare de transport

transferul dreptului de proprietate, înregistrarea câte un aviz de predare în favoarea Cumpărătorilor 2a) și 2b) împotriva proprietății descrise în § I alin. I este aprobat și solicitat în cartea funciara.

Părțile aprobă și solicită anularea acestor avize de prioritate. a) asupra proprietății contractuale cu înregistrarea schimbării dreptului de proprietate, dacă nu s-au efectuat înregistrări intermediare, cu excepția cazului în care dobânditorul a consimțit, b) asupra subzonei nevândute conform § 3 alin. II din proprietatea menționată la § 1 cu întocmirea certificatului de modificare în cartea funciara. Pentru a dovedi care proprietate nu a fost vândută, este suficientă o confirmare furnizată cu sigiliul notarului în exercițiu.

§ 18 Impozit pe teren, impozite pe proprietate, contribuții de dezvoltare, frontier și îmbunătățire Toate contribuțiile de dezvoltare, frontager și îmbunătățire conform Codului Construcțiilor, Legii taxelor municipale, precum și statutelor locale solicitate de la Federație până la data notarii au fost plătite și sunt incluse în prețul de cumpărare. Contribuțiile solicitate de la data autentificării la notar vor fi suportate de Cumpărători, indiferent de momentul inițierii lor și de destinatarul notificării.

§ 19 Taxa de transfer imobiliar

I. Costurile și onorariile asociate prezentului contract de cumpărare și executării lui la notar, instanță și autorități, precum și taxa de transfer imobiliar vor fi suportate de Cumpărător 2a).

II. Costurile pentru aprobarea sau confirmarea de către o parte contractantă sunt suportate de acea parte.

§ 20 Activități de executare a notariatului

I. Notarul este însărcinat să solicite și să primească avizele sau certificatele negative necesare pentru valabilitatea contractului sau executarea acestuia. Acestea vor intra în vigoare pentru toate părțile de la primirea lor de către notarul interimar sau custodele acestui act. Notarul va informa cu promptitudine părțile.

II. Toate înscrierile în cartea funciara se fac numai conform cererilor notarului în exercițiu. De asemenea, este autorizat, cu excepție de la restricția de la § 181 BGB, să depună cereri separat și restrâns pentru părți, precum și să le retragă în același mod și să completeze sau să modifice prezentul act, în măsura în care acest lucru ar trebui să devină necesar pentru realizarea înscrierii dorite în cartea funciara și a componentelor esențiale ale achiziției.

contractul nu sunt afectate.

III. Părțile contractante renunță la propriul drept de aplicare.

IV: Notarul nu este autorizat să primească permise oficiale sub rezerva condițiilor și cerințelor și notificărilor prin care se refuză o autorizație oficială sau se exercită un drept de prim refuz. Aceste notificări urmează să fie comunicate părților; se solicită transmiterea unei copii la notar.

§ 21 Clauza de separare

În cazul în care o prevedere a acestui contract este sau devine invalidă, celelalte prevederi ale acestui contract vor rămâne neafectate.

În locul unei prevederi invalide sau invalidate, se aplică o prevedere existentă din punct de vedere legal sau, dacă nu este prevăzută nicio prevedere statutară, o prevedere corespunzătoare înțelesului prezentului contract.

§ 22 Completitudinea notarizării

Nu au mai fost încheiate acorduri.

§ 23 Formular scris

Acordurile ulterioare la acest contract necesită forma scrisă pentru a fi efective, cu excepția cazului în care legalizarea este obligatorie.

§ 24 Instrucțiunile notariale

Părțile au fost instruite că:

I. acest contract, în măsura în care se aplică Legea privind transferul terenului sau Codul construcțiilor, devine efectiv numai la eliberarea unei autorizații corespunzătoare și, în plus, poate fi îndeplinit de către Federație numai dacă este disponibilă orice autorizație cerută în temeiul Codului construcțiilor și nu este exercitat un drept legal de prim refuz;

II. toate declarațiile obligatorii din punct de vedere juridic de care trebuie să depindă încheierea și existența acestui contract trebuie să fie co-notarizate conform § 313 HGB, în caz contrar, acest contract este nul;

III. dreptul de proprietate trece la Cumpărători numai la înregistrarea în cartea funciară și în acest scop trebuie să fie disponibile certificatul de verificare fiscală și autorizațiile oficiale sau certificatele negative;

IV. Federația și Cumpărătorii sunt răspunzători solidar pentru impozitele aferente impozitului pe proprietate și transferul imobiliar, precum și pentru cheltuielile notariale și judiciare, dar Federația numai în măsura în care nu i se acordă scutire sau reducere de cost prin lege;

V. notarului i s-a verificat cartea funciară, dar nu și cadastrul funciar și registrul sarcinilor imobilului, iar desemnarea de carte funciară nu oferă informații despre tipul de utilizare admisibil.

VI. notarul nu a întreprins nicio consiliere fiscală sau economică.

§ 25 Anexe

În măsura în care se se face anexe la acest act, acestea sunt componente ale acestui contra referă

ct.

§ 26 Locul de jurisdicție

Locul de jurisdicție pentru toate litigiile legale care decurg din acest contract este Landau in der Pfalz.

§ 27 Copii

I. Din acest contract primesc:

Federația 1 original și 3 copii certificate, Cumpărătorii câte 1 original și copie certificată fiecare, Oficiul de carte funciară Zweibrücken 1 original, Oficiul fiscal Zweibrücken Oficiul fiscal pentru transferul imobiliar 2 exemplare și Comitetul de experți 1 copie.

II. Notificarile de carte funciara sunt solicitate de Federatie in triplu exemplar, de catre Cumparatori in exemplar unic.

În cele din urmă, cel înfățișat a declarat:

La interogarea finală a notarului în exercițiu, toate părțile declară în mod expres că nu doresc să mai aducă modificări textului contractului menționat anterior, care a fost negociat în detaliu de către părți în lungi negocieri preliminare și aprobat de consilierii lor juridici și fiscali.

Ei insistă mai degrabă asupra notariării în forma menționată mai sus.

Acest proces verbal a fost citit cu voce tare celor înfățișați de notar, aprobat de aceștia și semnat mai jos de propria mână, după cum urmează:

Anexa a: Procura

În baza § 16 din Legea privind administrarea financiară (FVG) în versiunea Legii de ajustare financiară din 30.08.1971 (BGBl. I.S. 1426), autorizez. domnule Siegfried Hiller

la Oficiul Federal de Proprietate Landau pentru vânzarea proprietății înscrise în cartea funciară Zweibrücken foaia 5958 din districtul Zweibrücken, parcela 2885/15, clădire și spațiu deschis, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107 Louisianastraße 1, 71, 15, 1, 71, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 23, 24, 23, 24, 23, 24, 7, 2, Texas Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, Cu o suprafața totală de 103.699 m². Valoarea obiectului contractului: 5.182.560.-- DM (în cuvinte: cinci milioane o sută optzeci și două de mii cinci sute șaiszeci de mărci germane) Landau, 05.10.1998 Oficiul federal al proprietății Landau Semnătura: domnul Plauth ROAR

- Extras: Contract de cumpărare Republica Federală Germania și Statul Renania-Palatinat (Studentenwerke Kaiserslautern) din 15.08.1996.

§ 6 Conducte/facilități de aprovizionare și evacuare, zone de drum, permis și drepturi de cutilizare

I. Furnizarea întregului complex de locuințe Kreuzberg cu căldură, apă și electricitate, precum și evacuarea apelor uzate se realizează printr-o rețea de conducte deținută de stat, care formează o unitate.

În plus, drumurile din complexul de locuințe Kreuzberg, inclusiv iluminatul stradal, sunt deținute de Federație. (...)

II. În imobilul cumpărat descris la § 2 alin. I, există conducte de alimentare cu apă, electricitate, termoficare și iluminat stradal, care sunt încă necesare pentru alimentarea complexului de locuințe Kreuzberg, proprietate federală. În plus, pe proprietatea achiziționată există o stație de pompare a apei (4241), care este încă necesară pentru alimentarea complexului de locuințe Kreuzberg.

Parcursul conductelor precum și amplasamentul stației de pompare a apei este marcat cu roșu în planurile de amplasament anexate ca Anexele 2 a (conducte apă/stație de pompare), 2 b (energie electrică), 2 c (iluminat stradal) și 2 d (încălzire centrală) la prezentul act, care au fost prezentate partilor contractante spre verificare și aprobate de acestea. Planurile site-ului fac parte din acest contract. (...)

VII. Cumpărătorul se obligă să permită funcționarea în continuare a instalațiilor de termoficare, conductelor de apă și electricitate, a iluminatului stradal, precum și a stației de pompare a apei situate pe proprietatea achiziționată, în proprietatea federală, atâta timp cât acest lucru este necesar pentru furnizarea - și a clădirilor individuale - a complexului de locuințe Kreuzberg.

Pentru a-și asigura acest drept de permisiune, Cumpărătorul comandă o servitute personală limitată în favoarea Republicii Federale Germania (Administrația Federală a Finanțelor) cu următorul conținut: „Dreptul, transferabil către terți, de a opera, precum și de a întreține și reînnoi conductele subterane de apă și electricitate (drepturi de conductă), de a opera corpuri de iluminat stradal și de a opera o conductă de încălzire subterană prin clădirea principală a Republicii Federale Germania, poate, după consultarea prealabilă cu Cumpărătorul - cu excepția situațiilor de urgență - să intre în proprietate prin agenții săi și să efectueze asupra proprietății toate acțiunile necesare exercitării acestui drept.

Acest drept include obligația proprietarului respectiv al bunului grevat de a se abține de la toate acțiunile care ar putea afecta exercitarea acestuia.”

Federația
solicită și
Cumpărătorul
aprobă

Înscrierea acestei servituți personale limitate în cartea funciară.

Înregistrarea va avea loc numai după primirea certificatelor de modificare și a noilor denumiri de proprietate. Înregistrarea drepturilor este gratuită.

VIII. În continuare, Cumpărătorul se obligă, la cererea Federației, să restabilească drepturile menționate anterior descrise la alin. VII și în favoarea unui terț desemnat de Federație cu titlu gratuit și pentru a le asigura în real.